

İran’da halk suskunluğunu bozdu	Bir Soygunun Şifreleri: Atılğan, 1699	Dersim’de öğrenciler yurdu işgal etti
» DÜNYASAYFA 10	» GÜNCELSAYFA 13	» GÜNCELSAYFA 5
Emperyalist güçlerin işgal tehdidi ile gerici iktidarın dayattığı yoksulluk ve baskılar altında yaşayan İran halkının seçimler döneminde gerçekleştirdiği eylemler, kısa bir durgunluk sürecinin ardından yeniden alev aldı. Günlerdir devam eden eylemlerde ilk bilgilere göre 15 kişi yaşamını yitirken, onlarca kişi yaralandı. Eylemler süresince 300’ü aşkın kişinin gözaltına alındığı belirtildi.	Bir soygunun, hem de büyük bir soygunun şifrelerinin televizyonlarda fır dönen bir reklamda gizlenebileceğini düşünür müydünüz? Üstelik reklamın 'gizli' soygunu gerçekleştirenler tarafından çekildiğini ve reklamı izleyenlerin ezici çoğunluğunun ise soyulanlar olduğunu? Dahası soyulanların, soyguncular tarafından hazırlanan reklamı, yüzlerinde tebessümle izlediklerini?	Öğrenciler aç kaldı, soğukta ders çalışamaz duruma geldi ve sonunda isyan etti. Dersim’de Meslek Lisesi öğrencileri yaşadıkları sıkıntılara kulak asmayan okul müdürü ve yönetimini uyarmak ve seslerini kamuoyuna duyurmak için okul yurdunu işgal etti. İşgal sırasında yurda gelen Okul Müdürü Ali Mustafa Çelik öğrencilere saldırdı, öğrencilerin sorunlarını dinlemek için orada bulunan sendika ve DHF temsilcilerine tehditler savurdu.

TEKEL işçisi yeni kıla direnişle girdi

Elektrik, su, doğalgaz ve akaryakıtı yüksek zam yapan devlet, asgari ücrete “31 TL”lik zam yaparak işçi ve emekçilerle adeta alay etti. Yıkım politikalarına karşı Tekel işçilerinin başlatmış oldukları direniş devletin bütün saldırıları ve sendika ağalarının engelleme çabalarına karşın devam ediyor

İçine düştüğü ekonomik krizden çıkmak için işçi, köylü ve emekçilerin boğazlarını her geçen gün daha fazla sıkarak çıkarmak isteyen devlet, 2010 yılını yeni zamlarla kutladı.

IMF ve DB'nin verdiği ödevlerle, birer birer fabrikaları, limanları, toprakları, nehirleri, okulları, hastaneleri satılığa çıkaran; milyonlarca işçi ve emekçiyi, işsizliğe, açlığa ve sefalete sürükleyen; tarımı bitiren ve köylülüğü tasfiye eden; bunlara karşı yükselen toplumsal muhalefeti polislikle, jandarmasıyla zorbalık politika-

larıyla copleyan, gaza boğan, gözaltına alan, tutuklayan devlet, emperyalist efendilerinin kendisine biçtiği misyonu büyük bir özveriyle yerine getiriyor.

Başta Kürt ulusu olmak üzere ezilen ulus, milliyet ve inanç gruplarına sahte “demokratik açılım”larını dayatan AKP hükümeti, gelişen işçi ve emekçilerin ve ezilen Kürt ulusunun eylemlerine kulaklarını tıkayarak, toplumsal muhalefeti yasaları ve güvenlik güçleriyle zapturapt altına almaya çalışıyor.

Devletin halka sunabildiği tek

şey olan faşizmini, toplumsal muhalefet karşısında ayyuka çıkarttığı bugünlerde ne Tekel işçileri mücadelelerinden dönme-ye ne de Kürt ulusu eylemlerini bitirmeye kararlı.

Tekel ve Kürt ulusunun haklı ve meşru mücadelesi, ülkemizde yeşeren sınıf mücadelesine yeni görevler biçmeye ve zenginlikler katmaya devam ediyor. Eylemlerde ortaya çıkan sonuç; birbirinden kopuk, ortak bir amaca kilitlenmeyen, yerel-bölgesel mücadelelerin; emperyalizmin ve uşağı ağalar-patronlar sulta-

sının zulüm saltanatı altında ezileceği, yok edileceği gerçekliği oluyor. İşçiler, köylüler, emekçiler, işsizler, gençler, kadınlar ve ezilen kesimler olarak bizlerin; ancak demokratik bir halk iktidarıyla güvence altına alabileceğimiz ve koruyabileceğimiz insanca bir yaşam ve gerçek demokratik bir düzen mücadelemizde; bugün, örgütlülüğe, dünden daha fazla önem vermek ve mücadelenin bir parçası olmak, artık, bir varlık yokluk kadar önem ve aciliyetini dayatmış bulunmaktadır.

Polis cinayetleri aydınlatılsın

Polis terörünün yoğun olarak yaşandığı Avcılar-Esenyurt'ta bulunan polis karkolunda yeni bir ölüm daha gerçekleşti. 'Polisler tarafından gözaltına alındıktan sonra Avcılar Fırızköy Karakolu'na götürülen Osman Aslı, görüşme odasında ölü bulundu. Polisler tarafından Aslı'nın nezarethanede "intihar" ettiği ileri sürüldü. Aslı'nın ailesi ise oğlunun intihar etmediğini belirtirerek, çocuklarının ölümlünden polisleri sorumlu tuttu.

Son zamanlarda artan polis cinayetlerine karşı biraraya gelen DHF, BDSP, ESP-G ve YDI, polis cinayetlerinin aydınlatılmasını istedi. Özellikle Avcılar-Esenyurt polislinin katliamcı yüzünü teşhir eden kurumlar, polislin işlediği cinayetlerinin sistem tarafından bilinçli şekilde planlandığına dikkat çektiler. Kurumlar ayrıca katiller yargılanana kadar mücadelelerini sürdüreceklerini belirtti.

Sayfa 2

Okul yönetimi telekulaka sardı

Telekulak tartışmaları ve medyada geniş yer kaplayan gizli dinlenme konusu, halk içerisinde endişe yaratmasının boş bir kuruntu olmadığı ortaya çıkmaya devam ediyor. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi yemekhanesinde yaşanan faşist saldırıların ardından soruşturma açılan öğrencilere dekan öyle bir soru sordu ki devletin demokrasi mücadelesi içerisinde neler yapabileceğini, keyfi şekilde kendi huku-

kunu nasıl çığneyebileceğini gösterdi. Yaşanan faşist saldırı sonrası hakkında soruşturma açılan arkadaşlarının soruşturulma nedenleriyle ilgili bilgi almak için Dekan'ın karşısına çıkan öğrenciler, karşılaştıkları bir soru ile gizlice telefonlarının dinlendiğini öğrendiler. Sözde mahkeme kararıyla ve soruşturma çerçevesinde yapılan dinleme olayı polisle dekanın işbirliği içerisinde çok basit bir şekilde gerçekleşti.

Sayfa 9

Devletin saldırı açılımı sürüyor

Kürt ulusal hareketine yönelik tasfiye saldırıları devam ediyor: Devlet, açılım sahtekarlığı içerisinde Kürt ulusal hareketinin siyasi örgütlenmelerine birer birer saldırıya devam ediyor. DTP'yi kapatan devlet, BDP'ye geçen Kürt halkının seçtiği belediye başkanlarını tutuklayarak yeni kurulan partiyi ve ulusal hareketin örgütlenmesini etkisizleştirmek istiyor. DTP'nin öne çıkmış siyasi kadroları ile belediye başkanlarının da aralarında bulunduğu 100'den fazla kişi gözaltına alındı, 47'si tutuklandı.

Kürtler muhatap alınmadan sorun çözülmez: BDP Genel Başkanı Demir Çelik, Kürtlerin siyasi temsilcisi ve örgütsel gücü muhatap alınmadan Kürt sorunun çözülme-yeceğini belirterek, tutuklamaları protesto etti. "Ya bizi de alın, ya da serbest bırakın" diyen BDP'li Diyarbakır Belediye Başkanı Osman Baydemir ise tutuklamaları sert bir dil kullanarak cevap verdi. Baydemir, "Bu son sözümüz değil. Sözün tükenmemesi için akıllı davranın akıllı davranın ki söz tükenmesin" dedi.

Avukatlar savunma yapmayacak: Diyarbakır Barosu avukatları gözaltına alınan BDP'ilerin savunmasını yapmayacaklarını açıkladılar. Diyarbakır Barosu Başkanı Mehmet Emin Aktar, savunma yapmanın ciddi bir katkı sağlayacağına inanmadıklarını ifade etti. Aktar, 3 yıla yakındır yürütülen soruşturmada bütün basın yayın organlarında çarşaf çarşaf yer almasına rağmen, bugüne kadar gizlilik kararı nedeniyle avukatların müvekkillerinin neyle suçlandıklarını bilmediklerini söyledi.

Sayfa 4

Sürecin görevlerine bağlı olarak öne çıkmak şarttır » PERSPEKTİF SAYFA 8

2010 bütçesi üzerine değerlendirme

Yıl içinde tırmanan işsizlik ve yoksulluğa ilişkin rakamların oluşturduğu tabloyu yalnızca krizle açıklamak, sorunu yalnızca krize havale etmek aslında sorunu ve elbette bir yandan da çözüm yollarını bulanıklaştırmaya hizmet etmektedir. Kriz fetişizmine saplanmak yerine krizleri ortaya çıkaran sistemin topyekün eleştirisi gerçekleştirilmelidir. Kriz dönemleri, kapitalizmin yarattığı ve yüzyıllardır varolan eşitsizliklerin ve ayrımcılığın tümüyle belirginleştiği, sorunların daha görünür hale geldiği dönemlerdir. Dolayısıyla Türkiye'nin toplumsal, siyasi ve ekonomik manzarasının korkunçluğunun ancak bir kısmı küresel krizle açıklanabilir.

Cahide SARI'NIN yazısı sayfa 11'de

19 Aralık katliamı protesto edildi

» GÜNCEL SAYFA 15

19 Aralık 2000 tarihinde ülke genelinde 20 hapishanede başlatılan "Hayata Dönüş" adı altındaki katliam saldırısında 28 devrimci tutsak katledildi. Özel olarak yetiştirilmiş binlerce asker ve polislin görev aldığı katliamda zehirli gazlar ve ağır silahlarla tutsaklar bir bir katledildi. Dönemin başbakanı Ecevit "Başanlı bir çalışmaydı" dedi. Saldırlardan kurtulanlar katliamı, "Yanık insan kokuları arasında, yanıyoruz bağışmaları geliyordu. İnsanların etleri kullanılan kimyasallardan eri-

mişti" sözleri ile tarif etmişlerdi. Katliamın 9. yıldönümünde ülke genelinde Demokratik Haklar Federasyonu'nda aralarında bulunduğu devrimci kurumlar tarafından yapılan eylemlerde katliam protesto edilirken büyük bir direniş sergiliyerek şehit düşen devrimci tutsaklar anıldı. Eylemlerde, 19 Aralık direnişi ruhuyla anti demokratik yasa ve uygulamalara karşı mücadeleyi yükseltme ve devrimci tutsaklarla dayanışmayı büyütme çağrısı yapıldı.

'Daha nitelikli bir devrimci kitle gazetesi için emek seferberliğine katıl' şıarıyla ele aldığımız kampanya ekseninde bu sayımızla birlikte haftalık periyoda geçmeyi hedeflediğimizi duyurmuştuk. Ancak aradan geçen süre zarfında kampanyamızın önüne koymuş olduğu hedefleri itibari ile henüz haftalık periyoda geçmek için mevcut çalışmalar yeterli görülmediğinden dolayı bir süre daha 15 günlük periyotla yayınımızı sürdürüceğiz. Bu, kesinlikle haftalık yayın hedefinden vazgeçtiğimiz anlamına gelmemektedir. Aksine bu kampanya sürecinde ortaya çıkan olumsuzluklardan ve olumsuzluklardan gerekli sonuçları çıkartarak, çalışmalarımızı, belirlemiş olduğumuz hedefler dahilinde ele alıp Devrimci Demokrasi olarak, proletaryanın, ezi-

len ulus ve halkların daha güçlü sesi olma kararlılığındayız. Kampanyamızı ilan ettiğimiz metinde de belirttiğimiz gibi bu görevi tek başına az sayıdaki gazete çalışanının görevi ve bunlarla sınırlı bir hedef olarak görmemekteyiz. Her ne kadar Devrimci Demokrasi'nin mutfağında biz emekçileri bulursak da daha güçlü bir Devrimci Demokrasi ancak ve ancak siz okurlarımızdan geniş kesimlere kadar kitlelerin katılımı ve sahiplenmesiyle doğru orantılıdır. İşte tam da burada şunu söylemeliyiz ki bugün haftalık periyotla gazetemizi çıkarma konusunda halen bir dizi eksikliğimizin olmasının esas nedeni, bizlerin (işin mutfağındaki Devrimci Demokrasi emekçilerinden dağıtımcılarına) gazetemizi

ve kampanyamızı siz okurlarımıza ve geniş kitlelere yeterince taşıyamamamız, bu süreç sizleri gerektirdiği ölçüde dahil edemememizdir. Dolayısıyla buradaki eksikliği ve olumsuzluğu esasta kendimizde görmekteyiz. "Bu ses senin sesindir Sesine sahip çık" şıarıyla daha güçlü, nitelikli ve yaygın bir gazete için önümüze koymuş olduğumuz hedeflere sizlerle birlikte ulaşacağımıza olan inancımızla gazetemizin teknik hazırlığını yapan çalışanlarımızdan, işçinin köylünün ve emekçilerin gündemini takip eden muhabirlerimize, gazetemizi devletin her türlü baskı ve engellemelerine karşın halkla buluşturan dağıtımcılarımızdan siz okurlarımıza varınca ya dek hep birlikte gazetemizin ve mücade-

lemizin dayandığı yegane güç olan halk kitleleriyle buluştuğumuz oranda gücümüze güç, başarılarımıza başarı katabileceğimize inanmaktayız. Bu kavrayışla sorumluluklarımızı yerine getirerek yerine getirdiğimiz oranda hedeflerimize ulaşmış olacağız. Bu bilinçle bir kez daha gazetemizi sahiplenme ve kampanyamıza katılma çağrımızı yineleyerek tüm okurlarımızın ve halklarımızın yeni yılını kutluyoruz...

NOT: Kampanyamızın bundan sonraki pratik çalışmalarının yanı sıra gerek kampanyamız hakkında bilgi edinmek gerekse her türlü görüş, düşünce, öneri ve eleştirilerinizi sunmak için gazetekampanya@hotmail.com posta adresinden bizlere ulaşabilirsiniz.

Polis cinayetleri aydınlatılsın!

İSTANBUL- Devrimci ve demokratik kurumlar, polis tarafından sokak ortasında infaz edilen Alaattin Karadağ vb. polis cinayetlerinin aydınlatılması için yürüdü.

Taksim Tramvay durağından Galatasaray Lisesi'ne kadar yürüyen kitle adına açıklama yapan Eren Onur, son dönemde polis terörü ve cinayetlerinin, işkencelerinin artarak devam ettiğini belirtti.

Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu'nda yapılan değişiklikten sonra polisin geniş yetkilerle donatıldığını vurgulayan Onur, "Haziran 2007'den bugüne kadar 70'e yakın insan polis tarafından katledilmiştir. Karşımızdaki dizginsiz bir polis terörüdür, bu saldırılar sadece ilerici, devrimci, sol güçleri hedeflemiyor. Aynı zamanda hak arama mücadelesini sürdüren işçi ve emekçiler, dahası sokaktaki sıradan insanlar bile bu saldırıların hedefi haline geliyor" diye konuştu.

Burjuva basın tarafından polis cinayeti meşrulaştırıldı

Polis tarafından katledilen Alaattin Karadağ cinayetine de değinen Onur, burjuva medyanın ağır

birliği ederek Karadağ'ın infazını meşrulaştıracak bir yayın çizgisi izlediğini ve Karadağ'ın ölüm orucu direnişçisi olduğunu ve kesinleşmiş cezası olduğunu öne çıkartarak cinayeti haklı ve meşru göstermeye çalıştığını dile getirdi.

Katiller yargılanana kadar mücadelemiz sürecektir

Onur, son olarak, Karadağ cinayeti ve polis tarafından işlenen diğer cinayetlerin aydınlatılmasını ve katillerin cezalandırılmasını talep ettiklerini ve katiller yargılanana kadar mücadelelerini sürdürebileceklerini belirtti.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Emekçi Hareket Partisi, Proleter Devrimci Duruş, Sosyalist Demokrasi Partisi ve Toplumsal Özgürlük Partisi'nin örgütleyicisi ve Demokratik Haklar Federasyonu'nun destekçisi olduğu eylem, her cumartesi tekrarlanacak.

Avcılar-Esenyurt'ta cinayet şebekesi

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), Ezilenlerin Sosya-

list Partisi-Girişimi (ESP-G) ve YDI (Yeni Dünya İçin) Çağrı üyeleri son yıllarda adı cinayet ve işkencele anılan Avcılar-Esenyurt polisinin katliamcı yüzünü teşhir ederek, sistemin bilinçli olarak yarattığı korku cenderesini işçi ve emekçilerin dağıtacağını açıkladı.

Esenyurt Depo Durağı'nda biraraya gelen kurumlar adına yapılan açıklamada, egemenlerin işçilere, emekçilere ve ezilen halklara yönelik saldırılarını yoğunlaştırarak sürdürdüğü ifade edilerek, "Bir yandan yoğun ekonomik saldırılarla emekçiler adeta sersemletilirken diğer yandan buna dizginsiz bir devlet terörü eşlik ediyor" denildi.

Cinayet şebekesi

Egemenlerin halklara uyguladığı baskı ve şiddet ile sömürüye dayalı saltanatını sürdürmek istediği belirtilen açıklamada, özellikle bu baskı ve saldırıların önemli bir halkasının Avcılar-Esenyurt hattı olduğu vurgulandı. Avcılar-Esenyurt polisinin sicilinin epey kabank olduğu hatırlatılan açıklamada, Avcılar-Esenyurt polisinin adeta bir cinayet şebekesi olarak çalıştığı belirtildi.

Kürtçe şarkı söylemek ölüm sebebi!

Ankara'nın Çankaya İlçesi'nde Emrah Gezer adlı genç, arkadaşı'nın doğum gününü kutlamak amacıyla eğlendiği bir mekanda Kürtçe şarkı söylediği için tartıştığı özel hareket polisi tarafından kurşunlanarak öldürüldü. Kanunlar tarafından 'öldürme!' yetkisi verilen ve özellikle Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanunu'ndaki değişikliklerle birlikte yetkileri daha da genişletilen polis, yasalardan aldığı güçle bu kez 'Kürtçe şarkıya olan tahammülsüzlük'ten dolayı öldürdü. 27 Aralık'ta Ankara'nın Çankaya İlçesi'ne bağlı Kavaklıdere semtinde bulunan bir barda arkadaşının doğum gününe katılan Emrah Gezer, canlı müziğin ardından arkadaşlarına Kürtçe şarkı söylemek

istedi. Başka bir masada aralarında özel hareket polislerinin de bulunduğu bir grup Gezer'in Kürtçe şarkı söylemesine tahammülsüzlük göstererek müdahale etti. Gezer ve arkadaşlarına küfür ve hakaretler yağdıran polisin bulunduğu grup ile Gezer ve arkadaşları arasında çıkan tartışma, bar sahiplerinin müdahale etmesinin ardından barın dışına taştı. Bardan çıkan Gezer, S.A. adlı özel hareket polisi tarafından silahla vuruldu. Vücuduna 3 kurşun isabet eden Gezer, olay yerinde hayatını kaybetti.

Olayın ardından özel hareket polisi S.A., kardeşi L.A. ve kadın arkadaşları S.U. gözaltına alındı. Olaydan sonra Emrah Gezer'in abisi R.Gezer de gözaltına alındı.

Yargıtay buyurdu: Gösteriye katılmak, kitap bulundurmak örgüt üyeliği

Taş atan çocukların örgüt üyeliği idialarıyla 'cezalandırılması' içtiha-tını oluşturan Yargıtay 9. Ceza Dairesi, yine çok tartışılacak bir karara imza attı. Daire, polise taş atmasa da gösterilere katılan, evlerinde örgüt propagandasını içeren kitap, dergi, bildiri, CD bulunduran bir kişinin örgüt üyesi olarak 'cezalandırılması' gerektiğine karar verdi. Ankara'da 2007'de yapılan bir operasyonla gözaltına alınan 30 üniversite öğrencisi hakkında, Yurtsever Öğrenci Gençlik Hareketi (YÖGEH) üyesi oldukları, bu oluşumun ise PKK'nın üniversite içindeki legal örgütlenmesi olduğu iddiasıyla Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı. Mahkeme, 14 öğrenciyi PKK'nın uzantısı olarak gösterdiği YÖGEH'e üye oldukları gerekçesiyle altı yıl üç ay hapse mahkûm etti. Beş öğrencinin etkin pişmanlıktan yararlanması-na ve bir yıl denetimli serbestlik altında tutulmalarına karar veren mahkeme, 11 öğrencinin beraatine karar verdi.

11'i de cezalandırılırsın: Karara yapılan itiraz üzerine dosya Yargıtay 9. Ceza Dairesi'nin gündemine geldi. Daire, yerel mahkemenin 14 öğrenci için verdiği mahkûmiyet kararını ile beş öğrenciyeye verilen denetimli serbestlik kararını yerinde bularak onayladı. Daire yerel mahkemenin, 11 öğrenci için verilen beraat kararını ise bozdu. Daire, öğrencilerin örgütün faaliyetleri çerçevesinde gerçekleştirilen bir kısım gösteri ve mitinglere, basın açıklamalarına katıldığını ve bunun sempaticanlık boyutunu aştığını savundu. Kararda şöyle denildi:

"Sanıkların yasadışı PKK (KADEK) terör örgütünün gençlik örgütlenmesini niteliğindeki YÖGEH içinde yer alıp, örgütün faaliyetleri çerçevesinde gerçekleştirildiği anlaşılan bir kısım gösteri, miting, basın açıklamalarına katılıp etkinlikte bulundukları, evlerinde ve üzerlerinde örgüt propagandasını içeren kitap, dergi, bildiri, CD'lerin ele geçirildiği tüm dosya kapsamında anlaşıldığından eylemlerinin sempaticanlık düzeyini aşip örgüt üyeliği boyutuna ulaştığı gözetilmeden TCK'nın 314/2. maddesi (örgüt üyeliği) ile mahkûmiyetleri yerine beraatlerine karar verilmesi bozmayı gerektirmiştir."

Karara göre, basın açıklaması, gösteri ve mitinglere katılan ve evlerinde örgüt propagandası olarak nitelendirilebilecek kitap, CD, dergi gibi materyalleri bulunduran kişiler örgüt üyesi olarak cezalandırılacak. Sanıklar, katıldıkları miting, gösteri, basın açıklamalarında şiddete yönelmeseler bile örgüt üyesi olarak cezalandırılacaklar. Yargıtay 9. Ceza Dairesi, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Diyarbakır'a yaptığı ziyaret sırasında çıkan olaylarda altı çocuğun yargılandığı davada Diyarbakır 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 'yasadışı toplantıya katılmaktan' verdiği cezaayı bozmuştu. Yargıtay 9. Ceza Dairesi, çocukların örgüt üyeliğinden yargılanması gerektiğine hükmetmiş, Yargıtay Ceza Genel Kurulu da PKK'nın çağlarına göre yapılan her mitinge katılanların 'örgüt üyesi' gibi cezalandırılması gerektiğine hükmetmişti.

Avcılar polisinden bir cinayet daha

İSTANBUL- Polis terörünün yoğun olduğu yerlerden biri olan Esenyurt/Avcılar'da bulunan bir karkolda bir ölüm daha gerçekleşti. 'Yalpalayarak yürüdüğü ve elindeki poşetten balı çektiği' iddiasıyla polisler tarafından gözaltına alındıktan sonra Avcılar Firuzköy Karakolu'na götürülen Osman Aslı, görüşme odasında ölü bulundu. Karakolda ölüm gerekçesi olarak Osman Aslı'nın "intihar" ettiği ileri sürüldü.

Bot bağlarıyla kendini asmış

Zonguldak Er Eğitim Jandarma Alayı'nda

asker olduğu ve dağıtım izni için İstanbul'a ailesinin yanına geldiği öğrenilen Osman Aslı'nın ölüm olayı 18 Aralık'ta ortaya çıktı. Devriye gezen yunus ekibi tarafından 'yalpalayarak yürüdüğü ve elindeki poşetten balı çektiği' iddiasıyla gözaltına alındıktan sonra Avcılar Firuzköy Karakolu'na götürülen Aslı'nın, bot bağlarıyla kendisini astığı ileri sürüldü.

Harakolda sorumlu herkesten davacıyım

Oğlunun intihar ettiğine inanmayan, olayın peşini bırakmayacağını ve asıl ölüm sebebi-

nin belirlenmesi için otopsi raporunu beklediğini dile getiren Osman Aslı'nın babası İsmet Aslı, oğlunun dağıtım için izne geldiğini, olay akşamından önce askere gitmek için biletini aldığını dile getirdi. İsmet Aslı, "Ben davacıyım. O gün emniyette sorumlu herkesten davacıyım" dedi. Konuyla ilgili kendilerine kimsenin açıklama yapmadığını belirten anne Fatma Aslı ise "Benim oğlum katil dahi olsa polisin onu koruması gerekir" diyerek isyan etti.

Ailenin avukatı Ahmet Alpaslan, Adli Tıp Kurumu önünde cenazeyi teslim alırken, "Boynunda ip izi olduğunu gördüm. Burnu-

nun kenarında da morluk vardı. Raporu adli tıp uzmanları verecek. Biz de rapora göre hareket edeceğiz" açıklamasında bulundu.

İntihar mı, cinayet mi?

Polis tarafından üniversite öğrencisi Volkan Polat'ın vurularak öldürüldüğü, Güney Tuna'nın dövülerek komalık edildiği, Feyzullah Ete'nin katledildiği ve sokak ortasında Alaattin Karadağ'ın infaz edildiği Avcılar'da, polisin Osman Aslı'nın "intihar"ettiği açıklaması hiç kimse için inandırıcı bir yerde durmuyor.

ABONE OL - ABONE BUL
OKU - OKUT

Abonelik Süresi	Yurtiçi	Yurtdışı
6 AYLIK	12 YTL	35 EURO
1 YILLIK	24. YTL	70 EURO

YURTIÇİ HESAP NO:

Ertaş ÖZTÜRK

Yapı Kredi Bankası İst. Aksaray Şubesi: 0094208-6

İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: 1002 30000 1153314

YURTDIŞI HESAP NO:

Ertaş ÖZTÜRK

Yapı Kredi Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Euro) 3013710-9

İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Euro) 1002 301000 1107308

Emlak Bankası İst. Atatürk Bulvarı Şubesi: (FRF) 00235699

BABA BENİ DE GÖTÜR

Soğuk havalar kendisini iyiden iyiye hissettiriyor. Kimi yerde kar, kimi yerde kuru ayaz iliklerimize işliyor. Gereksizden dışarı çıkmaktan sakınıyoruz çoğumuz. Dışarı çıkanlarımız ise kendisini eve atıp, şöyle güzelce bir ısınmanın telaşında.

Ne elektriğe yapılan zam umrumuzda, ne de doğalgaza yapılan zam. “Allah berterinden korusun, buna da şükür”le ısınıyor, bu şükürle karnımızı doyuruyor, çocuklarımızın beslenme çantalarını bu şükürle dolduruyor ve tencerelerimizi bu şükürle kaynatıyoruz.

“Bana dokunmayan ylan bin yaşasın” misali, yanı başımızdakini zehirleyen ve günden güne bize de yaklaşan ylanı, sessiz kalarak atlatmaya çalışıyoruz.

Bize “şükredin” diye vaazlarda bulunan Tayyip Erdoğan gibiler ise, evlerinde tabaklarına şükür değil envai çeşit et koyuyor, hani bizim ayda bir bile yiyemediğimiz etten, hem de en kalitelisinden. Biliyoruz, görüyoruz, izliyoruz. Ama susuyoruz.

Susmayanlar da var elbet. Bu soğuk havada, ayazda, yağmurda ekmegi ve emegi için dimdik durup, bir an önce kendimi eve atsam diye düşünmeyenler de var.

Bizlerden alınan vergilerle kurulan ve ülkenin en çok kazanan devlet şirketlerinin özelleştirilmesine, ekmeğinin elinden alınmasına, çocuğunun aç bırakılmasına göz yummayanlar da var. Ankara’nın soğuk ve kasvetli havasına inat; sımsıcak bir dostlukla, sınıf kardeşliğiyle, inançla özlük hakları ve ekmeikleri için mücadele eden binlerce TEKEl işçisi gibi.

TEKEl işçisi zor bir görevi omuzlamış vaziyette. Zaten bunu, sokakta hakkını arayan işçinin başında eskitilen copları gördüklerinde, Tayyip Erdoğan’ın “bedelini öderler” tehditlerini duyduklarında fark etmişlerdi.

Türk-İş, TEKEl özelleştirilirken sesini bile çıkartmadığında ve bu tutumuyla özelleştirmelere yeşil ışık yaktığında görmüşlerdi.

Görmüşlerdi, ama bu durum onları direnmekten alı koymadı. Bir TEKEl işçisinin söylediği üzere, “gelecekleri için buna mecbur” olduklarını biliyorlardı. Ve daha direnişlerinin ilk günlerinde, üyesi oldukları Türk-İş’in Genel Merkezi’ne alınmadılar.

Çünkü Türk-İş yönetimi devletle, hükü-

metle ters düşmek istemiyordu. Çünkü Türk-İş yönetimi için mühim olan işçilerin talepleri değil, ceplerindeki paraları ve hükümetle iyi geçinmezler ise bu paraları kaybedeceklerinden korkuyorlardı. Çünkü Tayyip Erdoğan’ın açıkça söylediği gibi, TEKEl’in özelleştirileceği Türk-İş yönetimine çoktan söylenmişti, ama buna rağmen Türk-İş, ne özelleştirmeyi durdurmak için bir şey yapmıştı, ne de özelleştirme sonrasında işçilerin haklarını koruyabilmek için bir hazırlık içine girmişti!

Bu nedenle işçilerin başlattıkları direniş, Türk-İş yönetiminin daha fazla teşhir olmasına yol açacaktı. Dahası, işçilerin bu direnişi, Türk-İş yönetiminin hükümetle karşı karşıya gelmesine neden olacak, cı-lız da olsa bazı adımlar atmaya zorlayacaktı. Buna rağmen Ankara’da toplanan binlerce TEKEl işçisinin kararlı direnişi-

nin medyada yer bulup gündeme oturması ve zorlamasıyla birlikte Türk-İş’in kapılan, üyesi olan işçilere açıldı.

Türk-İş; işçilere kapısını açmış olsa da, işçilerin taleplerini karşılamaktan öte, onların direnişini pasifize etmeye dönük bir tutum belirledi. Halen de aynı rotada ilerliyor ve TEKEl işçilerinin taleplerine kulaklarını tıkıyor.

Bu kulak tıkama bir yandan TEKEl işçilerinin mücadelesi önünde bir set oluşturuyor olsa da diğer yandan Türk-İş yönetiminin ve yönetimin anlayışının teşhir olmasına da hizmet ediyor.

Türk-İş yönetiminin aldığı, haftada 1 saat işe geç başlama kararının, direnişteki işçiler tarafından tepki ile karşılanması bunun bir yansımasıydı. Benzer bir tablo, TEKEl işçilerine dönük saldırıların protesto edildiği İstanbul’daki destek ey-

lemlerinde de kendisini gösterdi.

Örneğin Taksim’de yapılan destek yürüyüşünde konuşan Türk-İş’e bağlı Hava-İş sendikasının başkanı Atilla Ayçıl’in, “İçimizde böyle bir başkan, böyle bir Türk-İş varken devletin bizi denetlemesine gerek yok! Türk-İş devletin yapacağına gerek yok! Türk-İş devletin yapacağına yapıyor. Türk-İş’e sesleniyoruz; AKP’nin arka bahçesi olmaktan vaz geç, sınıfına dön.” sözleri, bu tepkinin net ifadesi oldu.

Eylemin açığa çıkarttığı bir diğer olumluluk ise işçilerin, devletin saldırgan, emek(çi) düşmanı niteliğini bir kez daha görmelerine karşın bunun işçilerde bir kırılma yaratmanın aksine onların kararlılığını daha da arttırması ve işçilerle dayanışmayı daha üst seviyelere çıkartması oldu.

MHP ve CHP ile yapılan nafile görüşme-

lerin ve direnişin bu gibi düzen partilerinin reklam alanına dönüştürülmesi –ki bu da esasında Türk-İş Yönetim Kurulu’ndan kaynaklıdır- ise göze çarpan bir eksiklik olarak önümüzde duruyor.

Göze çarpan bir diğer eksiklik ise, emekçi kesimlerin tepkilerinin ve eylemlerinin arttığı ve daha da artma eğilimi gösterdiği bir süreçte devrimci öznelerin etkisizliği oldu.

Durum böyle olunca Tayyip Erdoğan defalarca ekranlara çıkarak, “Yatarak para kazanıyorsunuz”, “Devletin malı deniz, yemeyen domuz zihniyetini izin vermeyeceğiz” deme cüretini gösterebildi.

Yetimin, garibanın boğazındaki lokmasını çalarak bugünlere gelen Tayyip Erdoğan gibiler, “Kusura bakmasınlar, ama ben tüyü bitmemiş yetimin hakkını orada duranlara ve oturanlara yedirmem” deseler de nafile.

Küçücük, tüyü bitmemiş çocuklarının, “Baba beni de götür” diyerek omuz verdikleri TEKEl işçilerinin direnişi; Erdoğan gibilerinin iyilikliklerini, memleketi “babalar gibi” pazarlayıp satmalarını her geçen gün daha bir teşhir ediyor.

Bu direniş, bugün işçi ve emekçilerin, halkın önemli bir desteğini arkasına almış bulunuyor. Önümüzdeki günlerde şeker fabrikalarında çalışan işçiler, yol işçileri ve daha niceleri TEKEl işçileri gibi lokma lokma yutulmak istenecektir. TEKEl direnişi sonrasında bu işletmelerde çalışan işçilerin de benzer bir direniş göstermeleri muhtemel görünüyor. Tabloya buradan bakıldığında bu süreçte hazırlanma zorunluluğunun kendisini ne denli yakıcı bir şekilde dayattığı görülecektir.

Bugün TEKEl işçilerinin, Türk-İş gibi bir sendikayı dahi –yetersiz de olsa- harekete geçmeye zorlayan kararlı ve dışı dışı mücadelesi; AKP hükümeti dönemiyle birlikte hız verilen özelleştirmeler, hak gaspları ve işçi-emekçi kesimine dönük zorbalık politikalarının, halk kitleleri nezdinde yaratacağı bir kırılmanın ilk kıvılcımları olmaya başlamıştır.

Bu yüzden TEKEl direnişinin “sahiplenilmesinden”, tüm yerelerde “destek açıklamalarından” öteye, yaratıcı, kitle-sel eylemliliklerle, tüm ezilen kesimleri, yaşanan tüm hak gasplarına karşı mücadelede ortaklaştıran, birleştiren bir halk hareketine dönük örgütlenmek durumundadır.

SINIF TAVRI

İsmail Uçar

Yeni yıla girerken...

Birbirinden farklı “önem” ve niteliklere sahip gelişmelerin ve bu gelişmelere bağlı tartışmaların yaşandığı bir yılı geride bıraktık. Bunların bir kısmı yeni gelişmelerin yoğunluğu içerisinde gerilemiş olsa da “açılım” ve yılın son günlerinde “Bülent Arınç suikasti” olarak gündemleştirilen ve devamında kamuoyunda tartışılan adıyla “Kozmik” ancak işlevi itibarıyla uluslararası karşı devrimci savaş örgütünün ve biz zat devletin örgütlenmesi durumundaki konturgerilla merkezine yönelik operasyon ve bununla ilgili diğer birçok gelişme önümüzdeki yılında sıcak gündemleri olma gerçekliğini koruyacak bir muhteva taşımaktadır. Bunlarla birlikte TEKEl işçilerinin Ankara’da sürdürmekte oldukları eylem 2009’dan 2010’a kendisini taşıyan bir diğer önemli gelişmedir.

Özellikle de yeni yılı kutlama parti, organizasyon ve programlarının yapıldığı, asalakça tüketim çılgınlığının zirve yaptığı bu günlerde TEKEl işçilerinin yarına ilişkin planlarını yaparken bugünün görevi olarak direnmeyi sürecin görevi olarak seçmiş olmaları ve devletin her türlü şiddetiyle işbirlikçi sendika ağalarının bütün kuşatmalarına karşın böylesi bir direniş içerisinde yeni yılı karşılamış olmaları, sıradan bir protesto eyleminin sınırlarını fazlasıyla aşmış ve dikkatleri kendi üzerine çekmiş bulunması itibarıyla de önemli bir yerde durmaktadır. TEKEl işçilerinin direnişini ayn bir yerde tutarsak 2009’da ya-

şanan gelişmeler içerisinde üzerinde en fazla tartışılan ve bundan sonra da bu tartışmaların sürdürüleceği konuların başında devletin “açılım” politikaları bulunmaktadır.

“Kürt açılımı”ndan “demokratik açılım”a evrilen ve gelinesi aşamada “milli birlik projesi” adlandırmasıyla yürütülen süreç DTP’nin Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılmasıyla birlikte yeni bir boyut kazanmıştı. Kuşkusuz bu süreç bütünlüklü olarak ana ve tali yönleriyle birlikte ele alınarak analiz edilmesini gerektirecek boyutta ve önemdedir.

DTP’nin kapatılma davasının Anayasa Mahkemesi’nde görüşülmeye başlandığı günden itibaren değişik düzlemlerde olası ihtimalleri de hesaba katarak (DTP’nin kapatılıp-kapatılmayacağı) yorum ve değerlendirmelerde bulunan kesimlerin öngörülerinin ağırlıklı yanını DTP’nin kapatılmayacağı oluşturmaktaydı. Zira bu kesimler ‘Kürt’, ‘Demokratik’ gibi değişik ön adlandırmalarla yürütülen “açılım” konseptine o kadar entegre olup kendilerini kaptırmış, öyle bir derinlemesine kendilerini AKP eliyle estirilen “demokrasi” rüzgarına koyuvermişlerdi ki bunlara göre DTP’nin kapatılması ihtimal dahilinde bile değildi. Öyle ya herkesin sorununa derman olacak bu açılım ve demokrasi bol-luğunda DTP’nin kapatılması “açılım ve demokratikleşme” sürecini baltalamak olacaktı. Ancak yaşananlar, daha doğrusu gerçeğin kendisi bu kesimlerin değerlendirmelerinin aksini ortaya

çıkarttı.

Kuşkusuz ki bu veya başka herhangi bir gelişme hakkında daha nesnel değerlendirmeler yapıp yapmamak bir niyetler meselesi değildir. Aksine ilgili her bir ‘gelişmenin’ dinamiği konusunda bilimsel bir analiz yapabilmek ve bunu koşullarıyla birlikte değerlendirmek doğru fikir ve tavırların ortaya çıkmasına ışık tutar. Ki ‘açılım’ sürecine birbirinden farklı önemler atfeden kesimlerin esas yanılgısı da burada ortaya çıkmaktadır. Yani ‘açılımın’ dinamiği durumundaki Türk devletinin emperyalizmin bölge politikalarıyla tam bir uyum içerisinde bu meseleyi ele aldığı gerçeğini gözardı edip aynı zamanda da Türk devletinin “tek vatan, tek dil, tek bayrak”ta somutlanan ırkçı-faşist özüne rağmen ‘iyimser’ beklentiler içerisinde olmak, yanılgıların esas nedenleri olarak görülmelidir.

Bugün artık anlaşılacak durumundadır ki Türk hakim sınıflar emperyalizmi, emperyalizmin bölge politikalarını ve kendi yapısı özünü bir tarafa bırakıp proletarya, ezilen ulus ve halklar lehine herhangi bir tasarruf içerisinde olamazlar. Dolayısıyla değişik ön adlarla hükümetin ‘kararlılıkla devam edeceğiz’ dediği “açılım” birtakım kültürel hakların kabul edilmesini öngörse de hedeflenen ulusal hareketin tasfiye edilmesidir. Son yapılan Erdoğan-Obama görüşmesi ve devamında birçok eski DTP’linin KCK’nın “şehir yapılanması” iddiasıyla gözaltına alına-

rak tutuklanması göstermektedir ki tasfiyeyi ön gören bu yönelimin pratik ayağı benzer saldırılarla önümüzdeki günlerde de devam etilecektir. Bütün bu gelişmeleri birlikte ele aldığımızda çıkan sonuç, devletin saldırılarını derinleştirerek sürdüreceği yönündedir. Burası oldukça açıktır. Kaldı ki saldırılar sadece “açılım” ekseninde Kürtleri hedeflememektedir. Sınıf hareketi ve TEKEl işçileri örneğinde olduğu gibi hareketlenmekte olan işçi ve emekçilerin hak arama mücadelesi de saldırılarla bastırılmaya çalışılacak.

Sonuç olarak, bu süreçten kimin başarıyla çıkıp çıkmayacağı temel sorundur. Bu ise mevcut gelişmelerin doğru ele alınıp sürece hazırlıklı olmayla direkt alakalı bir meseledir. Sorun sadece “saldırıları püskürtme” refleksiyle ele alınmamalıdır. Kaldı ki devletin saldırılarına karşın gelişmeler devrimci mücadelenin lehine önemli dinamikleri kendi içerisinde barındırmaktadır. Yeter ki bütün bunlar doğru ele alınarak şimdiden hazırlıklı olarak sürecin omuzlanıma yüklediği görevlerini yerine getirelim. İşçi ve emekçilerin hak arama mücadelesinden, imha ve inkara karşı ezilen Kürt ulusunun demokratik-kültürel haklarına ve diğerlerine varıncaya kadar bilinçli, planlı bir ele alışı birleştirdi, ortaklaştırdı bir rolle, devrimci savaşı güçlendirme ana hedefiyle mevcut güçler organize edilebildiği ölçüde yeni mücadele yılında başarılı olunacaktır.

Devletin saldırı açılımı sürüyor

Açılım aldatmacasının gölgesinde Kürt ulusunun siyasi örgütlenmelerine birer birer saldıran devlet, DTP'yi kapattıktan sonra şimdi de BDP'nin üyelerini tutuklayarak yeni kurulan partiyi ve ulusal hareketin örgütlenmesini etkisizleştirmek istiyor.

11 ilde Barış ve Demokrasi Partisi (BDP)'ne yönelik başlatılan gözaltı ve tutuklama saldırısında BDP'nin başta gelen siyasi kadroları ile belediye başkan-

DTP'lilerin, Roj TV'ye ve HPG'lilerin ceneze törenlerine katılmasının tutuklama nedeni olarak açıklandığı öğrenildi.

Amed

BDP'ye yönelik 24 Aralık günü düzenlenen operasyonda Amed'de gözaltına alınan 28 kişiden 23'ü 26 Aralık günü çıkarıldıkları mahkemeye tutuklandı.

DTK Eşbaşkanı Hatip Dicle, kapatılan DTP Diyarbakır İl Başkanı Av. Fırat Anlı, Sur

savcılığa çıkarıldı. Savcılıkta ifadeleri alınan DTP eski Batman İl Başkanı Ahmet Sormaz ile Göç-Der Batman Yöneticisi Selamet Akyüz'ün de aralarında bulunduğu 12 kişi tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildi. Mahkeme, 12 kişinin "KCK Türkiye Meclisi üyesi oldukları" iddiasıyla tutuklanmasına karar verdi.

Van

Van'da düzenlenen ev baskınlarında gö-

Adliyesi önünde bir açıklama yaptı. Avukatlar adına konuşan Diyarbakır Barosu Başkanı Mehmet Emin Aktar, 3 yıla yakındır yürütülen soruşturmanın bütün basın yayın organlarında çarşaf çarşaf yer almasına rağmen, gizlilik kararı nedeniyle avukatların müvekkillerinin neyle suçlandıklarını bilmediklerini belirterek, buna rağmen müvekkillerini savunmak durumuyla karşı karşıya kaldıklarını söyledi. Tutuklama ya da salıverme konusunda savcılar henüz karar verme aşamasındayken ve henüz bir karar açıklanmadan 8 kişinin salıverildiği, diğer 28 kişinin tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildiği yönünde açıklamaların basında yer aldığını kaydeden Aktar, "Bu durum, bu binada adaletin gerçekleşmeyeceği konusundaki inancımızı artırmıştır" dedi. Savunma avukatları olarak bu aşamadan sonra savunma yapıp yapmamayı kendi aralarında tartıştıklarını ifade eden Aktar, "Biz savunma yapmamızın ciddi bir katkı sağlayacağını düşünmemekle birlikte herhangi bir müvekkilimizin rızası aksine bir tutum içinde olmamak şeklinde sorguya katılacağız. Ancak burada bu koşullarda yapılan bu yargılamanın, bu soruşturmanın tamamen hukukun siyasete alet edildiğinin bir sonucudur" dedi.

Kürtler muhatap alınmadan sorun çözülmez:

BDP Genel Başkanı Demir Çelik, Kürtlerin siyasal temsilcisi ve örgütsel gücü muhatap alınmadan Kürt sorunun çözülmeceğini belirterek, "Ne belediye başkanlarımız ne milletvekillerimiz ne de 1999'dan beri İmralı'da Sayın Abdullah Öcalan'ın Demokratik Cumhuriyet Stratejisi dikkate alındı" dedi.

Tutuklanan arkadaşlarının demokratik siyaset içerisinde mücadele ettiklerini aktaran Çelik, "Onlar gençlik meclisi, kadın meclisi oluşturdukları için suçlanıyorlar. Demokratik bir yapılanma istedikleri için tutuklandılar. Biz de iki gündür burada diyoruz ki biz de tutuklanan arkadaşlarımız ile aynı suçu işledik bizi alın dedik. Ama almıyorlar. Mahkemede serbest bırakılan kişilerden orada bulunan onlarca avukattan önce basının haberi vardı. Biz bile basından öğrendik. Kimin tutuklanacağı kimin serbest bırakılacağı önceden belliydi." şeklinde konuştu.

Baydemir'e soruşturma: Osman Baydemir hakkında, "Küfürü sözler" sarf ettiği iddiasıyla TCK'nin 301. maddesinden soruşturma başlatıldı. Osman Baydemir hakkında, tutuklamalarla ilgili yaptığı açıklamada "devleti aşağıladığı" iddiasıyla soruşturma başlatıldı. Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'nın, TCK'nin 301. maddesi 'Türklüğü, Cumhuriyeti, devletin kurum ve organlarını aşağılama' uyarınca soruşturmayı başlattığı öğrenildi. Soruşturmanın ardından dava açılması durumunda Baydemir, 3 yıla kadar hapis cezasıyla yargılanacak.

Ya bizi de alın, ya da serbest bırakın

BDP'li Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir tutuklamalara sert bir dil kullanarak cevap verdi. Baydemir devleti, "Bu son sözümüz değil. Sözün tükenmemesi için akıllı davranın, akıllı davranın ki söz tükenmesin" diye uyardı. Belediye başkanları, milletvekilleri ve tüm seçilmişler olarak, hükümete seslendiklerini ifade eden Baydemir, "Kim ki, bedel ödemekten, cezaevine girmekten korkuyorsa namerttir. Hiçbirimizin bu yönlü bir endişesi yoktur. Bugün yapılan operasyonlarla gözaltına alınanlar hangi hukuku çiğnemişse, tüm seçilmişler olarak biz de çiğnedik ve çiğnemeye devam edeceğiz. Ey hükümet, ey devlet akli ne yapmaya çalışıyorsunuz? Halkı sokağa mı dökmeye çalışıyorsunuz?" dedi. Baydemir, "Bu son sözümüz değil. Sözün tükenmemesi için akıllı davranın akıllı davranın ki söz tükenmesin. Arkadaşlarımız serbest bırakılıncaya kadar demokratik mücadelemizi sürdüreceğiz" diye

ların da aralarında bulunduğu 100'e yakın kişi gözaltına alındı ve 47 kişi tutuklandı.

Gözaltına alınan BDP'liler, özel yetkili savcılar tarafından sorgulandı. Gözaltına alınanların "KCK Türkiye Meclisi'nde yer almak" iddiasıyla suçlandığı öğrenilirken gözaltındakiler iki gün boyunca avukatları ile görüştürülmedi. Gözaltı ve tutuklamalara neden olan "suç" idialarında Kürt ulusunun büyük desteğini aralar seçilmiş belediye başkanları "terörist" ilan edilirken; BDP'nin Yerel Yönetimler Bürosu ise "KCK toplantı merkezi" olarak gösterildi.

Özel yetkili savcılar, belediye başkanları ve eski DTP'lilerin bu büroda yapılan toplantılara katılmasını suç delili olarak gösterdi. Belediye başkanlarının ve eski

Belediye Başkanı Abdullah Demirbaş, Kayapınar Belediye Başkanı Zülküf Karatekin, Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanvekili Ali Şimşek, Batman Belediye Başkanı Nejdet Atalay, Cizre Belediye Başkanı Aydın Budak, İHD Genel Başkan Yardımcısı ve İHD Diyarbakır Şube Başkanı Muharrem Erbey, Kızıltepe Belediye Başkanı Ferhan Türk, Suroç Belediye Başkanı Ethem Şahin, Viranşehir Belediye Başkanı Leyla Güven ve DİSKİ Genel Müdürü Yaşar Sarı'nın da aralarında bulunduğu 23 kişi tutuklanarak hapis hane-ye gönderildi.

Batman

BDP'ye yönelik yapılan operasyon kapsamında Batman'da gözaltına alınan 12 kişi emniyetteki sorgularının ardından

zaltına alınan 14 kişiden 12'si hakkında tutuklama kararı çıktı.

24 Aralık'ta yapılan gözaltı saldırısı kapsamında Van'da, Mezopotamya ve Serhat Kültür merkezleri ile 15 ev ve işyerine baskın yapılmış, 14 kişi gözaltına alınmıştı. Gözaltına alınan 14 kişi emniyet'teki sorgularının ardından Adliye'ye sevk edildi. 14 kişiden 1'i savcılık tarafından serbest bırakılırken, 13'ü tutuklama istemiyle mahkemeye sevk edildi. Yaklaşık 16 saat süren mahkemenin ardından 12 kişi hakkında tutuklama kararı çıktı.

Avukatlar savunma yapmayacak: Diyarbakır Barosu Başkanı Mehmet Emin Aktar, savunma yapmanın ciddi bir katkı sağlayacağına inanmadıklarını ifade etti. Diyarbakır Barosu avukatları Diyarbakır

DHF: Tutuklamalar Kürt ulusunun iradesine bir saldırıdır

Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) gözaltı ve tutuklamaları ortaya çıkan tabloyu, Kürt ulusunun en meşru, demokratik haklarının kullanılmasına dahi izin verilmediği, bu iznin ancak "demokratik açılım" kriterleriyle dayatılan tasfiye konseptine kayıtsız, koşulsuz bir teslim oluşa bahşedileceği (!) şeklinde yorumladı.

DHF, siyasi iktidar uzantılı medya gruplarının yaygın propagandası ile "KCK operasyonu" olarak tanımlanan bu yönelimin Kürt ulusal hareketinin ulusal meşru, demokratik hak taleplerini sahiplenen Kürt kitlelerinin iradesine, terchine yapılmış açık bir saldırı niteliği taşıdığını vurguladı.

DHF, "Emperyalist tahakküme, uşak siyasi iktidara ve onu, sömürü ve zulüm politikalarıyla ayakta tutan ağalar ve patronlar sultasına karşı ideolojik, politik mücadelesini meşru zeminde; başta işçi, emekçi kitleler olmak üzere tüm ezilen kesimlerin demokratik hak talepleri mücadelesi içerisinde örgütlenerek ve örgütlü mücadelelerini yaygınlaştırarak sürdürme kararlılığını, BDP'ye yönelik gerici saldırganlığın karşısında bir kez daha beyan eder!" ifadelerini kullandı.

KESK: 'Tutuklamalar kağıdı verici'

KESK Başkanı Sami Evren, BDP'ye yönelik tutuklamaların demokrasi açısından kaygı verici olduğunu belirterek, ülkenin ciddi bir demokrasi krizinin eşliğinde olduğunu ifade etti. KESK Başkanı Evren yaptığı yazılı açıklamada, savaş diliyle değil barış diliyle konuşulması gerektiğini kaydetti. Evren, "KESK'in ve demokratik güçlerin bu yöndeki bütün uyarılarına rağmen başlangıçta ortaya çıkan iyimser hava dağılmış ve şiddetin, çatışmanın dili topluma yeniden egemen olmaya başlamıştır" dedi.

Eğitim-Sen'den destek ziyaareti: Eğitim-Sen Genel Merkezi'nde yapılan Başkanlar Kurulu toplantısının ardından Eğitim-Sen Başkanı Zübeyde Kılıç ve beraberindeki 70 kişilik yönetici heyeti, BDP Genel Merkezi'ne kitlese bir ziyarette bulundu. Eğitim-Sen yöneticilerini BDP Genel Başkan yardımcısı Haydar Sayılı ile BDP milletvekilleri karşıladı. Ziyaret esnasında Eğitim-Sen Genel Başkanı Zübeyde Kılıç, BDP'ye yapılan bu saldırıları Kürt halkının demokratik zeminde siyasetinin önünün kesilmesine yönelik bir saldırı olarak yorumladı. Kılıç, "BDP'ye yönelik gerçekleştiren bu saldırıları kabul edilemez, tüm demokrat çevrelerin bu tür saldırılara karşı BDP'ye destek olmaları gerekmektedir" dedi.

Bu politika başarısızlığa mahkumdur: 30'a yakın demokratik kitle örgütünün oluşturduğu Barış ve Demokratik Çözüm Platformu, BDP'ye yönelik tutuklama saldırısını BDP'nin İstanbul il binasında protesto etti. Yapılan açıklamada iktidarı Kürtlerin elde ettiği kazanımların üstüne yatma planları yaptığı belirtildi. Platform adına konuşan Mehmet Kesin, kapatılan DTP ve ardından BDP'ye yönelik gerçekleştirilen saldırıların, yerel seçimlerde elde edilen başarının ardından gerçekleşmeye başladığını hatırlattı. Kesin, "AKP iktidarı, Kürt sorununu çözüyorum kisvesi altında, Kürt halkının seçilmiş temsilcilerini hedef alarak muhatap alınabilecek bütün aktörleri yok etmenin hesabındadır. Kürt sorununu Kürtler olmadan çözmek isteyen bu politika, başarısızlığa mahkumdur" dedi.

Amed DHF: "Kürt ulusunun siyaset yapma hakkı engellenemez!"

Amed DHF, DTP'nin kapatılmasına ilişkin yayınladığı "Kapatma değil siyaset yapma hakkı, tasfiye değil tam hak eşitliği" başlıklı bildirisini, Amed'te Sanat Sokağı'nda yaptığı stant çalışmasıyla halkla buluşturdu.

Açıklanan stantta bildirilerin yanı sıra, çeşitli gazete, dergi ve kitapların da dağıtımını yapan DHF'liler, ayrıca, Sanat Sokağı'na çok sayıda afiş ve ozalit astı. Asılan afiş ve ozalitlerde, "DTP'nin kapatılması, yüzlerce yıllık imha ve inkar politikasının devamıdır", "Kürt açılımına aldanma! Bozuk düzende sağlam çark olmaz!", "Kürt ulusunun siyaset yapma hakkı engellenemez" ifadeleri yer aldı. Ayrıca DHF'liler yaptıkları ajitasyonlarda DTP'nin kapatılmasıyla "açılım" yalanlarının suya düştüğünü belirterek, "DTP'yi kapatanlar TEKEL'i kapatanlardır" dedi.

'Erbil'de DTP'lilere Şok' haberi yalan çıktı

Hewler kentinde kapatılan DTP'nin milletvekilleri ve belediye başkanlarından oluşan heyetin katıldığı seminerde DTP'lileri eleştirdikleri yönünde Türk basınında sür manşetten çıkan haberlere tepki gösteren gazeteci Hasan Ahmet Mustafa ve Selahattin Üniversitesi Öğretim Görevlisi Hemin Mirani, konuşmalarının çarpıtıldığını ve Kürtlere yönelik saldırıların meşrulaştırmak için kullanıldığını belirtti.

Konuya ilişkin yazılı açıklama yapan Hasan Ahmet Mustafa ve Hemin Mirani yalan haberlerle durumun çarpıtıldığını ve Kürtlere yönelik bir saldırıya dönüştürüldüğünü açıkladı. Gazeteci Hasan Ahmet Mustafa, seminerde yaptığı konuşma kaydının bulunduğu dikkat çekerek, Türk basını tarafından çarpıtılan konuşmasında şunları belirttiğini ifade etti, "Bütün Kürtler, Türkiye'deki Kürt sorunu konusunda ulusal çizgiye yer alıyor. Sizler Kuzey Kürtleri olarak çok yararlısınız. Bu topraklar üzerinde hiçbir ulus yok ki, Kuzey Kürtleri kadar zulüm görsün."

Açıklamada ideoloji ve siyaset arasındaki ince çizgi üzerine parlamenterlere kendi düşüncelerini aktardığını kaydeden Mustafa, DTP heyetine bölgesel sorunlara ilişkin düşüncelerini aktardığını, bu düşüncelerin PKK veya Kürt karşıtı şeklinde yorumlanmasının mümkün olamayacağına dikkat çekerek, "Türk basınında, ben söylemişim gibi verilen düşünceler temelsizdir. Çarpıtılarak verilmiş. Çarpıtma da kirli siyasi çıkarlar için yapıldı" dedi. Selahattin Üniversitesi Öğretim Görevlisi Hemin Mirani ise açıklamasında, konuşmasının çarpıtılarak verildiğini ve bunun maksatla yapıldığına vurgu yaparak, "Türkiye Anayasası Türkler dışında başka hiç kimseye hak tanıımıyor. DTP'li Ankara'da çok zor şartlarda siyaset yapıyor. Sayın Öcalan ve PKK'nin adını sürekli anmaları nedeniyle, farklılığı kabul etmeyen Türk devleti DTP üzerinde baskıyı artırıyor. Türkiye anayasası şovenist bir anayasadır. Türkler dışında hiçbir gruba hakları tanınmıyor" dedi.

Tutuklamalar protesto edildi

Gözaltıları ve tutuklamalar yapılan basın açıklamaları ve yürüyüşlerle protesto edildi. Protesto eylemlerinde polis gaz bombası ve tazyikli suyla kitleye saldırdı. Çıkan olaylarda çok sayıda kişi gözaltına alındı. Amed, Batman ve Urfa'nın Viranşehir ilçesinde, BDP'ye yönelik gözaltı ve tutuklamaları protesto eden işçiler iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Diyarbakır Kayapınar Belediye Başkanı Zülküf Karatekin'in de aralarında bulunduğu 23 kişinin tutuklanmasına tepki gösteren Genel-İş Sendikası'na bağlı Kayapınar Belediyesi işçileri 4 saatliğine iş bıraktı. İş bırakma eylemini yapan Genel-İş Sendikası'na bağlı işçiler, konuya ilişkin Kayapınar Belediyesi önünde açıklama yaptı. Sık sık "İradeye kelepçe vurulamaz", "Baskılar bizi yıldıramaz" şeklinde slogan atan işçiler, belediye başkanlarının tutuklanmasına tepki gösterdi. Açıklama öncesi konuşan Genel-İş Sendikası Diyarbakır Şube Başkanı Sadık Demir, savcılarının AKP'nin talimatıyla hareket ederek, belediye başkanlarını hukuksuz bir şekilde tutukladığını belirtti.

Viranşehir'de her cuma 1 saat iş bırakılacak: Urfa'nın Viranşehir ilçesinde gözaltı ve tutuklamaları protesto eden belediye personeli bir

saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Belediye binası önünde toplanan belediye personellerine BDP ilçe yöneticileri ve BDP'li belediye meclis üyeleri de destek verdi. Burada açıklama yapan Tüm-Bel Sen Urfa Şube Başkanı Hacı Çetin, tutuklananların halkın iradeleri olduğunu ve bu tutuklamalarla halkın tutuklandığını belirtti.

Batman'da 1 hafta boyunca iş bırakma ve oturma eylemi:

Batman'da ise, DİSK/Genel İş Sendikası'na bağlı işçiler, BDP'ye yönelik operasyonu protesto etmek amacıyla bir hafta boyunca Batman Belediyesi'nde bir saatlik iş bırakma ve oturma eylemi başlattı. Oturma eylemi sırasında konuşma yapan Genel İş Sendikası Batman Şube Başkanı Halis Yakut, Batman Belediye Başkanı Nejdet Atalay'ın da aralarında bulunduğu BDP üyelerinin tutuklanmasının hukuk dışı bir durum olduğunu belirtti. Bir hafta boyunca her gün eylemlerini sürdüceklerini belirten Yakut, "Her gün 08.00 ile 09.00 saatleri arasında hizmet üretmeyeceğiz. Oturma eylemiyle bütün protesto edeceğiz. İlgiliilere, duyarlı çevrelere, halkın iradesini tutuklama kararlarından vazgeçmeye çağırıyoruz. Batman halkı olarak, başkanımız Nejdet Atalay serbest bırakılana kadar araçları-

mıza, işyerlerimize siyah bantlar takacağız" dedi.

Bunun adı açılım mıdır:

Batman Belediyesi önünde bir araya gelen binlerce kişi protesto eylemi yaptı. Eylemciler "Batman Nejdet Atalay ile gurur duyuyor", "Tutuklamalarla irademizi kıramazsınız", "Başkanımızı istiyoruz" pankartlarını açarak Farabbi Hastanesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşün ardından açıklama yapan Batman Milletvekili Ayta Akat Ata, "29 Mart yerel seçimlerde sandık başına gidip inkar ve imha siyasetinin parçası olmayacağız diyen 72 bin tutukludur. Bizler Batman'da katledilen Edip Solmaz'ı unutmadık. Mehmet Sincar'ları unutmadık, Vedat Aydın'ları unutmamak. Devletin bir hafızası olmalıdır. Bu halk ödediği bedelin farkındadır. Siz de bu halkın farkında olun" dedi. Yapılan konuşmaların ardından kitle tutuklamaları 10 dakikalık oturma eylemi ile protesto etti.

Kürt halkı bu zulme sesiz kalmayacaktır: Van'da BDP'ye yönelik operasyonu kinamak amacıyla BDP İl Binası önünde bir araya gelen yaklaşık 10 bin kişi "Baskılar bizi yıldıramaz" sloganlarıyla adliye binasına doğru yürüyüşe geçti. BDP İl Binası önünde bir araya gelen kitleye seslenen Van milletvekili Özdal Üçer,

tutuklamaların aslı olmayan gerekçelerle gerçekleştirildiğine dikkat çekerek, tutuklamaları kınadı. Üçer, "Ancak herkes iyi bilmeli ki, Kürt halkı bu zulme sessiz kalmayacaktır. Bunun için çağrımızı arkadaşlarımızın derhal serbest bırakılmalarıdır" dedi.

Hakkari'de çatışmaları gösteriler:

BDP Hakkari İl Binası'nın açılışının ardından yürüyüşe geçen binlerce kişiye, polis saldırdı. Polisin şiddetine esnaf kepenk kapatarak tepki gösterdi. Hakkari Cumhuriyet Caddesi üzerinde bulunan BDP Hakkari İl Binasının açılışı onbinlerce kişinin katılımıyla yapıldı. Hakkari Milletvekili Hamit Geylani, Hakkari Belediye Başkanı Fadıl Bedirhanoglu ile Yüksekova Belediye Başkanı Ruken Yetişkin'in de aralarında bulunduğu onbinlerce kişinin katıldığı açılışa, "Partimizi kapatamazsınız, kapatılarak büyüyöyoruz" pankartı asılırken, sık sık "Hepimiz KCK'liyiz" sloganı atıldı. Yapılan konuşmalardan sonra, parti binasının açılışı yapıldı. Daha sonra kitle, sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. Yürüyüşe geçen kitleye polis gaz bombası ve tazyikli su ile saldırdı. Saldırıya taşla karşılık veren kitle ile polis arasında çatışma çıktı. Çarşı merkezinde devam eden çatışmalar daha sonra kentin tüm mahallelerine yayıldı.

Dersim’de AKP’nin karargahı valilikte büyük yolsuzluk

Görevine başlarken görev ilkesini, samimiyet ve ciddiyet olarak tanımlayan ve yerel seçimlerde valiliği AKP karargahına çevirmesinde vali ile birlikte kilit rolü paylaştan İl Özel İdaresi Genel Sekreteri Mehmet Tunç, 2 yılını doldurmadığı görevinde 5 milyon TL vurgun yapmış. Vurgunun diğer ortakları ise kimseyi şaşırtmı-sın; dönemin AKP ilçe teşkilatı.

Hakkında daha önce başlatılan 3 ayrı soruşturmada birinin tamamlanması üzerine İl Özel İdaresi Genel Sekreteri Mehmet Tunç, görevden alınarak İl Planlama Müdürlüğü’ne vekaleten atandı. Tunç, devleti haksız yere milyonlarca TL zarara uğrattığı, kişisel harcamalarını Özel İdare kasasından ödettiği ve ihalelere fesat karıştırdığı gerekçeleri ile soruşturuluyordu.

Mart 2009 yerel seçimleri öncesi Dersim’de AKP adına yapılan ve uzun süre tartışılan beyaz eşya dağıtımı sırasında dönemin Valisi Mustafa Yaman’ın göreve getirdiği İl Özel İdaresi Genel Sekreteri Mehmet Tunç yaptığı yolsuzluk nedeni ile görevinden alındı. Bölgede yaşayan halkın Tunç hakkında yaklaşık 3 ay önce valiliğe şikayetlerde bulunması üzerine, valilik, İl Özel İdaresi Genel Sekreteri Mehmet Tunç hakkında 3 ayrı soruşturma başlatmak durumunda kalmıştı. Bu soruşturmalardan birinin tamamlanması üze-

rine 2 gün önce İl Özel İdare Genel Sekreteri Mehmet Tunç, görevden alınarak yerine Vali Yardımcısı Fatih Görmüş vekaleten atan-dı. Tunç hakkındaki 2 ayrı soruşturma devam ederken, soruşturmalar kapsamında İçişleri Bakanlığı’ndan da bir müfettişin Dersim’e geldiği öğrenildi.

1.5 milyon TL mal alımında usulsüzlük iddiası

Valiliğe verilen dilekçelerde, Özel İdare’de usulsüzlük ve yolsuzlukların yaşandığı vurgunların ise, Genel Sekreter Mehmet Tunç aracılığıyla yapıldığı öne sürülmüş, Özel İdare’ye 1.5 milyon TL değerinde mal alımının ihale yapılmadan, kanunda belirtilen şartlara uyulmadan yapıldığı söylenmişti. Görevden alınan Tunç ile ilgili iddialardan biri ise, Merkez Atatürk Mahallesi’nde yapılan tek katlı ve 4 derslikli anaokulu ihalesine fesat karıştırmak. Fesat karıştırıldığı ifade edilen ihalenin ilk şartnamesinde ihale bedeli 350 bin TL olarak belirlenirken, iptal edilerek yeni yapılan ihaleyi ise, AKP Merkez İlçe Başkanı Fikret Küçüközer’in firmasının yüzde 10 kırım ile 690 bin TL’ye aldığı belirtiliyor. AKP Merkez İlçe Başkanı Küçüközer’in 1 yıl önce de yine aynı şartlarda yaptığı başka bir anaokulun maliyetinin ise, 180 bin TL olması müfettişlerin dikkatini çekti.

Tunceli Valiliği’nin yürüttüğü soruşturmalar kapsamında ifadesine başvurulana İl Özel İdaresi Genel Sekreteri Mehmet Tunç, ihalesiz mal alımının kendisinden önceki dönemde yapıldığını ancak, ödemeleri ise, Vali Mustafa Yaman’ın talimatı ile yaptığını söyledi. Tunç, anaokul ihalelerinin de Mustafa Yaman’ın talimatı ile yapıldığını ifade etti.

Diğer iddialar

Görevden alınan Tunceli İl Özel İdaresi Genel Sekreteri Mehmet Tunç ile ilgili soruşturulan iddialardan biri ise, 200 bin TL değerindeki billboardlara asılan afişlerle ilgili faturalar. “23 Nisan Ulusal Egemenlik Bayramı”nda dönemin Valisi Mustafa Yaman, Milli Eğitim Müdürü İbrahim Korkmaz ve Tunç adına bastırılan ve billboardlara asılan afişlerin ve bazı tanıtım giderlerinin 200 bin TL tutan ücretinin Özel İdare kasasından ödendiği belirtiliyor. Soruşturma dosyasında, 2008 yılında Dersim’e gelen Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve beraberindekilere verilen yemek ücretinin de ödenmediği yer alıyor. Yemek servisini yapan Aydın Kök, yaklaşık 27 bin TL tutarında fatura kesildiği ancak sadece 13 bin TL ödeme yapıldığı gerekçesiyle valiliğe şikayette bulunmuş. Ayrıca

Ümit Kara adlı bir kişi de, Tunç’un Elazığ’daki mağazalarda alışveriş yaptığı, hediyeler aldığı ve parasını da bazı müteahhirlere ödeyeceğini söylediğini ancak bu ödemelerin de eksik yapıldığını belirtiyor. Durumun ortaya çıkmasıyla görevden alınan Tunç’un hakkında yapılan soruşturmalarda yaklaşık 5 milyon TL vurgun yapıldığı belirtiliyor. Ortaya çıkan tabloda vali ve diğer yetkili yerlerdeki kişilerin de bu yolsuzlukta parmağının olduğu belirtiliyor.

AHP Karargahında iyi bir AHP askeriği

2008’in Nisan ayında Tunceli İl Özel İdare Genel Sekreterliği’ne atanan Mehmet Tunç, görevine başlarken görev ilkesini, samimiyet ve ciddiyet olarak tanımlamıştı. Daha sonra adı, Tunceli Valiliği’ne bağlı İl Özel İdaresi Genel Sekreterliği’ne ait depoda, AKP’nin seçim afişlerinin, bayraklarının, broşürlerinin ve Başbakan Erdoğan’ın kente geldiği sırada asılan pankartların bulunması ile gündemde yer almıştı. Mehmet Tunç, olayla ilgili gazetecilere yaptığı açıklamada, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın kente gelişiniyle valilik ve İl Özel Genel Sekreterliği tarafından asılan afişlerin depoya konulduğunu, bu sırada AKP afişlerinin de karıştığını ileri sürerek gerçekleri saptırmak istemişti.

Dersim’de öğrenciler yurdu işgal etti

Dersim’de Endüstri Meslek Lisesi öğrencileri lisede verilen eğitimle bedava işgücü olarak kullanılmaları, kaldıkları yurttan çıkan yemeklerin çok kötü olması ve kaloriferlerin yanmaması nedeniyle seslerini duyurabilmek için okulun yurdunu işgal etti. İşgal sırasında yurda gelen Okul Müdürü Ali Mustafa Çelik öğrencilere saldırdı, öğrencilerin sorunlarını dinlemek için orada bulunan sendika ve DHF temsilcilerine tehditler savurdu.

Öğrenciler çektiikleri çileği duyurabilmek için kaldıkları yurdu işgal etti

Yaşadıkları sorunlarla ilgili basın açıklaması yapmak isteyen öğrenciler, okul müdürü Ali Mustafa Çelik ve yurt idarecileri tarafından teh-

Öğrencilere saldıran Müdür Çelik: ‘DHF bu yurdu karıştırıyor’

İşgalin duyulmasının ardından yurdun önüne çok sayıda polis geldi. Öğrencilerin sorunlarını dinlemeye gelen sendika ve DHF çalışanları yurda giren polisler tarafından engellenmek istendi. Sendika temsilcilerine bağırarak polis, sendika temsilcilerini zorla dışarı çıkarmak istedi. Yurda gelen okul müdürü Ali Mustafa Çelik, yurdun kapısında bekleyen öğrencilere hakaret ettikten sonra bir öğrenciyi tokat attı. Öğrencilere hakaretler ederek dövmeye başlayan Müdür Çelik, basını görünce bu sefer basın emekçilerine saldırarak, çekim yapılmasını engellemeye çalıştı. Daha sonra yurdun içine girecek öğren-

Yine ismini vermek istemeyen bir diğer öğrenci ise “Atölyeler dize kadar su dolu. Ders işleyemiyoruz. Yurtta yemekler çok kötü, çoğu zaman aç yatıyoruz. Her sene top alacağız diye bizden 5 TL para istiyorlar fakat alınan paralarla top alınmıyor. Yurtta bize 10 TL para veriyorlar ama bizden banka hesabı açmamız için de 24 TL para isti-

Halk çocuklarına zulmeden müdür Ali Mustafa ÇELİK kime güveniyor?

Yurttaki sorunlar üzerine kitle örgütleriyle birlikte bir dizi girişimde bulunarak, “Öğrencilerin sorunlarından birinci derecede sorumlusunuz, bunları görmezden gelemezsiniz” uyarısında bulunan DHF çalışanlarına, “Siz kime güveniyorsunuz. Benim de güvendiğim yerler var” diyerek tehditler savuran müdür Çelik, her ne kadar “güvendiği” güçleri ifade etmemiş olsa da açık ki müdür olma statüsünü devlet güçleriyle işbirliği temelinde ele almanın “rahatlığı” ve “güveniyle” halk çocuklarına zulmetmeyi buna karşı çıkan demokratik güçleri ise tehdit etmeyi kendisine görev edinmiş.

dit ve hakaretlerle engellendi. Basın açıklaması yapmak isteyen öğrencilerden bazılarının yönetim odasına götüren müdür Çelik, burada öğrencilere ‘Sizi okuldan atarım sizin kime güvendiğinizi ben çok iyi biliyorum. Arkanızda DHF var sizin’ diyerek öğrencilere tehdit savurdu. Daha sonra Namık Kemal Endüstri Meslek Lisesi yurduna giden öğrenciler, yurt kapılarını kapatıp pencerelerden “Böyle okul istemiyoruz”, “Müdür istifa”, “Eğitim hakkımız engellenmez”, “Kışla değil yurt istiyoruz” sloganları atarak seslerini duyurmak için yurdu işgal etti. Öğrenciler işgalde yurdun pencerelerinden “Böyle okul müdürüne hayır”, “Ambar istifa (müdür Çelik kastediliyor)”, “Yurda hizmet” yazılı dövizleri astı.

cilerin sorunlarını dinleyen DHF çalışanlarına “Bu yurtta bir sorun yok. Bu yurdu DHF karıştırıyor. Elimde delil var” sözlerini sarf eden müdür Çelik, öğrencilerin sorununu görmezden gelerek tehditlerine devam etti.

‘Biz soğukta aç yatıyoruz müdür her hafta arabaya değiştiriyor’

İşgal sonrasında açıklamada bulunan öğrenciler, “Okulda ısınma sorunu yaşıyoruz. Atölyelerin hiçbirinde kalorifer yanmıyor, okulda öğrencilerin haklarını savunan öğretmenlere de okul yönetimi tarafından soruşturmalar açılıyor, bazı öğretmenler ve okul müdürü de öğrencilere küfür edip, dayak atıyor. Okul müdürü döner sermayeden gelen parayla neredeyse haftada bir arabaya değiştiriyor” dedi.

yorlar. 3 ayda bir aldığımız burslar 2 ay gecikmeli veriliyor. Çünkü müdür bu parayı bankada bekleterek faizini cebine indiriyor” dedi.

Talepleri kabul edilmedi fakat...

Uzun bir süre öğrenci ve okul idarecileriyle görüşen sendika temsilcileri, öğrencilerin dile getirdiği bütün taleplerin kabul edildiğini bildirdi. Fakat, sabah okula giden öğrenciler müdür yardımcısı Ali Mashar Üçgül tarafından “Siz aptalsınız, eşeksiz” gibi küfürlerle karşılanarak, “Hadi şimdi, gidin nereye şikayet ederseniz edin. Gidin DHF’ye şikayet edin gelip sizi kurtarınlar” sözleriyle tehdit edildiler. Öğrenciler ise taleplerinin en kısa süre içinde kabul edilmesini durumunda eylemlerinin devam edeceğini belirttiler.

Bile bile öldürüldüler

Bursa- Bursa Mustafa Kemalpaşa’da bulunan maden ocağında çalışan 19 maden işçisi, devletin ihmalkarlığının kurbanı olmuştu. İşçilerin toprağın altında kalan naaşlarına ulaşmadan devlet yetkilileri konuyla ilgili yaptıkları açıklamalarda katliamı karartmak ve sorumluluktan kaçınmak için olayı ‘iş kazası’ ve ‘patronun eksikliği’ni gerekçe göstererek geçiştirmeye çalışmıştı. Fakat madende çalışan işçiler olayın iç yüzünü gazetemize anlattı. İşçiler gece gündüz kötü koşullarda çalıştırıldıklarını, madende ölüm riskini artıran sorunları dile getirdiklerinde ise işten atılma tehditleri ile karşı karşıya kaldıklarını söylediler. İşçiler ayrıca ölümcül sorunlarını resmi makamlara defalarca ilettiklerini fakat, hiçbir resmi yetkilinin konuyla ilgili kendileri ile ilgilenmediğini belirttiler.

Hatilin kan parasını aileler kabul etmedi

İşçileri bile bile ölüme gönderen maden ocağı sahibi ve yetkili kurumlar cinayeti aklama yolları aramaya devam ediyor. Devletin göstermelik çıkışlarının ardından, patlamada ölen işçilerin ne haklarından bahsedildi ne de geride kalan ailelerinin düştüğü durumdun. Yine bir iş cinayeti tozlu raflara kaldırılarak, işçilerin çalışma yaşamındaki hakları unutuldu.

Devletin olayı unutturma çabalarının ardından maden ocağının sahibinin ölen işçilerin ailelerine verdiği “sus” payı niteliğindeki para olayın içler acısı durumunu özetliyor. Fakat maden sahibinin ceza almamak için ailelere teklif ettiği rüşvet ailelerden kabul görmedi. Kan parasını kabul etmeyen maden işçilerinin yakınları maden ocağının sahibi Nurullah Ercan’ın serbest bırakılmasına itiraz etmek üzere Mustafa Kemalpaşa Adliyesi’ne başvuruda bulundular. Aileler Nurullah Ercan’ın teklifine ilişkin şunları dile getirdi: “Nurullah Ercan ne kadar ağır ceza alırsa yüreğimize bir nebbe olsa da su serpilmiş olacak. Bizim eşlerimizin fiyatı 15 bin lira değil. 40’a yakın çocuk yetim kaldı. Ercan’ın gazete ilanıyla vereceğini açıkladığı 15’er bin lirayı, hiçbirimiz kabul etmeyeceğiz.”

İşçiler hatiliani hazırlayan sorumsuzlukları anlattı
Patlamadan sağ çıkan işçiler, 19 arkadaşlarına mezar olan madende yaşadıklarını gazetemize anlatarak, katliama neden olan olguları açıkça ortaya koydular. Maden işçileri gece gündüz çalıştırıldıklarını, madende iş güvenliğinin alınmadığını ve hatta belirttikleri ölüm getirebilecek sorunları patronun görmezden gelerek işçileri ‘işten çıkartırım’ tehditiyle kuyuya gönderdiğini dile getirdiler. İşçiler özellikle bu durumu resmi kurumlara defalarca belirttiklerini ancak hiçbir yetkilinin konuyla ilgilenmediğini ifade etti.

‘Gece gündüz çalışıyorduk’

Maden ocağı kapatılmadan önce çalışan 20 yaşındaki Ahmet, 1.5 aylık ücretini halen alamadığını, çok ağır koşullarda çalıştırıldıklarını aktararak, “Sabah saat 7:00’da işe gidiliyor ve akşam üzeri saat 18:00’da ara verip ve tekrar gece 12:00’a kadar çalışıyorduk. Mesai paralarını soruyoruz, ‘alrınız’ diyorlar. 510 lira ücret alıyoruz. Hastalanıp ya da başımızı bir hal geldiğinde madene inemediğimizde sigortamız ve ayrıca 4 günlük ücretimiz

kesiliyor” dedi.

Ölüme gitmezsen işten atılırsın

Abisini ve iki kuzenini göçük altında kaybeden maden işçisi Ahmet K. ise maden ocağında çalışma güvenliğinin alınmadığını belirtiyor. Ahmet K. patlamadan önce yaşanan bir göçük sonucu bir bakanın kapandığını, bunun üzerine başka bir yerden baca çıkarıldığını söyleyerek, bundan dolayı da yeni bacaya göre vantilatörlerin yerlerinin değiştirilmesi gerektiğini ancak değiştirilmediğini aktarıyor. Bu işi az çok bildiğini ve cihaz olmadan da havanın nerden ve nasıl gideceğini bildiklerini ama yetkililerin kendilerini dinlemediklerini ifade eden Ahmet K., bunu bildikleri halde madene girmeme haklarının olmadığını aksi takdirde işten atıldıklarını dile getirdi.

Yasal olarak işçinin can güvenliği tehlike de olduğu zaman o işi yapmak zorunda değil, o nedenle iş hakkı feshedilemez hatırlatmasını yaptığımızda Ahmet K, “Zaten böyle bir şeyi kimseye ispatlayamazlar. Müfettişler geliyorlar ama bizi muhatap alan yok, bize bir şey soran yok” diye cevap vererek devletin gerçekliğini bir kez daha gözler önüne seriyor.

‘Bir gün birinin canı yanacak’

Kendisine yaşanan olayı anlatabilir misiniz diye sordüğümüz Ahmet K, olaydan 45 dakika ya da 1 saat kadar önce ölen arkadaşlarıyla birlikte madende çalıştığını ve daha sonra yanına gelen arkadaşıyla birlikte oradan dinamit atmak için ayrıldıklarını söylüyor. Dinamiti atıp atmamada kararsız olduklarını, daha sonra kim olduğunu çıkaramadığı birisinin atmalarını söylemesi üzerine attıklarını anlatıyor.

Gaz sızıntısını işçiler bir hafta öncesinden fark etmişler. Buna ilişkin bir şey söyler misiniz? sorusuna Ahmet K:“Ben tabii ki söylediklerini görmedim yuymadım ama söylemişlerdir ondan eminim. Zaten biz de söylüyorduk ‘bu iş böyle olmaz böyle olur’ ama bizi kaile alan yoktu. Vefat edenlerden abim vardıya çavuşuydu, Seyit Ali Akimam vardı emekliydi, Murat Aydın da vardı. Onlarla daima diyalog içinde olduğumuz için söylüyorlardı, ‘bir gün birinin canı yanacak’. Sürekli söylüyorlardı çünkü yeteri kadar işi aksatmadı tahkimat olmuyordu. Yani ne zaman kömür çıkmazsa iş aksatılır ve tahkimat yapılırdı” cevabını veriyor.

‘Üç kuruş paraıyla Ankara’ya gidemez ki’

İşyerinde yeteri kadar kömür çıkarmayanlara ücretlerinin verilmediğini, elektrikçi olduğundan kendisinin durumunu fark olduğunu da belirten Ahmet K, “İşçi bu duruma sesini çıkarsa buradan sesini kime duyurur, nereye gider? Çalışma Bakanlığı’na bir mail atar ya da dilekçe gönderir, bunun cevabı ne zaman gelir? Arkadaşlar söylüyor zaten sigortası tam yatmayanlar var. Maaşlarımızın bir miktar elden veriliyor” sözlerini ekliyor. Yaşadıkları sorunları kimseye duyuramadıklarını tekrar hatırlatan Ahmet K, “Yetkililere yazan, bir şeyler yapan olmuş ama cevap yok. Adam cebindeki üç kuruş parayla Ankara’ya gidemez ki, zaten arkadaşlarımızın çoğu kirada oturuyorlar. Çoğu 3-5 tane çocuk sahibi, çocuklarını zor geçindiriyorlar. Ankara’ya nasıl gitsinler?” diyor.

2010 Asgari Bahşış Belirlendi

Elektirikten, doğalgaza; ulaşımın sağlığı yapılan zamlarda hayli cömert (!) olan hükümetin cebine asgari ücret belirlemele-
rinde yine akrep girdi! Uzun görüşmeler sonunda asgari ücrete yüzde 5.2 zam yapıldı. Yoksulluk sınırını yine aşamayan asgari ücret, 1 Ocak 2010'dan itibaren, 16 yaşından büyükler için brüt 729, net

577.01 lira, 16 yaşını doldurmamış işçiler için ise brüt 621, net 499.62 lira olarak belirlendi. Daha önce 16 yaşından büyük bekar bir işçi için brüt 693, net 546.48 lira olarak uygulanan asgari ücrette devlet görüldüğü üzere hayli "tutumlu" davran-
dı! San sendikaların dahi orta oyunu olarak nitelendirdiği ve tepki gösterdiği As-

gari Ücret Komisyonu toplantılarının üçüncüsünde ancak karar çıkabildi. Tür-İş ise görüşme masasından çekilmişti. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'ndaki toplantıya, Çalışma Genel Müdürü Ali Kemal Sayın ve TİSK Yönetim Kurulu Üyesi Ali Nafiz Konuk başkanlığındaki bakanlık ve işveren heyetleri katıldı.

DHF: 31 TL'lik zam sömürünün resmidir

2010 asgari ücret rakamlarına tepki gösteren Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) yaptığı açıklamada işveren ve hükümet temsilcilerinin katılımlıyla alınan kararla işçi emekçi kitlelere yönelik pervasızlığını ve aymazlığının birkez daha ortaya konduğunu belirterek, "Ulaşım, barınma, ısınma, zorunlu mutfak giderleri, eğitim

ve sağlık haklarına yönelik özelleştirme ve zam terörü karşısında, orta sınıf çalışanların dahi gelinen aşamada, kredi kartlarına borçlanarak ayakta kalmaya çalıştıkları bu koşullarda, 31 TL'lik zam, mevcut hükümetin ve onu yönlendiren emperyalist ağababalarının ülkemiz işçi ve emekçilerine reva gördükleri sömürü ve zulüm düzeninin açık resmi hükmündedir." dedi.

İSTANBUL İTFAİYESİ YANIYOR!

İstanbul- İtfaiye işçilerinin yaptığı işin zorluğunu en azından kimi haberlerden görebiliyoruz. Örneğin, Sultanbeyli'nde bir halı mağazasında çıkan yangını söndürmek için oraya giden itfaiye işçisi Mustafa Arabacı'nın (29) dumandan zehirlenerek kendisini dışarı attıp dizlerinin üzerine çöktüğü son anlarını herkes hatırlayacaktır. Uzun ve zorlu mesailer yaparak yaşımlarını ateşe atan itfaiye işçilerinin bu zorlu işin karşılığında devletten vefa gördüğü sanmayın sakın. Tüm bu can bedeli uğraşlarına rağmen devletten gördükleri tek şey; taş-

çen AKP çevresinden Lapis-Makro taşeron şirketine verdi!

'Demokrasi çadırı' uyanlardan biridir

İtfaiye işçileri İBB başısına 'Demokrasi çadırı' kurdu. İşçiler çadırdan yetkililere iş hakları verilene kadar direneceklerini haykırdılar. Burada işçiler adına açıklama yapan Belediye İş Sendikası 5 No'lu Şube Başkanı Nihat Altaş, "Demokrasi çadırını, 7 Aralık'tan bu yana bu sorunla ilgili belediyeye yapmış olduğumuz uyanlardan biridir." dedi.

Sendika öncesi sömürünü boyutları

Hüseyin Yıldız (Belediye-İş İtfaiye Şubesi Temsilcisi Hüseyin Yıldız): İşçilerin sendika öncesi iş güvencesi gibi hakları yoktu. Çok düşük ücretlerle çalıştırılıyorlardı. Yaşamlarını riskte atarak çalıştıkları bir işte yaşamlarını sağlayamayacak bir para alıyorlardı. Ve bu insanların işten kalıp kalmaması keyfiyata bağlıydı. Bunların sendikalaşması ve örgütlü olmaları gerekiyordu. Üye yaptık biz toplu iş sözleşmesi yapmamız gerekiyordu gerekli yetkiler geldi. Toplu iş sözleşmesi yapmamız gerekirken ana kent yönetimi bunu hazmedemedi. Tasfiye yolunu seçti. Bunu yapmasının nedeni: Yandaşlarına yeni bir rant kapısı açmak, burayı peşkeş çekebilmek, sendikal örgütülüğün önünü kesmek, işçilerin örgütülüğünü ortadan kaldırmak... Asla geri adım atmayacağız bedeli ne olursa olsun. Gidebildiği yere kadar bunu götüreceğiz. Çünkü ortada hem bir yağma var hem de İstanbul halkının can ve mal güvenliği tehlikede.

ronlaştırma, sosyal güvence haklarının ellerinden alınması, sendika haklarının gasp edilmesi. İş haklarına, ekmeklerine el atılmasına karşı sokağa çıkan itfaiye işçileri "İstanbul uyuma itfaiyene sahip çık" diyerek, İstanbul halkından destek istiyor. İBB önüne "Demokrasi çadırı" kuran itfaiye işçileri, günlerdir hakları için mücadele ediyorlar.

İBB'den sendika düşmanlığı

Kadrolu personel almayan İstanbul Büyükşehir Belediyesi, kendi şirketi olan Bimtaş A.Ş.ıye 2005 yılında ihale yönetimiyle sözleşmeli itfaiye elemanları aldı. 1500 yeni elemanı ile çalışmaya başlayan Bimtaş A.Ş.'nin şuan 900 personeli var. 2 yıl öncesine kadar hiçbir sendikal mücadelenin olmadığı Bimtaş'ta itfaiyeciler sendikalı olmaya başladı. Ve yeterli sayıya ulaşan itfaiyeciler bakanlığa toplu sözleşme hakları için başvuruda bulundular. İtfaiyecilere toplu sözleşme yapabilecekleri söylendi fakat karan uzatan İBB işçileri 07 Aralık'ta yapılan itfaiye ihalesini Deniz Feneri yolsuzluğunda adı ge-

İtfaiye emekçilerine müdürlerden tehdit

"Demokrasi çadırı" önünde toplanarak eylemlerini devam ettiren itfaiye işçileri yıldırılmaya çalışılıyor. 29 Aralık'ta kitlesel bir katılımın sağlanacağı düşünülererek düzenlenen eylem beklenildiği gibi geçmedi. İşçiler kitlesel olmamasının nedenin işçilerin itfaiye grup müdürleri tarafından tehdit edilmesi olduğunu dile getirdiler. Özellikle Anadolu yakasından gelmesi beklenen işçilerin 'toplantı' bahanesiyle eyleme gitmelerinin engellendiği öğrenildi. Şişli İtfaiye Müdürü Abdurrahman Yıldırım'ın ise itfaiye emekçilerine "Siz vatan hainisiniz" ithamında bulunduğu öğrenildi. Ayrıca Yıldırım'ın itfaiye işçilerine "Yılbaşından sonra sizi belediyeye sokmayacağım" tehditleri yağdırdığı belirtildi.

Taşeron Lapis-Makro'da iş güvencemiz yok

Mesut Okur: Bizim sendikal haklarımızı çiyemek için yılbaşında yapılan ihaleyi Lapis-Makro adında, sizinde bildiğiniz gibi,

Beyaz Holding'e ait adı Deniz Feneri yolsuzluğuna karışmış; bir türlü İSMEK'ten İDO'dan ihale alan şaibeli bir şirkete devredildi. Belediyeden bize aynı haklarla bu şirkette çalışmaya devam edeceğimizi söylüyorlar. Taşeron olduğu için bu şirkette bizim her hangi bir iş güvencemiz yok. Bize her an kapıyı gösterebilirler ve bizim buna karşı bir yaptırımımız olmayacak.

İhalede usulsüzlük var

Yılbaşında sözleşmemiz bitiyor, bekliyoruz göreceğiz ne olacak. Yeni şirkete de imza atmayı düşünmüyoruz, çünkü ihalede bir usulsüzlük olduğunu düşünüyoruz. İhaleye giren şirket şartnameyi tamamlamak için şuan da Bimtaş'ta çalışan 900 işçiyi kendi işçisi gibi gösteriyor. Yani şuan kendine ait bizi çıkartıp yerine koyabileceği 900 personeli yok. Bunlar ne yapacaklar; işçileri 3-5 milyar para karşılığı Bimtaş'tan istifa ettirip 'bütün haklarını aldım' diye, yeni şirkete girmek zorunda bırakacaklar. Yani işsiz kalmamak için onlara göre onların tüm şartlarını kabul edip çalışmak zorunda kalacağız.

Bize yapılan saldırı hükümetin saldırısıdır

İlk eylemlerinde polisin gaz bombalı ve tazyikli su saldırısına mağruz kalan Okur saldırılara ilişkin şunları dile getirdi: "Biz demokrasi adına kendi özlük haklarımız için buradayız. Ekmeğimizin mücadelesini veriyoruz bizler. Bizim polisle çatışacak bir durumumuz yok. Polislerin bize yapmış olduğu saldırı onların yaptığı değil, valimizin, hükümetimizin yaptığı bir saldırdır. Onları bizim üzerimize salıyorlar."

Onan hakları çekeceklerine olmalarıınırmını vermeliydi

Okur TEKEl işçilerinin direnişine ilişkin düşüncelerini şu sözleri ile ifade etti: "Biz isterdik ki hükümetimiz TEKEl işçilerinin elindeki imkanları almaktansa diğer işçilerimizi, memurlarımızı onların seviyesine getirsin. Hakları geri çekmek yerine hakkı eksik olanları, maaşı düşük olanların refah seviyesini yükseltsin. Ama görüyoruzki yapılan uygulama çok farklı. Bunun da maksadını büyüklerimiz daha iyi bilir (!) Biz her zaman TEKEl direnişini destekliyoruz. İşçiler kardeş biliyorsunuz. Her zaman birbirimizin yanındayız. Onlar bize biz onlara destek olacağız inşallah. Sorun sadece itfaiye veya TEKEl değil de Türkiye genelinde bir çözüme kavuşturulursa bizim için en sevindirici olan o olacaktır. Yoksa bugün sadece bizim ya da TEKEl'in sorunu bir nebze hallolmuş bir çözüm değil. Tüm Türkiye memur ve işçileri için bir düzenleme yapılırsa en hızlısı bu olacaktır diye düşünüyorum.

Haklarımızı neden gasp ediyor?

Sedat Uzun: Bizim tek sıkıntımız Bimtaş'ta çalışırken almış olduğumuz toplu iş sözleşmesi ve sendikal haklarımızın yapılan ihale ile tamamen dışarı atılması oldu. Neden bizim haklarımız gasp ediliyor? Bimtaş'ta çalışırken toplu sözleşme ve iş güvencemizi almışken büyükşehir bunun önüne geçebilecek için bizi başka firmaya verdi. İhalede asıl usulsüzlük masada işçilere yapıldı. Neden alındı toplu iş sözleşmesi, iş güvencesi hakkı?

İhalede Bimtaş aradan çıkartılıp ihale başka bir firmaya verildi. Niye çünkü zaten örgütlenmiş biz toplu iş sözleşmesinden faydalanmaya hakkı kazanmışız, yargı buna karar vermiş, 3 defa yetki belgesi göndermiş 'siz burada toplu iş sözleşmesinden faydalanacaksınız' diye... Bizim tek istegimiz toplu iş sözleşmesi hakkımızın verilmesi. O firmada mı çalıştırıyor çalıştırsın ama bizim hakkımızı versin.

Metrobüs zammı geri alınsın

İSTANBUL- Metrobüs ücretlerine yapılan zammın geri çekilmesine dönük eylemler artıyor. Avcılar'da bir araya gelen Demokratik Haklar Federasyonu ve Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu üyeleri, metrobüs zamlarını protesto etti.

Avcılar metrobüs köprüsü ayaağında toplanan kitle, turnikelerin üzerinden atlayarak ücretsiz geçme eylemi yaptı. Halkın yoğun katılım gösterdiği eylemde yapılan konuşmalarda; ulaşım yapılan zammın geri alınması istendi. "Ulaşım hakkımız engellenemez", "Metrobüs zammı geri çekilsin" sloganlarının atıldığı eylem, alkış ve zılgıtlarla son buldu.

Mücadele, meyvelerini vermeye başladı

25 Kasım memur grevine katıldıkları ve tren seferlerinin aksamasına neden oldukları gerekçesiyle açığa alınan 46 demiryolu çalışanı; sendikaların ve mesai arkadaşlarının kararlı duruşu sayesinde grevlerine iade edildi. Birleşik Taşımacılık Sendikası ve Türk Ulaşım-Sen'in başlattığı mücadele sonrası, önce 6 daha sonra da 10 demiryolu çalışanı görevlerine iade edildi. Demiryolu işçilerinin, işten atılan arkadaşlarının işe geri alınmaları için Ankara'daki Devlet Demiryolları Müdürlüğü'nü işgal etmesinin ardından TCDD yetkilileri önümüzdeki açığa alınan tüm emekçilerin görevlerine geri döceğine dair söz verdi.

Taş ocağında patlama: 3 ölü

KİLİS- Bursa'da bir ocakta rant uğruna 19 işçinin kurban edilmesinin ardından, bu kez 18 Aralık günü Kilis'teki bir taş ocağında meydana gelen patlamada 3 kişi yaşamını yitirdi, 2 kişi de yaralandı. Musabeyli ilçesine bağlı Karbeyaz köyündeki taş ocağında dozerle çalışma yapıldığı sırada dinamit patladı. Patlamada Recep Hançer, Akın Şimşek ve Bünyamin Kaplan olay yerinde hayatını kaybetti. Ağır yaralanan 2 işçi Kilis Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındı

Davos fatihimizin ardından, nur topu gibi bir TEKEl fatihimiz oldu

TEKEl işçilerinin MHP ve CHP Genel Merkezlerini ziyaret etme isteklerinin, polis barikatları ile engellenmesinin ardından CHP Genel Başkanı Deniz Baykal sahneye çıkarak, "İşçiler buraya gelemiyorsa, ben onlara giderim" dedi ve polis barikatlarını aşarak Hülya Koçyiğit edalarıyla TEKEl işçilerine koştu... Bir süre Türk-İş Genel Merkezi'nde kalan Baykal, işçilerin attıkları "Başbakan Baykal" sloganları ile coşagelmış olacak ki, "Şimdi işçilerle birlikte otobüslere binip genel merkeze gideceğiz. İsterseniz engelleyin." diyerek bu kez de Ulubatlı Hasan edalarıyla işçilerin önüne atıldı ve açıldı bütün kapılar. Eh kolay değil Baykal'a dokunmak. Ne de olsa O, ne DTP milletvekili, ne sokaktaki Kürt çocuğu, ne işini isteyen işçi-memur, ne tarlasını kaybetmemek ve mahsûlünden ekmeğini kazanmak isteyen üretci köylü,

ne dükkanının kapanmamasını isteyen küçük esnaf, ne atamasının yapılmasını isteyen genç bir öğretmen...

Yıllardır halkı suya götürüp susuz, çaya götürüp çaysız getiren Baykal bir anda işçi dostu bir zat-ı kamil oluverdi. İşçinin türlü hakkını gaspeden, özelleştirmeleri yerliler alırsa sorun yok diyerek alkışlayan Baykal gitmiş, yerine özelleştirmenin azılı düşmanı, işçinin kara gün dostu Baykal gelmişti. Doğrusu artık alışılan bir hal almış durumda bu ucubelik, bu rıyakarlık, gözlerimizin içine baka baka oynanan bu sahtekarca işçi dostluğu oyunu. Ama "yuh be, bu adamlar yalanda, arsızlıkta kendilerini aşmışlar" demekten de alıkoyamıyor isan kendisini. TEKEl işçileri üzerinden hükümete yüklenmek isteyen, bunu bir rant kapısı olarak değerlendirmek isteyen ve bu nedenle işçi dostu postuna giren yaşlı kurt Baykal, daha dün, CHP'li İzmir Karşıyaka Belediyesi tarafından işten çıkarılan ve bir aylık bir yürüyüşün ardından Ankara'ya ulaşan Kent AŞ işçilerini kapı-

dan çevirmiş, onlarla görüşmemişti.

Bugün, TEKEl işçilerinin mücadelesini takdir, saygı ve hayranlıkla izlediğini söyleyen Baykal –gerçekten de sadece izliyor-, dün kapısına dayanan Kent AŞ işçilerinin mücadelelerini korku, öfke ve nefretle izliyordu. Neden mi, çünkü o işçileri işten CHP atmıştı...

Bugün TEKEl işçilerinin mücadelesini polis zoruyla bastırmak isteyen AKP hükümetini eleştiren Baykal, 1995-1996'da hükümet ortağı iken bu işçilerin başından asker-polis jopunu eksik etmemişti...

TEKEl işçilerinin eylemlerinin MHP tarafından ziyaret edilmesi ise trajikomik tabloyu tamamlar nitelikteydi. Yıllardır işçi, emekçilerin grev çadırlarını kurşunlamak için ziyaret eden MHP, şimdi grev çadırlarına destek ziyaretinde bulunuyordu! Sanırız bu, MHP'nin saldırmadığı ilk işçi direnişi olmasının yanı sıra, MHP tarafından desteklenen ilk işçi eylemi olarak da tarihe geçecek!

TEKEl işçilerinin sergiledikleri kararlı direnişleri, bugün ülkemizin birçok yerinde devam eden diğer direniş ve grevlere de moral veriyor. TEKEl işçileri ile dayanışmak için maden işçilerinin iş bırakması, KESK ve diğer emek örgütlerinin, Türk-İş'in her gün yapacağı bir günlük iş bırakma eylemine ve kitlesel basın açıklamalarına destek vereceklerini açıklamaları da bir başka olumluluk. Ankara'nın ayazında biber gazına, joplara, tazyikli suya karşı yerlerinden kıpırdamayan TEKEl işçilerinin bu takdir-e şayan mücadelelerinin, CHP ve MHP gibi düzen partileri tarafından bir oy deposu olarak, hükümeti tuşa getirmenin bir aracı olarak kullanılmak istenmesi ise kaygı verici. TEKEl içişinin, mücadelesini kazanımla sonuçlandırması için, bu çürük yumurtalardan ayrışması, safları daha bir netleştirmesi gerekiyor. Tabii bunun için kendisini sürekli geri çeken ve hükümet yanlısı politikaları kendisine kible edinen yönetimi ve yönetim anlayışını da aşması gerekiyor.

Kadın tutsaklara işkence

Kadın tutsaklar hastane sevki sırasında taciz işkencesine maruz kalıyor. Cinsel taciz işkencesi ile gündemden düşmeyen Sincan Hapishanesi'nde yine benzer bir olay yaşandı. Ankara Sincan F Tipi Kadın Hapishanesi'nde tutuklu bulunan Güler Bülent, Gönül Bulut ve Deniz Yıldız hastaneye götürülürken jandarmanın tacizine maruz

kalınca ciddi sağlık sorunları olmasına rağmen hastaneye gitmekten vazgeçtiler. Hastaneye sevkleri sırasında jandarmanın saldırı ve cinsel tacizine maruz kalan üç kadın tutsak, bu saldırılar nedeni ile hastaneye haklarını kullanamadılar. Saldırlardan kaynaklı hastaneye gidemeyen kadın tutsaklar tedavi olamıyor.

"Ciddi sağlık sorunları var hastaneye gidemiyorlar" Aynı hapishanede kardeşi bulunan Afyon Korkmaz, Sincan F Tipi Kadın Hapishanesi'nde yaşanan hak ihlallerine ilişkin yaptığı açıklamasında kardeşi ve diğer tutsakların durumunun iyi olmadığını kaydetti. Korkmaz, yaşanan taciz olayına ve hapishane koşullarına ilişkin şunları aktardı: "Geçen

hafta kardeşimi ziyarete gittim. 'Durumu-muz hiç iyi değil, en kısa sürede bize avukat gönderin' dedi. Arkadaşları hastaneye giderken saldırıya ve tacize uğramış. Tedavi olmaktan vazgeçmişler ve geri dönmüşler. Durumları kötü ve ciddi sağlık sorunları yaşıyor olmalarına rağmen, hastaneye gidemiyorlar. Bu saldırıdan dolayı kardeşim

de hastaneye gitmekten vazgeçmiş."Kardeşinin vücudunda hala şarapnel parçaları bulunduğunu ve kardeşinin bu nedenle ciddi sağlık sorunları yaşadığını ifade eden Kormaz, "Parçaları çıkartmıyorlar, geçici pansuman yapıyorlar, şimdi bu saldırılardan dolayı kardeşim artık onları da yaptırıyor. Hastaneye gidemiyor." dedi.

Gökyüzüne sunduğumuz düşleri kucaklayalım!

Üçüncü taşı almak isterken beynimdeki hücrelerin isyan edip marşlar eşliğinde sloganlarını duydum en son! Tederin bir şekilde elimi başımda gezdirirken kanla baktıkları çukuru hissettim. Kafamı kanlar içerisinde bırakıp bedenimi yere seren, sistemin tüm kanunlarıyla hükümlenmiş taş, artık büyümem ve buyruklarına uymam gerektiğini emrediyordu. Kendimi ifade edebildiğim beş taş oyunu ile birlikte küçüklüğüm bitmişti artık!

Ve o günden sonra artık cinsime tarih boyunca bahşedilen, hoyrattça kabul ettirilmeye çalışılan "kanunları" daha iyi anladım. Çünkü ben artık yeryüzünde çekilmesi zorunlu görülen "namus" adı altında en aşâğılık duyguların empoze edildiği, sözde tanrıça olarak tanımlanan, yüzeyde bütün haksızlıkları hak eden cins olarak dünyaya gelmiştim. Ve ben seçme imkanının olmadığı şiddetle dayatılan hükümlerle kadınlığa adım atmıştım...

Ne düşlerim ne de bedenim bana aitti. Sistemin kuralları buyurdu; ayağımı çizilen kadınlığa göre uzatmalıydım. Dışarıda taşlarla arkadaşlık etmemeliydim. Güllüşlerimi gizlemeliydim, rüzgarda savrulmasına doymadığım saçlarım gibi. Omuzlarıma yükletilen sorumlulukları yerine getirmeliydim. Evimin kadını olmalıydım. Rüzgara uçsan saçlarımı, beş taş ve diğer oyunlardaki unutmalydım.

Tabii bir de "meyve" vermeliydim fidan iken. Çünkü "meyvesiz" ağacın taşlanabilme ihtimali vardı ya da yaşken kökünden sökülüp yenisi ekilebilirdi.

Bir de anotomik yapıma dikkat etmeliydim. Bana ait herşeyin hissedarları vardı. Kurallara ilelemeliydim ve farkına varmalıydım bahşedilen yaşamın!.. Diredim! Yeni hükümler okundu. Sustu(ruldu)ym! Düşlerim kaldı bana, pencereimin dışındaki gök yüzüyle paylaştım. Sonra hükümler okundu düşlerime. Pencereim kapatıldı; çocukluk düşlerim uzaklaştı yavaş yavaş, sonunda yitirdim onları.

Dünyanın ve ülkenin dört bir yanında ka-

dın bedeninin hissedarları vardır. Adıya-man'da 16 yaşında 'aile medisi'nin kararıyla evinin bahçesinde, üzerine beton kapılan bir kadın Medine'nin. Töre cina-yetine kurban giden istatistiklerin içinde yer edinirsin sadece, sadece bir rakam olarak.

İran'da 'allahın düşmanı' olarak idam kararı çıkartılır hissedarların tarafından. Kendini savunma fırsatı bile verilmez! Bir Kürt kadın, bir özgürlük savaşçısı Zeynep Cella-liyan olarak.

Sistem buyurmuştur; bedeninin hissedarları vardır ülkenin ve dünyanın dört bir yanın-da...

Van'da eşi tarafından saatlerce işkenceye uğrayan, yüzü bıçaklanan, kulağının yarısı kesilen ve alnının deri parçalanan kadın olursun. Yarım kalan beden ve yüreğin onanılmadan kısa bir zaman içerisinde 'aile mahkemeleri' tarafından 'işkence evine' gönderilip ardından eşine tekrar teslim edili-rsin Sıdika P. olarak. Ve yine 'sevgilisi olduğu' iddiasıyla eşi tarafından burnu ve kulağı kesildikten sonra araziye atılan bir Yıldız Akkuş olarak...

İstanbul'da bir 'fabrika'da ekmek mücadelesi verirken yük taşıma minübüsü tabutun olur; sel suları içerisinde geriye gözü yaşlı ailen kalır bir de rantını yiyen patron...

15'inde Ayşe, 18'inde Sadife, 21'inde Gülden, 27'sinde Necla ve 32'sinde Sevgi olup çalıştığı tekstil fabrikasında yanarak ölü-rsün! Sen, biz diri diri yanarız, hissedarlar ise 182 bin TL para cezası ile ödüllendirilir... Evde, sokakta, fabrikada, hapishanede her türlü şiddetin kucağına atılıp öz olamadığımız bir yaşama mahkum edilen kadınlar olarak, hükümlerle bahşedilmiş bu yaşamı parçalamalıyız.

Gökyüzüne sunduğumuz düşlerimizi kucaklamalıyız artık! Yitirmemeliyiz çığıklarımızı! Bedenimizi ve düşlerimizi sunmamalıyız; hissedarların masasına! Baş eğmemeliyiz onların hükümleriyle bahşedilen köle olarak geçirdiğimiz yaşama.

Polis, sivil kişileri tacize yönlendirdi

İSTANBUL- Polislerin yönlendirmesi ile İşçi Köylü Gazetesi okuru Songül Araç evinin önünde tacize maruz kaldı. Sivil polisler tarafından takip edilen Araç, takibin ardından evinin önüne geldiğinde polislerin yönlendirmesi ile taciz edildi. Yeni Demokratik Kadınlar (YDK), tacize uğrayan Araç'a destek amacı ile İHD şubesinde Araç'ın da katıldığı bir basın toplantısı düzenledi. Açıklamayı yapan YDK üyesi Pınar Kalaycı toplumsal muhalefete yönelik baskı ve saldırıların arttığına dikkat çekti. Politik kimliğinden kaynaklı Araç'ın Esenyurt'ta sivil polisler tarafından yönlendirilen kişilerce tacize maruz kaldığını hatırlatan Kalaycı, "Araç bir süre polisler tarafından takip edildikten sonra polislerin uzaklaşmasından sivil kişilerin saldırısına uğramıştır. Bu olay gözaltında, taciz ve tecavüzlerin arka planında polislerin olduğunun kanıtıdır." dedi. Açıklamanın ardından Araç saldırıların bulunması için hukuku yardım talebi ile İHD'ye başvuru yaptı.

Bursa'da "yakılan" ve suçlu bulunan emekçi kadınlar anıldı

29 Aralık 2005'te çalıştıkları fabrikada zorla mesaiye bırakılan ve fabrikanın kapısı üzerlerine kilitlenen Ayşe Denizdalan, Sadife Dündüş, Gülden Çiçek, Necla Özveren ve üç aylık hamile Sevgi Sesli, fabrikada çıkan yangında feci şekilde yaşamınnı yitirmişlerdi. Patronların daha fazla kâr hırsının kurbanı olan emekçi kadınlar bir de mahkemede 'öldükleri için' suçlu bulunmuşlardı. Kapıyı üzerlerine kitleyen patron para cezası ile paçasını kurtarıırken yangında ölen 5 emekçi kadın hakkında bilirkişi raporunda "Olay mahallinde ve tarafımıza tevdi edilen dosya üzerinde yapılan inceleme neticesinde, olay anında işyeri ortamına dolan dumanı fark etmelerine rağmen işyerini zamanında terk etmeyen Gülten Çiçek, Sadife Dündüş, Ayşe Denizdalan, Sevgi Akpınar, Nejla Özveren 2. dereceden kusurlu bulunmuştur" ifadeleri yer almıştı.

Tarihe hanlı bir gün olarak geçti

Bursa Kadın Platformu üyeleri, ölümünün yıl dönümünde 5 emekçi kadını anarak yaşanan hukuksuzlukları ve olayı protesto ettiler. Herkese Sağlık Güvenceli Gelecek Platformu'nun da destek verdiği protesto eylemi için Setbaşı'nda bir araya gelen platform üyelerinin gerçekleştirmek istediği yürüyüş ilk olarak polis engeliyle karşılaştı. Tartışmaların ardından polisin izin vermek zorunda kaldığı yürüyüş Orhangazi Metro İstasyonu önünde sonlandırıldı. Burada platform adına açıklamayı yapan tekstil işçisi Pervin Şahin, "Acımasız kapitalizm, tıpkı 1857 yılında, ABD New York'ta olduğu gibi 29 Aralık 2005 yılında 5 emekçi kadını kâr hırsı uğruna yakarak katletmiştir. 29 Aralık 2005'te tarihe kanlı bir gün olarak geçmiştir. Öylede kalacaktır" dedi.

Arınç "açılım"ı unuttu iç yüzünü gösterdi

Devletin Kürt sorununa ilişkin yaklaşımlarının "samimiyetinin" bir bir ortaya çıktığı şu günlerde, "iyimser" Arınç'ın ifadeleri de bunlara bir örnek oldu. Demokratik açılım konusunda olumlu açıklamaları ile göz dolduran Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç, İzmir Tepekule Kongre ve Sergi Merkezi'nde partilileri ile bir araya geldiği toplantıda yaptığı konuşmasında eski DTP Eşbaşkanı Emine Ayna'ya sözlü saldırıda bulundu. Arınç konuşmasında Ayna'ya, "...yaratık" dedi. Arınç açılımla ilgili değerlendirmelerde bulunduğu konuşmasında şunları dile getirdi: "Şöyle bir noktaya geldik:

İki muhalefet partisi bize karşı. DTP de o noktaya geldi sonunda. Biz bu işlere karşıyız. Hatta bir kadıncağır var içlerinde-hanımefendilerden özür dileyerek söylüyorum- kahkahalar atarak 'Açılım bitti' dedi. Çok garip bir yaratık, Allah akıl fikir versin."

Kadınlardan 'yaratık' saldırısına tephi

Emine Ayna'ya gerçekleştirilen sözlü saldırı kadınların tepkisine neden oldu. Kapatılan DTP'nin Kadın Meclisi Sözcüsü Fatma Kaşan, AKP Genel Başkan Yardımcısı Bülent Arınç'ın DTP eski Eşbaşkanı Emine Ayna'ya yönelik söz-

lerine tepki göstererek, Arınç'ın Ayna'dan özür dilemesini istedi. Kapatılan DTP'nin Kadın Meclisi üyeleri Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'nda basın toplantısı düzenledi. Toplantıda bir konuşma yapan Fatma Kaşan, bir süredir Emine Ayna'ya yönelik siyasi linç kampanyası yürütüldüğünü söyledi. Kaşan, "Diyarbakır'a gelip timsah gözyaşı döken, Manisa'ya gidip, 'Amacımız Kürt siyasi iradesini tasfiye etmek' diyen Arınç, Kürt halkı ve Kürt kadınlarının nezdinde iyi polis, kötü polis rolünden öte bir anlam ifade etmemektedir" dedi. Kaşan, Arınç'ın Emine Ayna'dan özür dilemesini istedi.

Saldırı, Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) İstanbul Kadın Meclisi üyeleri tarafından da kınandı. BDP İl Binası'nda gerçekleştirilen basın toplantısına ESP, Sosyalist Feminist Kolektif, İstanbul Barış İçin Kadın İnisiyatifi üyeleri de destek verdi. Açıklamada konuşan, kapatılan DTP İstanbul İl Eşbaşkanı Çiğdem Kılıgün Uçar, Emine Ayna'ya yönelik ifadeleri 'Milliyetçi erkek ağzı' olarak değerlendirerek hakaretin Ayna şahsında tüm kadınlara söylenmiş olduğunu belirtti. Uçar, "Arınç bir kadın politikacıya hakaret edecek kadar kontrolünü kaybetti. Bu çirkin hakareti-saldırını kınıyoruz" dedi.

Sürecin görevlerine bağlı olarak ileri çıkmak şarttır

Faşistlerin “faşizmden yakındığı” şartlar içinden geçmekteyiz. Bir taraftan faşizm at kuşanmışken, diğer taraftan devrimci fırsatlar doğmaktadır. Kara bulutların altında pırl pırl şafaklar devrimci kavganın yükselişini muştularcasına beklemektedir. Devrimci yükseliş nesnel şartlar bakımından koşullanıp beslenmektedir. Toplumsal tepki ve ekonomik-demokratik hak mücadelesi daha şimdiden sevindirici işaretler vermektedir. Demokratik bilinç ve kültür yaygınlaşarak gelişmektedir. Ülke toprakları her bakımdan zengin olup devrimci mücadelenin boy vermesine cömert bir zemin sunmaktadır. Madalyonun ikinci yüzü olan subjektif etmen-devrimci örgüt (öncü-önder rol) bu şartları tamamlayan unsur olarak hazırlıklı olmak ve rolünü oynamak durumundadır. Gerçek devrimci ilerlemelerin sağlanması ancak böyle mümkün olabilir

Şimdi keskin mücadelelerde çelikleşmenin zamanıdır. Oyalanmaya vakit yok. Yan çizenlerin manevra alanı daralmaktadır. Sağlam duruş şart olduğu kadar, bu gerçeğin devrimcilere has olduğu bilinmek durumundadır. Yakınmak ve geri tartışmalar içinde ayrıntılara boğulup temel sorunlardan kopmak asla itibar göremez. Burjuva demokrasisine avuç açmanın ise, rüşva bir iş olduğu polemiğe şans vermeyecek kadar objektif zemine oturmuştur. Demagoji somut şartların ağırlığı altında ezilmektedir ve bahane bulamayacak kadar acz içindedir. Tam da burada komünist devrimciler en büyük “söz hakkı” doğmuş bulunuyor. Devrimci fırsatlar kaçınılmaz. Komünist devrimciler büyük görevlerle tarihsel bir sorumluluğun altında bulunup kritik bir sınavın eşliğindedirler. Süreçten yüz aklıyla çıkmak için, devrimin görevlerini sıkı sıkıya kavrayarak fedakarca omuzlamak, teori-pratik birliği bağlamak devrimci duruş sergilemek şarttır. Komünist ve devrimciler önderliğindeki devrimci mücadele devrimin tüm sorunlarını ve sorumluluklarını kavramak durumundadır. Sınıflar mücadelesi, doğasına uygun seyrinde acımasız olarak ilerliyor. Faşizm kanlı dışlerini daha çok batırmakta, saldırılar katmerleşerek kök salmaktadır. Faşizmin potinleri arşa çıkmış, zincirsiz saldırılar yoksul dünyayı karışlayarak kol gezmektedir. Ezilen Kürt ulusu üzerindeki milli zulüm en barbar boyutlara çıkarılmış durumdadır. Halk kitleleri üzerinde aman vermeyen bir devlet terörü estirilmiştir. Toplumun tüm ilerici kesimleri faşist baskı ve zulüm sisteminden yeterince-fazlasıyla “nasiplenmektedir.” Komünistler başta olmak üzere, tüm devrimciler faşist baskıların derinleşen gelişmesi karşısında çaresiz olmadıkları gibi, kayıtsız da kalamazlar. Daha etkili-güçlü devrimci adımların atılması ortak devrimci sorumluluktur. Karşı-devrimci tırmanış karşısında devrimci mücadele cephesinin pekiştirilmesi kaçınılmaz bir adımdır. Devrimciler devrimci görevler üzerinde bir araya gelmek zorundadır. Hakim sınıflar küçümsenmeyen kavgalar içinde egemenlik dalaşının göbeğinde tepinmektedirler. Entrikalar cumhuriyetinde yaşadığımız saklanamaz bir gerçektir. Komprador bürokratik kliklerin iktidar pastası üstündeki çatışma-

ları kaçınılmaz olarak kirliliklerini ifşa etmekte, devrimci ajitasyona son derece uygun ve bol olanaklar sunmaktadır. Faşistlerin “faşizmden yakındığı” şartlar içinden geçmekteyiz. Bir taraftan faşizm at kuşanmışken, diğer taraftan devrimci fırsatlar doğmaktadır. Kara bulutların altında pırl pırl şafaklar devrimci kavganın yükselişini muştularcasına beklemektedir. Devrimci yükseliş nesnel şartlar bakımından koşullanıp beslenmektedir. Toplumsal tepki ve ekonomik-demokratik hak mücadelesi daha şimdiden sevindirici işaretler vermektedir. Demokratik bilinç ve kültür yaygınlaşarak gelişmektedir. Ülke toprakları her bakımdan zengin olup devrimci mücadelenin boy vermesine cömert bir zemin sunmaktadır. Madalyonun ikinci yüzü olan subjektif etmen-devrimci örgüt (öncü-önder rol) bu şartları tamamlayan unsur olarak hazırlıklı olmak ve rolünü oynamak durumundadır. Gerçek devrimci ilerlemelerin sağlanması ancak böyle mümkün olabilir. Devrimci zeminin devrimci kazanımlara dönüştürülmesi için devrimci kabiliyete sahip parti-örgüt şarttır. Genel devrimci mücadele bütünlüğü içinde demokratik mücadelenin küçümsenemeyeceği doğrudur. Ancak devrimci köklere daha sıkı sanılmanın zorunluluğu faşist düzenin uygulamalarıyla yeniden ve yeniden teyit edilmiş durumdadır. Demokratik kırıntılar masasında zaman kaybetmenin anlamsızlığı alenidir. Devrimci biçim ve esasların zayıflatılmasına ya da tasfiyesine boyun bükülmesi biçiminde kabulenişe geçilmesinin mahcubiyeti ortaya çıkmıştır. Yasalcılık peşinde koşularak devrimci enerjinin heder edilemeyeceği kanıtlarla doğrulanmıştır. Karşı-devrim tüm yalan ve ikiyüzlülüğünü bir kenara atarak çıplak yüzünü göstermiş, bunun da ötesinde saldırılarının azgınlaştırarak pervasızlaştırmıştır. Saflar daha belirginleşmiş, devrimci olan ile olmayan daha net ayrılmış durumdadır. Kimsenin “demokratikleşme” aldatmacasının arkasına saklanarak söz söylemesine yer kalmamıştır. Ne var ki, doğru bilince işaret etmek her zaman zorunludur. Sağa tepkiden sola kayma ya da tersinden sola tepkiden sağa kayma hatasına düşmemeye özenle itina gösterilmelidir. Hakim sınıflar düzeninin her boşluğundan yararlanmayı ihmal edemeyiz. Devrim ve devrimci amaçlarımızın lehine olup hizmet eden her biçim ve aracı kullanma ısrarımızdan vazgeçemeyiz. Ne salt illegal ne de legal. Mü-

kün olduğu müddetçe ikisini kullanmak en doğrusudur. İkisi arasında doğru dengeyi tutturmak veya esaslı göz ardı etmeden tali olanı gerektiği gibi kullanmaktan imtina edemeyiz. Devrimci enerjimizi doğru ve verimli kullanmak gereklirken, düzenin yasal boşluklarını tekrar ona karşı olan mücadelemizin hizmetine sunmak akıllıca yoldur. Devrimin komplike bir iş olduğu, her olanağa ihtiyaç duyduğu unutulmamalıdır. Devrimci meşruiyet içinde her türlü imkanın devrime seferber edilmesi devrimin gelişmesinden başka bir şeye hizmet etmez. Komünist ve devrimcilerin göstereceği yetenek ve esneklik devrim hanesine yeni taşların dizilmesine yarayacaktır. Dolayısıyla, yasalık politikalar yürütmeleri gibi, daralma ve kapanma yönündeki eğilimlerden de ısrarla uzak durmaları yerinde olacaktır. Revizyonizm-reformizm gibi dogmatizm ve tutuculuk da Maoist devrimcilerin işi olamaz, ikisi de doğalarına aykırıdır. Devrim veya devrimci görevler örgütlenirken devrimci öğelerin dokümanı iyi tutulmalı, toplamı göz önünde tutularak hesap yapılmalıdır. Hepsinin mümkün olan birliğinin sağlanması ve elbette ki devrimci rotada seferber edilmesi-birleştirilmesi kaydıyla ele alınması zorunludur. Bunu başarmak ise yine başta Maoist komünistler ve genel anlamda da devrimcilerin yetisine bağlıdır. Devrim örgütlenirken, en nitelikli güçlerin öz yapısını sağlam tesis etmek ön şarttır. Diğer bileşenlerin tahkimi ise tamamen bu temel üzerinde mümkün ve anlamlıdır. Bu ilkeli olmak demektir özetle. İlkeli olmanın diğer bitişik parçası da niteliğin soyut ezbere dayalı slogandan çıkarılıp bilimsel zemine oturtulmasıdır. Oluşturulan bu niteliğin teori-pratik uyumunda varlığa dökülmesi gerçek devrimciliğin ölçütüdür. Devrimci nitelik ancak bu biçimde devrimci lafazanlıktan çıkarılabilir. Eylemsiz bir iradenin devrimci ilkeye sahip olamayacağı ya da Maoist devrimciliği tamamlayamayacağı bilinmektedir. Asolan yorumlamak değil, değiştirmek. Bu eylemi şart koşar. Komünistler başta olmak üzere tüm devrimcilerin sert mücadelelere hazırlanması zorunludur. Bu ihtiyacı belirlemeyenler sürecin dişlileri arasında ufalıp gitmekten kurtulamayacaklardır. Daha somut durumda, karşı-devrim, saldırı-ganlığını ağırlaştırıp faşist düzenini pekiştirirken ve öte yandan devrim davası görevler öne

sürüp devrimci mücadele direncini talep ederken; komünist ve devrimcilerin bu durum karşısında hantallıkla edilgen, pasifist ve kayıtsız durmaları ya da görevleri karşısında lakayit davranmaları kabul edilemez. Dolayısıyla bilinçli adımlarla toparlanıp varlık göstermek kaçınılmazdır. Karşı-devrimci koşullar ve saldırılar tırmanırken, devrimci hareketin yeterlilikleri ve dağınıklığı ayrı bir gerçek olarak orta yerde durmaktadır. Bu sorunun belli biçimde giderilmesinin bir gereği ise, devrimcilerin gerekli olan dayanışma, eylem birliklerinde buluşma ve ortak hareketlere yaklaşıp devrimci cepheyi bir nebze de olsa diriltmektir. İçinden geçilen süreç, devrimci sorumluluğun daha noksansız ve devrimci duyarlılıkların daha yeterli taşınmasını öne çıkarmaktadır. Devrim ile karşı-devrimin acımasız doğası devrimcilerin kendi dinamikleri ve ittifaklarıyla birleşmesini nesnel bir zorunluluk haline getirmektedir. Bu kavranmadan sınıf mücadelesi doğru temsil edilemez, devrimci gelişmeler gerçek zeminine kavuşturulamaz. Yaşadığımız süreç bunun en açık kanıtı-göstergesidir. Tek tek hiçbir devrimci yapı örgütsel güç bakımından sürece etkili müdahale etme ve gündemi belirleme gücüne sahip değildir. Tabii olarak gerici faşist hakim sınıflar inisiyatiflerinde bir tasfiye sürecini güçlü olarak yürütmektedirler. Kürt ulusal hareketi devrimci dinamiklerinden arındırılarak güçlü bir kuşatmayla düzen içine çekilerek tasfiye edilmek istenmektedir ki, bunun başarılması olasılık dahilindedir. Aynı süreç coğrafyamız devrimci ve komünist hareketi için de önemli oranda geçerlilik kazanıp altındaki toprağı kısa süreliğine de olsa çoraklaştırma muhtevası taşımaktadır. Ki, bu tasfiye süreci tüm devrimci ve komünist hareketi etkilemektedir, bunların ortak sorunudur. Buna karşın komünist ve devrimci hareket, pratik güç olarak ne bir direnç gösterilebilmektedir, ne de devrimci cephe olarak ortak hareket etmeyi başarabilmektedir. Oysa devrimci temelde sağlanacak eylem birlikleri, platformlarıyla daha etkin bir varlık göstermek mümkündür. Bu zorunluluk ve sorumluluğu maalesef gerektiği gibi bilince çıkarmayan devrimci hareket, sürecin arkasından seyretmenin yanı sıra, tasfiye saldırılarına karşı somut görevlerini ve rolünü yerine getirememektedir. Örneğin Kürt ulusuna karşı geliştirilen ırkçı faşist saldırı ve milli zulüm politikalarına ya da genel sürece karşı ulusal demokratik talepler mücadelesi veya genel devrimci ve demokratik mücadele sahnesinde ciddi bir varlık gösterememektedir. Böylece ne ezilen ulus-ulusal sorun karşısındaki görevlerini ne de devrimci hareketi tehdit eden tasfiye saldırılarını karşısındaki sorumluluklarını yerine getirememektedir. En genel ifadeyle devrimci görevler yerde bırakılıp gerektiği gibi sahiplenilememektedir. Oysa hiç değilse eylem birlikleriyle devrimci cephenin bu ihtiyacını belli oranda karşılamak mümkündür. Sürecin özelliklerini göz ardı eden, ihtiyaçları karşılamayan devrimci siyaset ne adına yapılsın yapılsın doğru siyaset olamaz. Kürt ulusuna mensup devrimci kitlelerin gösterilerine ateşli silahlarla saldırıp gençler kurşunlanarak katledilmektedir. Kürt ulusuna mensup milletvekilleri adeta suçlu muamelesi görekerek aranma emirleriyle kovalanmakta, belediye başkanları tutuklanmakta, azgın bir terör estirilmiştir. Kürt ulusu tam bir lince maruz kalmaktadır. Bu saldırılara karşı demokratik tepkinin gösterilmesi kadar doğal devrimci bir görev olamaz. Kürt ulusuyla demokratik hareketlerinde birleşmek ve ortak eylemlerde bulunmak belirlen devrimci görevdir. Kitleseleylem ve protestolarımızla alanlara çıkmak, ulusal demokratik talepleri dillendirmek ve faşist saldırıları kınamak ertelenemez, yakıcı bir tutumdur. Devrimci mücadelenin koşulları sertleşmektedir. Komünistler ve devrimciler sert mücadelelere hazır olarak sınıf tavırlarına uygun hareket etmekle yüz yüzedirler. Maoistler bu bilinçle hareket etmek durumundadırlar.

Dekan öğrencileri dinlemiş

ANKARA- Geçtiğimiz günlerde Ankara Üniversitesi Dil, Tarih ve Coğrafya Fakültesi yemekhanesinde yaşanan faşist saldırıların ardından soruşturma açılan öğrencilere dekan öyle bir soru sordu ki devletin demokrasi mücadelesi içerisinde neler yapabileceği ve keyfi şekilde kendi hukukunu nasıl çiğneyebileceği gözler önüne serildi. Dil Tarih Coğrafya Fakültesi (DTCF) Dekanlığı sorguya çektiği öğrencilere yönelttiği soruda şu ifadeleri kullandı:

“Okulumuz öğrencilerinden E.Ş. tarafından olayın çıktığı gün telefonla arandığınız ve dışarıdan destek amaçlı telefon konuşmaları yaptığınız iddiasını doğruluyor musunuz?”

Polis dinliyor, dekan sorguluyor

Üniversitede yaşanan bir faşist saldırı sonrası hakkında soruşturma açılan öğrenci arkadaşları-

nın soruşturulma nedenleriyle ilgili bilgi almak ve onlarla ilgili soruşturma iddialarını öğrenmek için DTCF dekanının karşısına çıkan öğrenciler, dekan ve polis işbirliği içerisinde gerçekleşen dinlenme ve sorgulanma olayı ile karşı karşıya kaldılar.

Son zamanlardaki telekulak tartışmaları ve medyada geniş yer kaplayan dinlenme konusunun, halk içerisinde endişe yaratmasının gereksiz olmadığı kanıtlanmaya devam ediliyor. DTCF Dekanı yetki sınırlarını aşarak, bilgi almak için gelen öğrencileri apar topar sorguya aldı: “Olayın çıktığı gün telefonla arandığınız ve dışarıdan destek amaçlı telefon konuşmaları yaptığınız iddiasını doğruluyor musunuz?”

Böylece, sözde mahkeme kayıtları ve soruşturma çerçevesinde yapılan dinleme olayı polisle dekanın işbirliği içerisinde çok basit bir şekilde gerçekleştirildi. En küçük hak arama talebinde bile soruştur-

ma, uzaklaştırma ve hatta okuldan atmayla sonuçlandırılan okul idaresinin ifadelerinden de anlaşıyor ki süreç tam bir polis idare işbirliğine dönüşmüş. Gerçi bu herkesin malumdur fakat üniversite içinde onca kamera, sivil polis, özel güvenlik birimi (ÖGB) takibi varken dekan böyle bir iddiayı neden ortaya atmıştır? Öğrencilere dekan tarafından yönetilen bu soru, üniversitedeki devrimci, demokrat, yurtsever ve ilerici her öğrenciyi korkutmak sindirmek amacı taşıyor. Ve yine kişi hak ve hürriyetleri açısından da söz konusu soruşturma oldukça rencide edici.

Dekan kimden emir ve bilgi aldı?

Üniversite öğrencileri, dekan'ın “telefon konuşmaları yaptığınız iddiasını doğruluyor musunuz” sorusunu sorarken bu iddiaya nasıl ulaştığını açıklaması gerektiğini belirtiyorlar.

Öğrenciler, dekan'ın bu “iddialı” sorgusunun ardından “Yaşamlarımızın üniversite içindeki ve dışındaki her eylem ve davranışının bir soruşturma konusu olduğu bir ortamda sayın dekan kimden emir alarak bu soruyu sorduğunu açıklayarak olayın perde arkasını da açıkça ortaya koymalıdır. Bir saldırıda hem okul idaresince eğitim hakları sekteye uğratılarak, ailelerine polis direktifiyle mektuplar yollanıp psikolojik baskıya uğratılarak, hem de polisin türlü taciz ve saldırılarına maruz kalan duyarlı öğrencileriz. Faşist saldırılar, polis ve soruşturma terörüne karşı biz öğrenciler, yaşadığımız türlü uygulamalar ve baskılarla görüşüyoruz ki susup kalmak ya da dışında kalmak tek seçenek olarak sunuluyor. Biz bunu benimsemeyeceğiz, örgütlenerek işsizleştirmeye, geleceksizleştirmeye ve emperyalist tahakküme karşı demokratik halk üniversiteleri mücadelemizi yükselteceğiz” açıklamasında bulundular.

Tunceli Üniversitesi öğrencileri sorunlarının çözümü için buluştu

DERSİM- Demokratik Gençlik Hareketi (DGH)'nin Tunceli Üniversitesi'nde başlatmış olduğu ‘Tunceli Üniversitesi öğrencileri sorunlarını tartışıyor’ başlıklı forum başarıyla sonlandırıldı.

17 Kasım günü başlatılan forum çalışmalarını kapsamında pano hazırlanarak öğrencilerin yaşadığı sorunlar belirlenmişti. Daha sonra ise üniversite meslek yüksekokulu yemekhanesinde bir araya

gelen öğrenciler panoya asılan sorunları rapor haline getirdi.

Geniş katılımla gerçekleştirilen forumda divan oluşturan öğrenciler, sorunları divana sundu. Divan içerisinde yer alan mühendislik fakültesi öğrencisi: “Hepimizin üniversite ile ilgili hayalleri vardır. Üniversiteden bir şeyler bekleyerek büyük umutlarla okumaya geldik. Ancak beklentilerimizin hiçbirinin çıkmaması okuma hevesimizi kırdı ve okulu bırakmayı düşündürdü. Bu sorunları hepimiz sınıfta arkadaşımızla, hocalarımızla tartıştık. Ancak ilk günden beri yaşadığımız sorunlar hala çözülmedi. Bizler bu çalışmayla bugün sorunlarımızı bireysel tartışmak yerine gücümüzü birleştirip daha güçlü bir hareketlilik yaratmak istedik” dedi.

Daha sonra söz alan MYO'da okuyan bir öğrenci çalışmanın amaçlarını ve hedeflerini anlatarak, amaçladıklarının daha geniş, daha güçlü bir öğrenci hareketi yaratmak olduğunu ifade etti.

Panoya asılan sorunlar çerçevesinde bir rapor oluşturuldu. Buna göre;

- Okulun isminin Munzur Üniversitesi olması.
- Öğretmenlerin öğrenciler üzerinde psikolojik baskı kurmaması, uygulama derslerinin teorik olarak işlenmesi.
- Laboratuar sorununun acilen çözülmesi.
- Harçların verilmesine rağmen öğrenci kimlik kart ücretlerinin talep edilmesi.
- 2. öğretim harç parasını ödeyip gündüz birinci öğrenim görülmesi.
- Okulun kütüphanesinin yetersiz olması.
- Yurtta yemek fiyatlarının oldukça yüksek ol-

ması ve bu nedenle öğrencilerin aç kalması.

- 3 No'lu sağlık ocağında kalan öğrencilerin ısınma, temizlik, yemek sorunlarının var olması.
- Fakülteler arası ücretsiz servis konulması.
- Başbakan oğluna gemiçik alacağına, okula kam-püsçük yaptırın istemi.
- Her derse o dersin branş hocası girsin.
- Düşüncelerin özgürce ifade edildiği bir ortam istiyoruz.
- Öğrencilerin özgürce kültür sanat, araştırma, panel vb. çalışmalarını yapabilmesi.
- Hazırlanan rapor içerisinde bu eksikliklerin çözülmesi için bazı taleplerde bulunuldu;
- Anadilde eğitim hakkı istiyoruz,
- Öğrencilerin ulaşım sorununun çözülmesi istiyoruz.
- Yurt ücretlerinin düşürülmesini istiyoruz.
- Yurtlarda yemek, banyo, ısınma, ders çalışma ortamı istiyoruz.
- Kiralarla ilgili bir komisyon oluşturulması ve kiralardan düşürülmesi için gerekli çalışmanın yapılmasını istiyoruz.
- Okulumuza anmfi kurulmasını istiyoruz.
- Öğrencilere ait bir pano istiyoruz.
- Maddi durumu iyi olmayan öğrencilere burs verilmesini istiyoruz.
- Okul yönetimi ve hocalar öğrencileri rencide edecek tavır ve davranışlardan vazgeçmelidir.

Son olarak bütün öğrenciler sorunlarının çözümü için güçlerini birleştirmeye ve örgütlü mücadeleyle davet edildi. Ayrıca sorunlarla ilgili komisyonlar oluşturuldu. Forum Tiyatro Umut'un sergilediği skeçlerle son buldu.

Atatürk Lisesi öğrencilerinden boykot

DERSİM- Cumhuriyet Mahallesi'nde bulunan Atatürk Lisesi, 2009-2010 eğitim öğretim yılında öğrenci azlığı nedeniyle Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından kapatılarak il merkezinde bulunan Cumhuriyet Lisesi'yle birleştirilmişti. Kent merkezine 5 kilometre mesafede bulunan lisenin öğrencileri bu karara tepki göstermiş, İl Milli Eğitim Müdürlüğü yetkilileri ise, öğrencilerin servis ve yemek ücretlerinin karşılanarak mağdur edilmeyeceklerini açıklamıştı.

Okulların açılmasının üzerinden üç ay geçmesine rağmen yetkililerin servis ve yemek ücretini karşılamadığını ve mağdur edildiklerini söyleyen öğrenciler derslere girmeyerek okulun bahçesinde protesto eylemi gerçekleştirdi. “Eğitim hakkımız engellenemez”, “Öğrenciyiz, haklıyız, kazanacağız” sloganları atan öğrencileri derse girmeye ikna etmeye çalışan okul müdürü Ali Özdemir'in ikna çabaları da sonuç vermedi.

Servis ve yemek ücretleri karşılanıncaya kadar derslere girmeyeceklerini söyleyen öğrenciler adına bir açıklama yapan Medine Akbayır, “Geçtiğimiz yıl sonunda Milli Eğitim Müdürlüğü aldığı ani bir kararla iki düz liseyi birleştirip öğrenci ve velileri mağdur etti. Öğrenci ve velilerin itirazları dikkate alınmadı. Öğrenci sayısı az dediler, durumu iyi olmayan öğrencilerin servis ücretlerini karşılayacağız dediler. Öğrenci velilerine aylık ortalama 250-300 milyon masraf çıkartıldı. Servis parası ödenmiyor. Verilen sözler tutulmadı. Evlerine yürüyerek gitmek zorunda kalan, öğlenleri aç kalan arkadaşlarımız varken bizler verilen sözlerin tutulmasını istiyoruz. Servis ücretleri karşılanmalı, üç ay boyunca ödenen servis ücretleri velilere iade edilmelidir.” dedi.

Rektör, Öğrencileri Polise Hedef Gösterdi

ADANA- Çukurova Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi'nde okuyan öğrenciler formasyon hakları için eylem yapınca rektör polis amiri oldu: Bunlara müdahale edin! Fen Edebiyat Fakültesi'nde okuyan öğrenciler, birçok üniversitenin Pedagojik Formasyon uygulamasına geçmesine rağmen kendi üniversi-

telerinin bu uygulamaya hala geçmemesini protesto etmek için yürüyüş düzenledi. Üniversite yönetiminin Pedagojik Formasyon uygulamasına geçmeyerek haksızlığa yol açmasını protesto etmek isteyen öğrenciler ilk önce ÖGB barikatıyla karşılaştı. ÖGB'lilerin barikatının ardından eylemlerine burada devam

eden öğrenciler yaptıkları açıklamayla, uygulamaya bir an önce geçilmesini talep etti. Açıklamanın ardından rektör Alper Akınoğlu ile görüşme yapmak isteyen öğrenciler, rektör tarafından reddedildiler. Rektör tarafından reddedilen öğrenciler rektörlük binasına yaklaşmak isteyince okula ra-

hatlıkla girebilen polis, bina önüne barikat kurarak öğrencilerin giriş yapmasını yasakladı. Öğrencilerin oturma eylemi yaparak bekleyişlerini sürdürmelerinin ardından, polis amirliğine soyunan rektör Akınoğlu çevik kuvvete emir verdi: “Derhal Müdahale Edin!”

GENÇ YORUM

Sinan ÇAKIROĞLU

Eski çağlarda parçalı-ütopik-hayalci olarak savunulan, kapitalist toplumun ortaya çıkışıyla birlikte en son ve en devrimci sınıf olan proletaryanın nihai davası olarak 160 yıl önce Marks ve Engels tarafından temellendirilen bilimsel sosyalizm, günümüze kadar bir çok aşamadan geçti. Yerinde durmadı ilerledi. Birbirinin basit tekrarı değil, takip edicisi olarak gelişti. Zemini materyalist (somut-madeci), yöntemi diyalektik (iç içe-birliktelik) ve tarihsel olan bilimimiz, düşmanlarına karşı amansız muharebeler içerisinde nitel yükselişler gösterdi. Bu muharebeler (ideolojik-politik-askeri-kültürel) bugünkü çağ gerçekliğimiz olan emperyalizm ve proleter devrimler çağının ana hatlarını oluşturmaktadır. Her iki karşıt sınıf, birbirine karşı bu muharebeler güdümünde yönelmektedir. Yaşadığımız yüzyılın temel savaşı bu amansız kavga üzerinden cereyan etmektedir. Kökleri ilkel komünal toplumda bulunan lakin köleci toplumda sistemli hale dönüşen savaş, yani siyasetin yoğunlaşmış hali, binlerce yıllık birikimi, zafer yeteneğine rağmen temel özünü kaybetmemiştir. Büyük savaş stratejisyenleri Sun Tzu'dan Clausewitz'e kadar aynı iç olgu özelliğini korumuştur. Savaş egemenler açısından ne anlam taşıyorsa, ezilenler açısından da aynı anlamı taşımaktadır. Yöntemdeki tüm farklılıklar, hangi siyaset merkezli olduğu ile ilintilidir. Ama her iki kamp açısından da bir tek gerçek söz konusudur. 1871'de Paris Komünü ile başlayıp, Ekim Devrimi ile sığrama yaşayan Marksist bilimin savaş teorisi Başkan

Mao önderliğinde büyük evrensel doğrulara ulaşmıştır. Tüm savaşların temel olgusu olan ve Marksist savaş teorisinin de temel stratejisini oluşturan iç olguyu, Mao kısaca şöyle özetlemiştir: “Kendini koru, düşmanı yok et.” Söylenilen gayet açık, verilerek istenilen mesaj hayli nettir. Gerek proletaryanın devrimci savaşı, gerekse burjuvazinin gerici savaşı önderlik ettiği sınıfın rengine göre devrimci-gerici niteliğe kavuşmakta ama savaşa gereksinim veren gerçek değişmemektedir. Türkiye-Kuzey Kürdistan, yarı-sömürge yarı-feodal bir sosyo ekonomik yapıya sahiptir. Mali sermayenin uluslararası siyasetini uygulayabilmek için, komprador bürokrat kapitalizm ve büyük toprak ağalılar sınıfı, geniş halk yığınları üzerinde hakimiyetlerini sürdürebilmek üzere faşist devlet aygıtını kullanırlar. Hakim sınıflar, ülke içerisinde bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesi başta olmak üzere, kendi siyasetleriyle karışıklık içerisinde olan tüm devrimci-demokrat ve yurtseverlere faşizmin “caydırıcı” sopasıyla karşılık verirler. Bizimki gibi ülkelerde en temel hak mücadelesi karşısında bile şiddetle bastırma yöntemi izlenir. Tüm bunlardan dolayı, devrim ve komünizm güçlerinin yürüteceği mücadele başından itibaren silahlı devrimci mücadeledir. Herhangi bir zaman başlamak üzere fi tarihine ertelenen değil, hemen anın içerisinde başından itibaren bir silahlı mücadeledir. “Silahlı karşı devrimci güç, silahlı devrimci güçle devrilir” gerçekliği, Yeni Demokratik Devrim'in askeri savaş stratejisi olarak Halk Savaşı'nın temel

örgütlenme-yönelim biçimidir. Yukarıda bir kere daha özetleme ihtiyacı duyduğumuz genel doğruları, coğrafya gerçekliğindeki yapılandırma hamlesi üzerinden tekrar içselleştirmeye çalışalım. 1970 darbesi esnasında, Tİ-İKP içerisinde bulunan yoldaş KAYPAKKAYA, Ankara'daki İşçi-Köylü bürosunda bir arkadaşını dışarı çağırarak şu soruyu sorar; “Durum hiç iyi değil yoldaş! Darbe olmuş ve hepimiz gazete bürolarında oturuyoruz. Bu durum seni düşündürmüyor mu?” Yoldaş KAYPAKKAYA, bu soruda şunu anlatmaya çalışmaktadır. Darbe, ülkenin tekrardan organizasyonu için yapılmıştır. Bu reorganizasyona uyum sağlayanlar af olunacak, uyum sağlamayanlar ise fiziki tasfiyeye uğrayacaktır. Zira öyle de olmuştur. BOP çerçevesinde tekrardan yapılandırılan Orta-doğunun Müslüman İsrail'i, Nato'nun ileri karakolu haline getirilmeye çalışılan TC, büyük bir emperyalist proje öncülüğünde “ılımlı” bir kalıba dökmektedir. Bu kalıp dökülürken 86 yıllık kırmızı çizgilerinin bir kısmı silikleştirilmekte, tabiri caizse “ayakkabıyı ayağa uydurmak için parmaları kesmek” yöntemi izlenmektedir. Cumhurbaşkanı-lığı tartışmalarından Ergenekon'a uzanıp “açılım” furiasıyla “sınıfsız” demokrasi dağıtan emperyalizm ve yerli usakları, bu süreçte birlikte sadece devrimci kürt ulusal hareketini tasfiyeye değil aynı zamanda sosyal kurtuluş mücadelesi veren devrimci ve komünistlere de yönelecektir. “Açılım” yoluyla açamadıklarına fiziki imhayı tereddüt etmeksizin uygulayacaklardır. Sokak ortasında,

silahsız olarak katledilen TKIP militanı Alaattin Karadağ, bu örneklerden sadece bir tanesidir. Dünya gericiliğinin istemleri katiiyen yerine gelmelidir. O halde “açılım”larla bir türlü çuvala sokamadıkları mızrak, erken masaiye başlamalıdır. Maoist Komünistler, süreçle ilişkin fikirlerini başından itibaren kamuoyuna açtı, düşüncelerini belirtti. “Milli Proje” rantı üzerinden dönen simsarlığa karşı enternasyonal proletaryanın bağımsız bayrağını dalgalandırmak için bir adım daha öne çıktı. MLM analizler beyan edildi, uygulama çabası içerisine girildi. Ama tüm beyanlar, tüm çabalar bir gerçeklik üzerinden şekillenmekle mükelftedir. Tüm savaşların temel kuralı olan “kendini koru, düşmanı yok et” perspektifi bir an dahi es geçilmemeli, göz ardı edilmemelidir. Bütün mücadele alanlarında pasifizme düşmeden ama mevcudu da tehlikeye atmadan, emin adımlarla yürünmelidir. Aksi taktirde sürece ilişkin yapılan tüm açıklamaların ve atılan tüm adımların beyanını ötesine geçmeyeceği görülmelidir. En temel hak mücadelelerine dönük yapılan saldırılar yaklaşmakta olan gerici dalgaların kıyıya vuran ilk halkasıdır. Sürecin üzerimize yüklediği görevler büyük, koşullar ise oldukça zor ve engembelidir. Her bir devrimci komünist, görev ve koşulları bir an dahi göz ardı etmeksizin hareket etmelidir. Bu gerici imha zincirini kırmayn yegane koşulu, çalışmalarımızda kılı kırk yaran titizlikle hareket etmek ve Halk Savaşı bayrağını her bir örgütle bağımsızca dalgalandırmaktır.

İsrail ordusu Filistinlilerin organlarını çalmış

Filistin topraklarında kana doymayan İsrail'in sürdürdüğü bu haksız savaşta ordusuna tanıdığı sınırsız yetkiler akıl almaz cinayetlere neden oluyor. İsveçli gazeteci Donald Boström, İsraillilerin binden fazla Filistinlinin organlarını çaldığını açıkladı. İsveç'te yayımlanan Aftonbladet gazetesinde İsrail ordusunun yaptığı organ hırsızlığını anlatan Donald Boström haberdan sonra bir çok ölüm tehdidi içeren telefon ve e-posta aldığını belirtti. Cezayir'de açıklamalarda bulunan Boström, İsrail-

lilerin Filistinlilerin organlarını çalmaya 1960 yılından başladıklarını belirterek birinci Filistin intifadasından sonra bu insanlık dışı uygulamanın arttığını söyledi. İsrail'in organ hırsızlıklarının Filistinlilerle sınırlı olmadığını belirten Boström diğer ülke vatandaşlarının da İsraillilerin organ hırsızlığından nasibini aldığını ifade etti. Boström, İsrail'in organ hırsızlığı araştırmalarına, bazı Filistinli insan hakları kuruluşlarının hazırladığı İsrail'in ölen Filistinlilerin bedenine hiç gerek-

mediği halde otopsi yaptıklarına dair raporlar üzerine başladığını ve gerçeğe bu araştırmalar sonucu ulaştığını belirtti. İsrail bu açıklamalar nedeniyle ardından İsveç hükümetinden "antisemitizm-Yahudi karşıtlığı" yapmakla suçladığı Aftonbladet gazetesinin yayınına durdurmasını istedi.

Organlar hastaneye, deri orduya

Boström'ün ardından California Üniversitesi öğretim görevlilerinden Prof. Nancy Scheper'da İsrail'in yaptığı vahşete ilişkin bir açıklama yaptı.

Scheper, İsrail'in Filistinlilerden çaldığı organları kendi hastanelerine, derilerini de ordusuna gönderdiğini açıkladı. Yapılanlar yasadışı korkunç bir eylem olarak tanımlayan Scheper, "Filistinlilerin bedenlerinden çalınan kemik, damar vb organlar İsrail'deki genel hastanelere, Filistinlilere ait cesetlerin derileri de İsrail ordusunun kontrolü altında bulunan özel bir organ bankasına gönderiliyordu" dedi.

İran halkı yarım bıraktığı işi bitirecek

Emperyalist güçlerin işgal tehdidi ve gerici iktidarın dayattığı yoksulluk ve baskılar altında yaşayan İran halkının seçimler döneminde gerçekleştirdiği eylemler, kısa bir durgunluk sürecinin ardından yeniden alev aldı. Günlerdir devam eden eylemlerde ilk bilgilere göre 15 kişi yaşamını yitirirken, onlarca kişi yaralandı. Eylemler süresince 300'ü aşkın kişinin gözaltına alındığı belirtiliyor.

Haziran ayı başlarında yapılan cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ardından başlayan Ahmedi Necad karşıtı eylemler, uzun süre devam etmiş ve dünya gündemine oturmuştu. Ancak seçimlerden bir süre sonra eylemler giderek hız kesmiş ve gündemden düşmüştü. Bu durum, içten içe kaynayan ülkede yeni bir eylem dalgasının gelişini haber verir gibiydi. Nitekim öyle de oldu. Siyasi gerginliklerin gölgesinde yapılan Aşura törenlerinde eylemler ve çatışmalar yeniden başladı. Eylemlerde öne çıkan önemli bir nokta, kitlenin doğrudan İran'ın dini lideri Ayetullah Ali Hamaney'i de hedef alan sloganlar atmaları ve mevcut yönetimin, emperyalizmin kuklası olan şah yönetiminin bile daha gaddar olduğunu açıkça ifade etmesiydi.

Pazar günkü eylemlerde öne çıkan bir diğer önemli husus ise, eylemlerin Isfahan, Tebriz, Meşhed gibi dinin etkisinin güçlü olduğu şehirlere de yayılması ve 'aniden' başlayan eylemlere katılımın yüksek olmasıydı.

Ama sanınız İran iktidarını bunlardan daha fazla rahatsız eden husus, kimi kolluk güçlerinin, kalabalığa ateş etme emirlerine uymaması oldu.

Ama mevcut eylemlerin daha ileriye gidebilmesi ve gerçek anlamda devrimci bir rotaya oturması için gerici düzeni yıkma yönelimine sahip, halkın güvenini kazanabilecek bir önderliğe ihtiyaç var. Bugüne değin böyle- si bir önderliğin ortaya çıkmamış olmasından ötürü, İran düzenine karşı sokaklara çıkan İran halkı, çeşitli emperyalist güçlerin destek verdikleri Mehdi Kerrubi ve Mir Hüseyin Musevi'nin peşine takılmaktan kurtulamadı. Elbette bunda, bu kişilerin, İslami rejimin kimi yanlarını –ama asla esasını değil- eleştirmeleri de etkili oldu. Bununla birlikte Musavi ve Kerrubi'nin ezilen İran halkına vaad ettikleri ve sunacakları şey kesinlikle halkın daha özgür, mutlu, demokratik ve refah dolu bir toplumda yaşamalarını sağlayacak yengane yol; bir devrim değildir.

Başkent Tahran'da, seçimler sonrasında patlak veren eylemleri gölgede bırakan bir kalabalık sokaklara aktı. Kitlenin, kolluk güçlerinin tüm saldırılarına karşı dağılmaması ve disiplinini koruması dikkat çekiciydi. Dikkat çeken bir nokta ise, kitlenin özellikle bankaları ve polis karakolları ile devlet kurumlarını hedef almaları idi. Kitlenin bu kurumları hedef alması, molotoflarla yakması, kitlenin hedef seçerken bilinçli davrandığını ortaya koyuyordu. Kitlenin bu eylemleri sonrasında polisin saldırısının dozajını arttırması da, kitlenin seçtiği hedeflerin doğruluğunu kanıtlar nitelikteydi.

Bankalara dönük saldırılar, aslında sokaklara akan İran halkının yaşadığı ekonomik yıkımı ve bu yıkıma neden olan güçlere duyduğu haklı tepkiyi de ortaya koyuyor-

du. İktidarın, üretim ve istihdam üretmekten öte gösteriş için savurduğu ya da yandaşlarına aktıdığı büyük meblağdaki paralar, ülkede enflasyonu yüzde 30'lara kadar çıkartmış durumda. Yoksulluğun ve çığ gibi büyüyen işsizliğin vurduğu İran halkı, enflasyon nedeniyle yeni bir yıkıma sürükleniyor. Ülkedeki büyük işletmelerin bir bölümü dini ulemaya, bir bölümü devlet mekanizmasındaki bürokrat-siyasetçilere, bir bölümü ise rejim yanlısı zengin kişilere ait olunca, ülkede adı konmamış bir tek fiyat uygulaması açığa çıkıyor. Buna bir de ülkede tanımla uğraşan nüfusun her gün daha fazla üretimden kopartılmasını ve tanımsal desteklerin günden güne azaltılmasını eklemek gerek tabi. Bu kirliliğin, her yıl yoksulluk girdabına sayısız yeni aileyi itiyor. Böyle- si bir tablo içerisinde yaşayan yoksul İran halkı, bir de iktidarın yanı sıra emperyalist güçlerin saldırı tehditleri altında yaşamaya zorlanınca, bu tür eylemlerin patlak vermesi kaçınılmaz oluyor.

Tüm bunlara karşın ülkedeki halk kitlelerinin patlak vermiş olan bu tepkilerine önderlik edecek devrimci bir özne açığa çıkmadığı sürece, bu eylemlerin emperyalistler tarafından Musavi ve Kerrubi gibi özneler üzerinden kullanılması mümkün. Dahası devrimci bir önderlik olmaksızın bu hareketlerin İran gerici iktidarı tarafından şiddetli bir şekilde bastırılması da bir başka ihtimal. Ama, bu kabaarış, er ya da geç yatağını bulacak ve devrimci bir rotaya akarak özlenen yönetimi kuracaktır. İran, 1970'lerde yapamadığını, bugün değilse de, mutlaka yapacaktır.

Mısırlı Milletvekili: Amerika'nın Eyaleti Gibiyiz

Mısırlı milletvekili Muammer Umde, Mısır'ın Amerika'nın bir eyaleti haline geldiğini söyledi. Filistinlilerin tünelleri kullanarak Gazze'ye silah ve yiyecek sokmasını engellemek için Mısır'ın sınıra çelik duvar inşa edeceğini açıklamasına Mısır'ın içerisinde de tepkiler yükseliyor.

Mısırlı Milletvekili: Mısır, Amerika'nın vilayeti oluverdi

Mısırlı milletvekili Muammer Umde, sınıra inşa edilecek ve yüksekliğinin 18 ile 30 metre arasında olması beklenen çelik duvara ilişkin Mısır Meclisi'ne bir soru önergesi verdi.

Dustur gazetesine konuşan Umde, "Sınıra inşa edilecek çelik duvar, Mısır ile Amerika ve Siyonistler arasında, son senelerde geliştirilen ilişkilerin tabii bir sonucudur. Mısır, Amerika yönetiminin emirlerini uygulayan bir Amerikan eyaletine dönüştü." dedi. Milletvekili Umde, bu açıklamalarına delil olarak, Mısır'ın İngiliz işgali altında olduğu bir dönemde imzalanan Kostantiniye anlaşmasına uygun olarak Amerikan savaş gemilerinin Süveyş kanalından geçmesine müsaade edilmesini gösterdi. Umde buna ilave olarak "Mısır, Amerika, Avrupa Birliği ve İsrail'in oluşturduğu şer ekseninin Arap ülkelerini hedef alan saldırılarına karşı net bir duruş sergilemedi." dedi.

Umde, Mısır hükümetinin, İsrail'in Lübnan'a düzenlediği saldırılara sessiz kalmasını ve son Gazze savaşında Filistinlilerin soykırıma uğramasına seyirci kalmasını eleştirdi. Umde, yüksekliği 30 metreyi bulacak bir çelik duvarla Mısır'ın, Gazze'nin tüm hayat damarlarını kapatacağını ifade etti.

Gazze'nin su kaynakları tehdit altında

Mısır'ın inşa edeceği çelik duvar, Filistin halkı üzerindeki ambargoyu şiddetlendirecek. Diğer yandan Avrupa Gazze'deki Ambargoyu Delme Komitesi, Gazze'nin içecek ve yiyecek ihtiyaçlarını karşıladığı tünellerin daha da işlevsiz hale gelmesi için Mısır'ın çelik duvar inşasına başlamasını kınadığını açıkladı ve Gazze halkı üzerindeki ambargoyu derinleştirecek çelik duvarın inşa edilmesinin, iki taraf arasındaki nefreti daha da büyüteceği uyarısında bulundu. Yer altı suları üzerine ihtisas yapan Nizar Vahidi ise Gazze sınırına inşa edilecek olan çelik duvarın, Gazze'nin yeraltı su kaynaklarını ve ekonomisini tehdit ettiğini söyledi.

Mısır Dışişleri Bakanı Ahmed Ebul Geyt, geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklamasında, Mısır hükümetinin kendi topraklarını koruma ve kendi topraklarındaki egemenlik haklarını kullanma hakkının olduğunu söyledi.

Hamas'tan duvar protestosu

Mısır'ın Gazze sınırındaki tünellerin kullanılmasının önüne geçmek için inşa edeceği çelik duvara Hamas'tan tepki geldi.

Hamas hareketi 21 Aralık günü Rafah'ta düzenlediği protesto gösterisinde, Mısır'ın çelik duvar inşa projesini kınadığını, duvarın inşasının durdurulması için her türlü yolu kullanacağını açıkladı.

Diğer yandan Hamas, yayınladığı resmi açıklamayla da inşa edilecek duvarı kınadığını açıkladı ve "Çelik duvar, sadece bölgedeki halkı daha da boğacak. Bu duvar, Gazze'de gerçek bir insani krize yol açacak dedi.

Bilindiği üzere Gazze halkı, İsrail'in yanı sıra Mısır'ın uyguladığı ambargoya karşı 4 yıla yakın bir zamandır mücadele ediyor. Mısır, Rafah sınır kapısını sadece istisnai günlerde ve birkaç saatliğine açıyor. Mısır, Rafah sınırına Gazze savaşından sonra yerleştirdiği kameralar yoluyla da sınırındaki hareketliliği gözlemlemekte, bu yolla tespit edilen tünelleri havaya uçurmaktadır.

Putin: Rusya ABD'yi dengelemeli

Rusya Başbakanı Vladimir Putin, ülkesinin saldırıya yönelik silah sistemleri geliştirilmesi gerektiğini, bunun, ABD'nin füze savunma sistemine karşı koyma ve stratejik dengeyi koruma ihtiyacının sonucu olduğunu öne sürdü. Putin aksi takdirde, ABD'nin kendisini "tamamen korunmuş" hissedeceğini ve "istediğini yapabileceğini" belirtti. Rusya Başbakanı, Vladivostok kentinde ga-

zeticilere yaptığı açıklamada, Amerika Birleşik Devletleri'nin füze savunma sistemi oluşturma planlarının, nükleer silahların azaltılmasına yönelik yeni bir ikili anlaşma imzalamalarını engellediğini de ileri sürdü.

Rusya 'bilgi sahibi' olmak istiyor

Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Barack Obama, üç ay önce ülkesini ve Avrupalı 'müttefik'lerini korumaya yönelik yeni bir

füze savunma planını onaylamıştı.

ABD, Polonya ve Çek Cumhuriyeti'nde radar ve füze savunma üsleri inşa edilmesinden vazgeçmiş, bu üsler yerine, deniz kuvvetlerine dayalı yeni bir sistem benimseyeceğini duyurmuştu. Ancak ABD'nin sisteminin ayrıntıları henüz netleşmiş değil.

Rusya Başbakanı Vladimir Putin ise Rusya'nın, ABD'nin planları hakkında daha fazla bilgi sahibi olmak istediğini söyledi.

2010 bütçesi üzerine değerlendirme

Cahide SARI

2009 yılı krizin ve yıllardır uygulanan neoliberal politikaların sonuçlarının giderek belirginleştiği bir yıl oldu. Sistemin merkez ülkesi Amerika Birleşik Devletleri'nde bütçe açığı son mali yılda (30 Eylül'de sona eren 2009 mali yılı), üç katına çıkıp 1 trilyon 400 milyar dolara yükseldi. ABD'nin 2008 yılı bütçe açığı 459 milyar dolardı. Kongre Bütçe Dairesi'nden yapılan açıklamada, ülke ekonomisinin büyüklüğüyle karşılaştırılınca, 1945'ten bu yana bu büyüklükte bir açık görülmediği belirtildi. Açıklanan son rakamlara göre, ABD'nin bütçe açığı, ülkenin GSYİH'nin yani ekonomide yıl boyunca üretilen toplam değerın yüzde 10'u düzeyindedir.

Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) "Emek Dünyası 2009" raporuna göre, Ekim 2008'den beri kriz nedeniyle dünyada 20 milyon kişi işsiz kaldı. ILO, devlet destekleriyle açık kalan işletmelerde, yarı zamanlı, kısa süreli çalışmayı sürdürebilen milyonlarca emekçinin daha, bu desteklerin sürmemesi halinde işsizlik riskiyle karşı karşıya. Bu 51 ülkenin üçte ikisinde işsizlik sigortası yok. ILO'nun raporuna göre, gelişmekte olan ülkelerde yüksek nitelikli işlerini kaybedenler kayıt dışı ekonomiye yöneliyor. Gelişmekte olan ülkelerin yalnızca üçte birinde enformel sektörde ve kendi hesabına çalışanlara bir tür sosyal güvence var.

Yıl içinde trımanan işsizlik ve yoksulluğa ilişkin rakamların oluşturduğu tabloyu yalnızca krizle açıklamak, sorunu yalnızca krize havale etmek aslında sorunu ve elbette bir yandan da çözüm yollarını bulanıklaştırmaya hizmet etmektedir. Kriz fetişizmine saplanmak yerine krizleri ortaya çıkaran sistemin topyekün eleştirisi gerçekleştirilmelidir.

Kriz dönemleri, kapitalizmin yarattığı ve yüzyıllardır var olan eşitsizliklerin ve ayrımcılığın tümüyle belirginleştiği, sorunların daha görünür hale geldiği dönemlerdir. Dolayısıyla Türkiye'nin toplumsal, siyasal ve ekonomik manzarasının korkunçluğunun ancak bir kısmı küresel krizle açıklanabilir. Manzaranın geriye kalanının sorumluluğu, bu ülkeyi özelleştirme adı altında talan eden, IMF ve Dünya Bankası'nın neoliberal politikalarına teslim eden, olanakları ve kaynakları toplumsal gereksinimlere uygun biçimde değerlendirmeyen, yani bu ülkede neoliberalizmin bekliliğini yapan hükümetlerdedir.

2006 yılının sonlarında başlayan küresel ekonomik krizin ülkemiz açısından son derece net biçimde ortaya koyduğu gerçeklerden birinin altını çizmekte yarar var: Türkiye ekonomisi küresel ekonomik dalgalanmalara paralel biçimde hareketlilik göstermektedir ve küresel ekonomik dalgalanmalar karşısında giderek savunmasız duruma getirilmiştir. 2006 yılına kadar küresel ekonomik genişlemeye uygun biçimde Türkiye ekonomisi de büyümüş, krizin başladığı yıldan itibaren de daralmıştır. Ulusal ekonominin küresel krizin özellikle olumsuz etkilerine karşı bu denli açık hale getirilmiş olması, pek çok sosyal mekanizmanın artık işlemediğinin de göstergesidir. Her kriz döneminde trımanan işsizlik ve yoksulluk rakamları göz önünde bulundurulduğunda, işçi ve emekçileri küresel ekonomik dalgalanmalardan olumsuz etkilerine karşı kısmen de olsa koruması gereken mekanizmalara ne olduğu sorusunun cevabı oldukça önemlidir. Bu noktada sağlık ve sosyal güvenlik sisteminde gerçekleştirilen neoliberal dönüşümün bütün toplumsal yapıyı derinden etkileyen ve sarsan sonuçları dikkate incelenmelidir.

İŞSİZLİK: TÜİK verilerine göre bu yıl eylül ayında toplam istihdam 22 milyon 20 bin kişi, işsiz sayısı 3 milyon 396 bin kişi olarak açıklandı. Geçen yılın aynı ayında ise işsizlik oranı yüzde 10,7, toplam istihdam 21 milyon 802 bin kişi, işsiz sayısı 2 milyon 601 bin kişi olarak belirlenmişti. İşsizlik oranı geçen yıl yüzde 11 olmuştu.

TÜİK'in açıkladığı Eylül 2009 işsizlik verilerine göre krizin ilk işaretlerinin görüldüğü Eylül 2008'den Eylül 2009'a kadar resmi işsiz sayısına 940 bin kişi eklenmiştir. "İşsiz olduğu halde iş bulma umidi olmadığı için iş aramayanlar" ve TÜİK'in işsizlik tanımının dışında kalan ancak diğer ülkelerde de bu kategoriye sokulan kesimler de bu tabloya eklendiğinde toplam resmi işsiz sayısı 3 milyon 400 bine ve gerçek işsiz sayısı 5 milyon 700 bine ulaşmıştır. Dolayısıyla gerçek işsizlik oranı yüzde 21'e yaklaşmaktadır.

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun (TİSK) Temmuz ayı aylık ekonomi bültenine göre, Türkiye yüzde 14,9 düzeyinde işsizlik oranı ile dünya dördüncüsü olurken, ilk sırada yüzde 23,5 ile Güney Afrika yer aldı. Bu bültende Türkiye ekonomisinin durgunluk içine girdiğinin artık kesinleştiği belirtilerek, ülkenin II. Dünya Savaşı sonrası dönemin en önemli krizini yaşadığı kaydedildi. Daha önceki krizlerden farklı olarak ekonomide GSYH'daki küçülmenin yanında fiyatların da düştüğü ifade edilen bültende, "Bu durum önümüzdeki yıl da yükselişini sürdürerek yüzde 16,4'e varacağını öngörmektedir. Dolayısıyla, işsizliğin yüzde 20 patikasına yükselmemesi için yurtdışı üretim ve istihdam dostu bir büyüme politikasına geçilmesi gerekmektedir." açıklaması yapılmıştır.

Uluslar arası Çalışma Örgütü'nden (ILO) Türkiye'ye Çağrı: Sosyal Güvenliği, İşsizlik Sigortasını Büyütün!

ILO'nun 2009 Emek Dünyası raporuna göre Resmi rakamlara göre, Ağustos 2008-Şubat 2009 arasındaki 2

milyon iş kaybının ardından, Ağustos 2009 itibarıyla 40 bin kişi gibi düşük bir istihdam artışı var. 2007'de, işsizlerin yalnızca yüzde beşi işsizlik sigortasından yararlanabilirken, enformel sektördekinin (kayıt dışı-ış güvencesiz çalışanlar) ise herhangi bir sosyal güvenceleri bulunmuyor. Sosyal güvenlik sistemi dışında çalışanların oranı, Ağustos 2009'da, bir yıl öncesine göre binde 4 arttı ve yüzde 45,7'ye ulaştı. Çalışanların büyük bölümü zor durumda kaldıklarında kendilerini düşmekten koruyacak bir "emniyet ağı"ndan yoksun. Bu da yalnızca çalışanlar ve işsizler arasında değil, sosyal güvenliğe erişimi olanlarla olmayan çalışanlar arasında da toplumsal bölünme yaratıyor. ILO, Türkiye'ye sosyal güvenlik ağını genişletmesini, işsizlik sigortasından yararlanma koşullarını kolaylaştırmasını öneriyor. Türkiye'li kadınların dörtte birinden azı, gençlerinse sadece üçte biri emek piyasasında bulunmaktadır ve bu oran uluslararası standartların altında kalıyor. Kısmi zamanlı (part-time) çalışanların toplam çalışanlara oranı, 2009'un ikinci çeyreğinde, bir yıl öncesine göre yüzde 9,5'ten yüzde 11,3'e yükseldi. Aynı dönemde, bir kişinin ortalama çalışma süresi yüzde 2,62 düştü. Bütün dünyada son derece yüksek olan işsizlik rakamlarını krizle açıklayan, işsizliğin krizin sonucuna indirgeyen açıklamaların, yıllardır ulusal ve küresel alanda yürütülen yanlış politikaların sonuçlarını bulanıklaştırmaya hizmet ettiği vurgulamak gerekmektedir.

YOKSULLUK: Yoksulluk, hükümet tarafından, mücadele edilmesi ve ortadan kaldırılması gereken bir alan olarak değil, Dünya Bankası'nın yoksulluk kavramsallaştırmasına uygun biçimde "sürdürülebilir" düzeye çekilmesi gereken bir sorun alanı olarak görülmektedir. Yoksulların kim olduğuna, sosyal yardımlardan kimlerin yararlanacağına karar verenler, yoksulların hakkının ne olduğuna da kendileri karar vermektedirler. Devletin politikaları yüzünden işsiz ve yoksul olanların, devletin kendilerine reva gördüğü sadakalarla yetinmesi beklenmektedir. Tarafardan birinin her şeye karar verdiği diğer tarafın ise bu kararları ıymak zorunda bırakılmak istendiği bu ilişki, eşitsizlikleri ve yoksulluğu yeniden üreten bir bağimsizlik ilişkisidir.

Yoksullukla mücadele mücadele edilebilmesi için öncelikle kamu kaynaklarının istihdamı artırmaya yönelik yatırımlara yönlendirilmesi gerekmektedir. Yatırımları kısıp, sosyal sadakaları arttıran bir politika, olsa olsa bağımlılık ilişkilerini kalıcılaştırmaya hizmet eder. Yoksulların hükümetle bağımlılık ilişkisi içine sokulması, yoksulluğun muhalif enerjisinin sistemin yeniden üretimine sokulması anlamına gelmektedir.

Özellikle kriz dönemlerinde istisnasız bütün vatandaşların eşit, ücretsiz, erişilebilir ve nitelikli kamu hizmetlerinden yararlanabilmesi gerekmektedir. Yoksulluğun yeniden üretilmemesi adına neoliberal politikaların terk edilerek herkesin ücretsiz bir biçimde faydalandığı kamusal hizmet yelpazesinin acilen oluşturulması bir zorunluluktur.

Yoksulla zengin arasında 8 kat uçurum

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), Avrupa Birliği'ne uyum amaçlı 'Gelir ve Yaşam Koşulları Araştırması' kapsamındaki 2006-2007 dönemine ait son veriler, oldukça çarpıcı sonuçlar ortaya koydu. Bu çalışmada bireyler gelirlerine göre küçükten büyüğe doğru sıralanarak beş gruba ayrıldı. 'Geliri en düşük' olan ilk yüzde yirmilik grubun toplam gelirden aldığı pay, 2007'de yüzde 5,8 olarak tespit edildi. Geliri en yüksek yüzde yirmilik grup, toplam gelirin yüzde 46,9'una sahip ve toplam gelirden en alttaki grubun 8,1 katı daha fazla pay alıyor. Araştırma sonucuna göre bir haneye yıllık ortalama 8 bin 50 lira düşüyor. Hane halkında en yüksek gelir ortalama 11 bin 454 lira ile İstanbul'un. En düşük gelir ortalaması ise 3 bin 591 lira ile Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde ölçüldü. Toplam gelir içinde en fazla payı, yüzde 39,7 oran ile maaş ve ücret gelirleri oluştururken, sosyal transferlerin payı ise yüzde 18,2 düzeyindedir. Bu çalışmaya göre nüfusun yüzde 20,6'sı yoksulluk sınırının altında yaşarken nüfusun yüzde 70'i, 'bir haftalık tatil' ve 'eski mobilyalarını yenileme' gibi ihtiyaçlarını da karşılayamıyor.

Satan alma Gücü Paritesi'ne (SGP) göre gelirde Avrupa'da

sondan 6'ncıyız

Satan alma Gücü Paritesi'ne göre Avrupa'da, 37 ülke arasında en yüksek kişi başına gelir, Lüksemburg'da elde ediliyor. Türkiye endeks listesinde 31. sırada yer alıyor.

Türkiye ekonomisinde, 2008'in son çeyreğinde başlayan daralma (yüzde 6,5), bu yıl da devam etti ve 2009'un ilk 9 aylık döneminde yüzde 8,4 daralma yaşandı. 2001 yılında özellikle finans sektörünü etkileyen krizde Türkiye ekonomisinde yüzde 5,7 daralma gerçekleşmişti. Küresel genişleme dalgası önceki yıllarda Türkiye ekonomisinde olumlu yönde etkilemiş ve ekonomiyi 2002'de yüzde 6,2, 2003'de 5,3, 2004'de yüzde 9,4, 2005'de yüzde 8,4, 2006'da da yüzde 6,9, 2007'de yüzde 4,5 düzeylerinde büyümüştü.

Sektörel bazda bakıldığında 2009 yılının 9 ayında en fazla küçülme yüzde 19,5 ile inşaat sektöründe yaşanırken, imalat sanayi yüzde 12,4, ticaret yüzde 16,3, ulaştırma, depolama ve haberleşme sektörleri yüzde 12,2 daralırken, tarımda yüzde 3,2, eğitimde yüzde 0,7 büyüme yaşandı.

2009 Kasım ayında üretici fiyatları endeksi (ÜFE) yüzde 1,29, tüketici fiyatları endeksi (TÜFE) ise yüzde 1,27 artış gösterdi. Yıllık bazda ise ÜFE'de yüzde 1,51, TÜFE'de yüzde 5,53 artış kaydedildi.

İmalat sanayinde kapasite kullanım oranı, 2009 Kasım ayında yüzde 70,7'ye gerilerken, kamu sektöründe imalat sanayinde kapasite kullanım oranı yüzde 88,8, özel sektörde ise yüzde 70,4 oldu. 2008 yılı kasım ayında yüzde 72,9 olan üretim değeri ağırlıklı kapasite kullanımı, bu yılın aynı ayında 2,2 puan azaldı. Türkiye İstatistik Kurumunun (TÜİK) verilerine göre ise 2009 yılı Ocak-Ekim döneminde ihracat 83 milyar 214 milyon dolar, ithalat 112 milyar 849 milyon dolar, dış ticaret açığı 29 milyar 635 milyon dolar, ihracatın ithalatı karşılama oranı yüzde 73,7 düzeyinde gerçekleşti. 2008 yılının tamamında ise 132 milyar 27,2 milyon dolar ihracat, 201 milyar 963,6 milyon dolar ithalat yapılmış, dış ticaret açığı 69 milyar 936,4 milyon dolar, ihracatın ithalatı karşılama oranı yüzde 65,4 olmuştu.

2008 yılı sonu itibarıyla 274 milyar 827 milyon lira olan iç borç stoğu, 2009 yılı ekim sonu itibarıyla 327 milyar 189 milyon liraya çıktı. Türkiye'nin 2008 yılı sonunda 278 milyar 146 milyon dolar olan dış borç stoğu, bu yılın yalnızca ilk altı ayında 268 milyar 559 milyon dolara yükseldi. 2009 Haziran sonu itibarıyla dış borç stokunun 47,7 milyar dolar kısa vadeli borçlardan, 220,8 milyar doları da uzun vadeli borçlardan oluştu. 2009 Aralık ayı başına kadar yapılan dış borç ödemeleri ise 10 milyar 815,7 milyon dolar düzeyinde gerçekleşti. Şimdiki kadar yapılan dış borç ödemelerinin 861,4 milyon dolarlık bölümü Uluslararası Para Fonuna (IMF) yapıldı. 2008 yılının tamamında 15 milyar 727,5 milyon dolarlık dış borç anapara ve faiz ödemesi yapılmıştı.

Bankaların kullandığı tüketici kredileri de 4 Aralık 2009 itibarıyla 88 milyar 696,6 milyon lira olurken, geçen yıl sonuna göre yüzde 9,4 artış kaydedildi. 2008 yılı sonunda tüketici kredileri 81 milyar 93,7 milyon lira düzeyinde bulunuyordu. Bireysel kredi kartları borçluluk durumu aynı tarihlerde yüzde 6,9 artışla 32 milyar 756,5 milyon liradan 35 milyar 10,8 milyon liraya çıktı.

BÜTÇE: 2009 bütçesinde 47,1 milyar liralık faiz dışı fazla öngörülmüş iken, tersine 7,3 milyarlık açık ortaya çıktı. Üç yıllık mali plan ve 3 yıllık bütçe uygulamaları, bütçe istikrarının sağlanması ve kaynakların etkin kullanılması hedefiyle benimsenmesine karşın, hükümetin üç yıllık orta vadeli mali plan hedefleri her yıl değişmekte, planlar ve bütçeler arasında bir paralellikten söz etmek imkânsız hale gelmektedir. 2008-2009-2010 yıllarını içine alan mali planda, 2009 bütçesinin GSYH'ya oranı yüzde 28,8 olarak öngörülmüş iken, 2009-2010-2011 yıllarını içine alan bir sonraki mali planda yüzde 23,4'olarak değiştirilmiştir. 2009 yılında bütçe açığı, yüzde 504,4 oranında saparak 10,4 milyar yerine, 62,8 milyar liraya yükselmiştir. Bütçe açığının GSYH 'ya oranı 2009 yılında yüzde 1,2 olarak tahmin edilmişken, yüzde 6,6'ya çıkmıştır. Yüzde 4 büyüme hesabı üzerinden oluşturulan 2009 bütçesinin gerçeklerle sağlıklı bir ilişkisi olmadığını geçen yıl hazırladığımız raporumuzda da ifade etmiştik.

2009'da yüzde 4 büyüme yerine 8,4'lük bir daralma yaşandı. Büyümede (daralmada) bu kadar yanlış bir öngöründe bulunulması bütçenin tüm dengelerini alt üst etti. Yüzde 4'lük büyüme hesabı üzerinden beklenen vergi gelirlerinde yüzde 18 oranında (44,8 milyar liralık) azalma oluştu. 2010 yılında da yine küresel ve ulusal gerçeklerle örtüşmeyecek biçimde yüzde 3,5 büyüme tahmin edilmiş ve bütçenin kalemleri bu büyüme öngörüsü üzerine oturtulmuştur. Beklentilerle gerçekler arasındaki büyük açığın yine vergiler, zamlar ve cepten ödemelerle karşılanması yoluna gidilecektir.

GİDERLER	GSYH'YA ORANI %	GELİRLER	GSYH'YA ORANI %
BÜTÇE GİDERLERİ	27.9	Bütçe gelirleri	23.0
Faiz hariç giderler	22.4	Vergi gelirleri	18.8
Personel giderleri	5.9	Vergi dışı gelirler	4.2
SGK devlet primi	1.1	Bütçe dengesi	-4.9
Cari transferler	9.9	Faiz dışı fazla	0.6
Sermaye giderleri	1.8		
Sermaye transferleri	0.3		
Faiz giderleri	5.5		

Kabul edilen 2010 bütçe tasarınsında,

-bütçe giderleri 286 milyar 981 milyon lira, -bütçe gelirleri 236 milyar 794 milyon lira, -bütçe açığı da 50 milyar 187 milyon lira, -vergiler 193,3 milyar lira, -vergiler dışı gelirler ise 43,5 milyar lira, -faiz ödemesi 58,8 milyar lira, -faiz dışı fazla 6,6 milyar lira olarak yer aldı. Personele yeni yılda 60,3 milyar lira tahsis edilirken, cari transferlerin 102,2 milyar lira, sosyal güvenlik kurumlarına devlet primi giderlerinin 11,1 milyar lira, mal ve hizmet alım giderlerinin 25,9 milyar lira, sermaye giderlerinin 19 milyar lira, sermaye transferlerinin 3,2 milyar lira, borç verme kaleminin 6,9 milyar lira, yedek ödeneğinin de 1,4 milyar lira olması öngörüldü. 2009 yılının ilk 10 ayında merkezi yönetim bütçe giderleri 218,6 milyar lira, merkezi yönetim bütçe gelirleri 175 milyar 368 milyon lira, faiz dışı fazla ise 7 milyar 12 milyon lira olarak gerçekleşti. Söz konusu dönemde vergi gelirleri 139,2 milyar lirayla 2008'in aynı döneminin yüzde 0,8 altında kalırken, personel giderleri yüzde 14,8 artışla 47,4 milyar liraya, sosyal güvenlik sistemine yapılan transferlerdeki hızlı artıştan önemli ölçüde etkilenen cari transferler kalemi yüzde 34,4 artışla 77,1 milyar liraya çıktı.

2008'in sonunda merkezi yönetim bütçe giderleri 227 milyar lira, bütçe gelirleri 209,6 milyar lira, bütçe açığı 17,4 milyar lira, faiz dışı fazla ise 33,2 milyar lira olmuştu.

VERGİLER: Önümüzdeki yıl devletin vergi beklentisi 193,3 milyar liradır. 2010 yılı için de beklenen vergi gelirinin vatandaşın yeni vergiler yüklemeksizin elde edilmesi mümkün değildir. Zaten şimdiden dahilde alınan KDV'de yüzde 19, ithalde alınan KDV'de ise yüzde 23,9 artış öngörülmüştür. 2010 bütçesinde vergi dışı gelirlerde artışın önemli ölçüde zamlarla karşılanacağı ortaya çıkmaktadır. Bu tabloya bakarak bugünden, elektrik, doğalgaz, köprü ve paralı yollara zam yapılacağını söylemek mümkündür. Emekçilerin ve toplumun geniş kesimlerinin ödediği ve gelire oranlı ödenmediğinden toplumsal eşitsizlikleri derinleştiren KDV, ÖTV ve diğer dolaylı vergilerin toplam vergiler içindeki payı 2001'de yüzde 62 iken 2009'da yüzde 69'a çıkmıştır ve bu tür vergilerin 2010'da yüzde 70'i aşması öngörülmüştür. Vergi adaleti, dolaylı vergilerin toplam vergi gelirlerindeki payı minimum düzeye çekilebildiğinde sağlanabilmektedir. Ancak ülkemizde dolaylı vergilerin toplam vergi gelirleri içindeki payı AKP hükümeti döneminde gün geçtikçe artmıştır. Ücret ve maaşlardan kaynakla kesilen gelir vergisinin toplam vergiler içindeki payı ise 2009 yılında bütün vergilerin yüzde 14'ünü oluşturmaktadır. Buradan hareketle emekçiler ve toplumun diğer düşük gelirli kesimleri

toplam vergi gelirlerinin yüzde 84'ünü ödemektedirler. Buna karşılık sermaye sınıfının ödediği kurumlar vergisinin toplam vergiler içindeki payı 2001 krizinde yüzde 10 iken 2009'da bu oran yüzde 8'e düşmüş ve 2010'da da yüzde 7'ye geriletilmesi öngörülmüştür.

ÖZELLEŞTİRMELER: Özelleştirmelere devam edileceğini belirten Maliye Bakanı Şimşek, kamunun elektrik dağıtımı ve şeker üretimi alanlarından tamamen çekilmesini, telekomünikasyon ve liman işletmeciliğinde ki payının ise azaltılmasını hedeflediğini ve 2010 yılında 10,4 milyar TL özelleştirme öngördüğünü bildirdi. Türkiye özelleştirmede dünya 5'incisi Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü (OECD) üyesi ülkeler arasında Türkiye, özelleştirmede 5'inci sırada yer aldı. OECD'nin "21'inci Yüzyılda Özelleştirme: OECD Ülkelerinin Yakın Geçmişteki Tecrübeleri, Başarılı Uygulamalar Raporu"nda en büyük özelleştirme işlemleri sıralamasında Türk Telekom'un yüzde 55 oranındaki hissesinin blok satışı 8. büyük işlem olarak yer alıyor. Rapora göre, 2000- 2007 yılları arasında OECD ülkelerinde gerçekleştirilen özelleştirme işlemlerinin büyüklük açısından değerlendirilmesinde Türkiye, Fransa, İtalya, Almanya ve Japonya'nın ardından ilk 10 listesinde, 25 milyar dolar işlem büyüklüğü ile 5'inci sırada yer aldı.

SOSYAL HARCAMALAR: Kabul edilen bir önergeyle, kamu kurum ve kuruluşlarında özürli personel açığının giderilmesine katkı sağlamak amacıyla, özürli personel ataması istisna olarak tasanya eklenmiştir. Bir başka önergeyle, bugüne kadar 2 çocuk için verilen aile ödeneğinde sınır kaldırılmıştır. Bugüne kadar 1 milyon 690 bin çocuk için ödenmekte olan aile yardımından, yeni düzenlemeyle 740 bin çocuk daha yararlanılacaktır. Aile yardımı 0- 6 yaş arası çocuk için 28 lira, 6- 18 yaş çocuk için ise 14 lira olarak belirlenmiştir. Yeşil kartlara sağlanan sağlık yardımı ödenekleri de yüzde 4,1 artırılarak 4,6 milyar liraya çıkarılmıştır. Sosyal yardımlaşma ve dayanışma fonuna aktarılacak kaynak geçen

GİDERLER	GSYH'YA ORANI %	GELİRLER	GSYH'YA ORANI %
BÜTÇE GİDERLERİ	27.9	Bütçe gelirleri	23.0
Faiz hariç giderler	22.4	Vergi gelirleri	18.8
Personel giderleri	5.9	Vergi dışı gelirler	4.2
SGK devlet primi	1.1	Bütçe dengesi	-4.9
Cari transferler	9.9	Faiz dışı fazla	0.6
Sermaye giderleri	1.8		
Sermaye transferleri	0.3		
Faiz giderleri	5.5		

yıla göre yüzde 26,7 oranında arttırılmıştır ve 2,1 milyar yedek ödenek bakanın tasarrufuna verilmiştir. Ancak yine de 2010 bütçesinde yoksul hane halkına yapılması planlanan bütçe yardımı bütçenin binde 5'ini bile oluşturmamaktadır.

Alan ve ürün bazında destekler için çiftçilere 5,6 milyar lira destekleme ödemesi yapılacak. Tarım sektörüne yapılacak transferlerin toplamının 8,4 milyar liraya ulaşması beklenmektedir. Özürli evde bakım desteği ödenekleri yüzde 49,5, özürli eğitim desteği yüzde 7,3 arttırılmıştır. Kabul edilen önergeyle, emekli personele 500 lira olarak ödenmekte olan tazminat tutarı, 750 liraya çıkarılmıştır. Bu kaynakların, hükümetin geçmiş uygulamalarına bakarak, istismar edilme ihtimalinden söz etmek mümkündür.

2010 bütçesinde her ne kadar geçmiş yıllara göre sosyal harcamalar kalemi kabank görünse de, devletin yoksulluğa, yoksullara ve yardıma ihtiyaç duyanlarla ilişkisi tümüyle değiştiğinden bu harcama kalemiyle olumlu sonuçlar elde edilmesi mümkün görünmemektedir.

YATIRIMLAR: AKP hükümeti iktidara geldiği gününden bugüne dek istikrarlı biçimde bütçede yatırımları ıtırplanmıştır. Oysa kamu yatırımları, doğru değerlendirildiğinde hem toplam talebin hem de istihdamın artmasına katkıda bulunur. 2009 yılı bütçesinde yatırımlar için ayrılan pay, bütçe görüşmeleri sırasında IMF'nin istemleri doğrultusunda yapılan 14 milyarlık kesinti ile 26,1 milyar TL'den 12,1 milyar TL'ye indirilmişti. 2010 yılı bütçesinde de yatırımların toplam bütçe harcamaları içindeki payı yüzde 6,5'te kalmıştır. 2010 bütçesinde sermaye giderleri (yatırımlar) için 18,9 milyar lira (GSYH'nın yüzde 1,8'i) ödenek ayrılmış öngörülmüştür.

Bu yatırım bütçesi ile alt yapı yatırımlarının hacmini arttırmak, uzun vadeli gelir artışı sağlamak ve talep artışı yanında istihdam yaratmak mümkün değildir. 1980'lerde yatırım ayrılan pay ortalama yüzde 20 düzeyinde iken, bugün yüzde 6,5'e düşürülmüştür. Bu pay gelişmekte olan ülkelerde yüzde 10'un üstündedir. Kamu yatırımlarının düşük olmasının, iki önemli sonucu olacaktır. Kamu atıyapı yatırımları aksayacak ve kamu eliyle istihdam yaratma olanağı son derece sınırlı kalacaktır. Mevcut atıyapı ve kamunun fiziki yatırımları yeni yatırımlarla desteklenemeyeceğinden ihtiyaca yanıt üretilemeyecektir. Hükümet fiilen de dalgalı kur sistemini değiştirmeyerek, oldukça kırılgan olan bir ekonomide sıcak para girişine herhangi bir kısıtlama getirmekte ve özel sektörün kaynak ihtiyacını da bu yolla da çözmek istemektedir. 2010 bütçesi, ekonomide kaynakların etkin dağılımını sağlayacak, eşitsizlikleri törpüleyecek, ülkenin resesyondan çıkmasına yardımcı olacak, gelir dağılımını düzeltcek bir bütçe olmaktan uzaktır.

Salona son kez uğradılar...

Ülkemiz sinemasına başarılı filmler kazandıran, önemli çalışmalar yapan iki isim peş peşe yaşama veda ettiler. Yönetmen Zeki Ökten ve tiyatro oyuncusu, aktör, yönetmen Prof. Dr. Cüneyt Gökçer son yolculuklarında son kez biri sinema salonuna diğeri tiyatro sahnesine uğradılar ve geçip gittiler...

Kalp ve damar tıkanıklığı nedeni ile hastaneye kaldırılan ve orada yaşamını yitiren Ökten'in sinemaya kazandırdığı, kiminde güldürerek düşündüren, kiminde ise hüznülendiren filmleri Ökten'e hep nefes aldırtacak. 1941 yılında İstanbul'da doğan Ökten; Ömer Lütfi Akad, Halit Refiğ, Memduh Ün ve Atıf Yılmaz gibi Yeşilçam'ın ünlü yönetmenlerinin yanında çalıştı. Ökten, 1963'de ilk filmi "Ölüm Pazarı"nı çekti. Devrimci sanatçı Yılmaz Güney'in senaryosunu yazdığı "Sürü" ve "Düşman" filmlerini çekerek gerçekçi uslubunu koruyan Ökten, "Kapıcılar Kralı", "Çöpçüler Kralı" ve "Faize Hücum" gibi filmlerinde ise toplumsal sorunları güldürü içerisinde düşündürerek verdi.

Kemal Sunal'la birlikte yaşam verdiği Çöpçüler Kralı'nın seyredenlerin yüzünde hala bir tebessüm yaratabilmesi Ökten'in yakaladığı başarısının ifadesi. Sinemaya uzun süre emek veren ve ülkemiz sinemasının yaşayabilmesini sağlayan önemli isimlerden birisi olan Ökten, son yolculuğuna sanat dünyasından birçok ismin katıldığı bir cenaze töreni ile uğurlandı.

Cenaze töreninde Ökten'e ilişkin konuşan Altan Erkekli, Ökten'in sinemasının herkesin de dile getirdiği gibi muhteşem, unutulmayacak ve naif bir sinema olduğunu, filmlerinin ders olarak okutulacak niteliğe sahip olduğunu ifade ederken, Yaşar Kemal şöyle konuştu: "Çok çok çok mühim filmler yaptı ama farkında değiliz biz. Bir takım insanlar yetiştirmek için elinden geleni yaptı Zeki. Ve usta bir adamdı. Sonuna kadar da usta kaldı. Bıkıştı son zamanlarda çocuk. Ölümünün sebeplerinden biri de o olabilir". Ökten'in uzun yıllar asistanlığını yapan, yönetmen Zeki Demirkubuz şunları dile getirdi: "Ses' filmini çekmeye karar vermişti ve kimsenin sesini çıkartamadığı bir dönemdi. Gümüşlük'te filmi çekiyorduk. Bir gün akşam üstü kahvede otururken zamanın Milli Güvenlik Konseyi üyelerinden biri geldi ve bize selam verdi, Zeki ağabey başını çevirdi. O zamanlar insanlar bir onbaşının karşısında bile hazır ola geçiyordu. Biz endişelendik film için, Zeki ağabeye söyledik. 'Ben bu ülkenin çocuklarına işkence edenlere selam vermem' dedi. Film sonra yarıda kesildi zaten. Zar zor izin alınabildi daha sonra. Sosyalisti. İyi insan olunmadan iyi Beşiktaşlı olunmaz sözünün tam karşılığı bir adamdı."

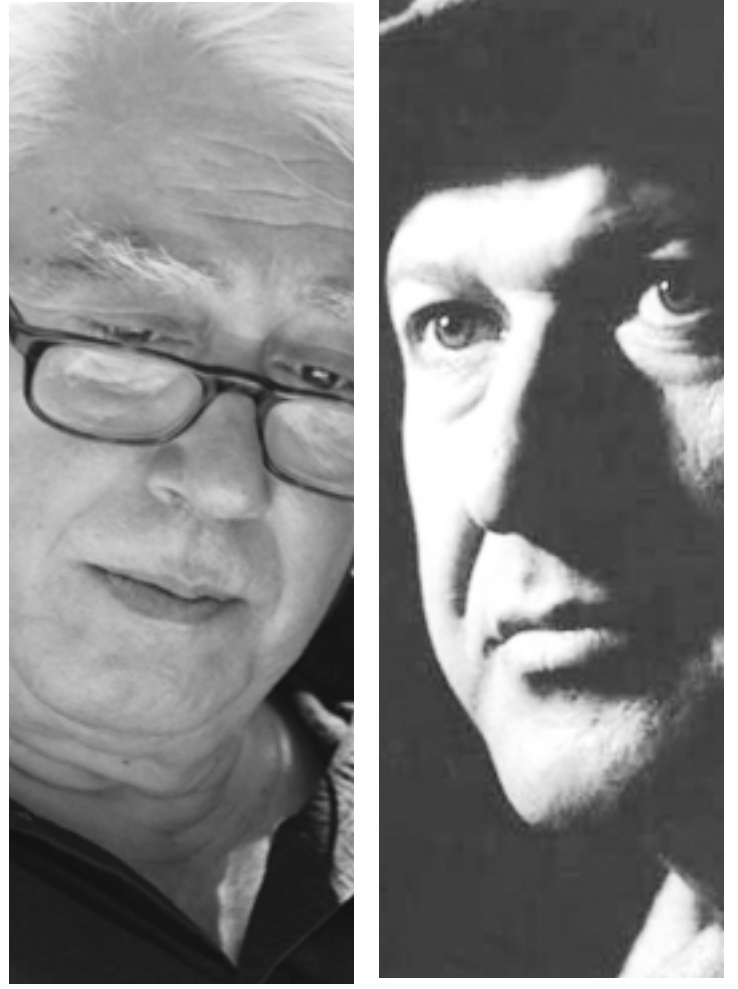
'Sanatıma devam edeceğim'

1920 yılında Malatya'da dünyaya gelen Cüneyt Gökçer ülkemizde tiyatronun yaygınlaşması için büyük çabalar gösterdi. Sinema oyuncusu, yönetmen ve aktör olan Gökçer, yurtiçinde aldığı sayısız ödülün yanı sıra, yurtdışında 1963'te Yunanistan Krallığı'nın I. Georges Nişanı'nın Officier rütbesiyle, 1970'de İtalya Cumhurbaşkanlığı tarafından Commandatore Nişanı'yla ve daha sonra Po-

lonya Kültür Nişanı ile ödüllendirildi.

1958'de Devlet Tiyatrosu Müdürlüğü'ne atanan Gökçer yöneticiliği süresince repertuvar politikasında batı tiyatrosunun başarılarını yanı sıra ülkemiz sanatçılarına ait tiyatro eserlerine daha fazla yer verilmesi gerektiğini savundu. Bu amaçla yerli oyun yazarlarını teşvik etti. Refik Erduran, Cahit Atay, Güngör Dilmən Kalyoncu, Yıldırım Keskin, Recep Bilginer, Necati Cumalı, Aziz Nesin, Oktay Arayıcı, Yaşar Kemal, Turan Ofazoğlu, Orhan Ase-na gibi oyun yazarlarının eserleri Gökçer döneminde seyirciyle buluştu.

Gökçer, tiyatronun yanı sıra opera ve bale sanatlarının gelişmesi için de önemli çalışmalar yaptı. 1983 yılında Devlet Tiyatrosu Genel Müdürlüğü görevinden ayrılırken Gökçer şu sözleri dile getirmişti: "İdarecilik ayrı bir görevdir, gelir geçer. Ben her şeyden önce sanatkarım, rejisörüm, aktörüm. Sanatıma devam edeceğim." Gökçer de tiyatro çalışmalarını ile geçen uzun bir sürenin ardından yaşama veda etti ve Büyük Tiyatro'da düzenlenen cenaze töreninde sahneye son kez çıktı...

Almanya'da gazetemiz için etkinlik düzenlendi

ALMANYA/Strasbourg- Gazetemizin başlatmış olduğu kampanya çerçevesinde okurlarımız tarafından Strasbourg'ta düzenlenen etkinlik başarıyla gerçekleşti.

Gazetemiz okurlarının "Emeğimize ve geleceğimize sahip çıkalım" şıyıyla Almanya'nın Achem şehrinde 27 Aralık Pazar günü düzenlediği dayanışma etkinliği, devrim ve yeni demokrasi şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Gece tertip komitesi tarafından okunan mesajda yapılan etkinliğin hedefleri anlatıldı. Tertip komitesi tarafından yapılan konuşmanın ardından Grup Kardeşler, Ufuk, Mehtap Dikme ve Caner Gülsüm sahne aldı. Müzik dinletisinin ardından ara verilen etkinliğin ikinci kısmı gazetemiz temsilciliği tarafından gönderilen mesajın okunmasıyla başladı. Mesajda, "Devrimci Demokrasi olarak, sınıflar mücadelesinin tereddütsüz tarafı olan, otuz yıla yaklaşan bir yayıncılık geleneğinin günümüzdeki devamcısı olarak, proletarya, ezilen ulus ve halkların sesi olma sorumluluğuyla devam ettirmekte olduğumuz bu görevi daha da ilerletme kararlılığındayız" denilerek, "Her bir siyasal coğrafyanın özgünlükleri ekseninde, değişik özgünlüklere sahip olunsada hasmını yenme, geleceği kazanma hedefine kilitlenmiş olan kitlelerin elle-

rinde devrimin birer stratejik ve taktik silahı olan araçlar, amaçlarına uygun kullanıldıkları zaman işlevli ve gerçek anlamda geleceği fetetmenin birer silahı olabilirler." ifadelerine yer verildi.

'Belirledığımız hedeflere ulaşma inancındayız'

"Devrimci Demokrasi olarak tipki öncellerimiz gibi yayın ilkelerimizi belirlerken proletarya ile ezilen ulus ve halkların haklı mücadelesinin sesi olduğumuzu dolayısıyla ezenle-ezilen arasında sürmekte olan mücadelede açıkça ezilenlerden yana taraf olduğumuzu beyan ettik" sözlerine yer verilen mesajda, "Geride bıraktığımız süreç içerisinde bu beyanımızı yerine getirmenin çabası içerisinde olduk. Kuşkusuz ki bu çaba bir avuç gazete çalışanının omuzlarından yükselmedi. Her ne kadar görünürde bütün büro çalışanları ve dağıtımçılarıyla sınırlı gibi görünse de esasta halkımızın destek ve sahiplenmesiyle bugünlere gelindi. Bizler belirlediğimiz hedeflere ulaşacağımıza inanmaktayız. Zira bugün bu etkinlik üzerinden biraraya gelerek yoldaşlarımızın düzenlenmiş olduğu gecemize katılmanız, bu inancımızı kuvvetlendirmektedir. Sizlerle birlikte gazetemizi geniş kitlelerin daha güçlü sesi ha-

line getireceğimize olan inancımızla bir kez daha sizleri ve gecemize emeği geçen yoldaşlarımızı selamlıyoruz" denildi.

Gazetemiz tarafından gönderilen mesajın okunmasının ardından Pınar Sağ, Emekçi ve Ahmet Aslan sahne aldı. Sahne alan sanatçılar yaptıkları konuşmalarda güncel olaylara değinerek gazetemizin başlatmış olduğu kampanyaya katılım çağrısı yaptılar.

Etkinlikte, katledilen basın emekçileri; Musa Anter, Metin Göktepe, Hrant Dink ve İlyas Aktaş hakkında biyografik bilgiler okunarak, etkinliğe katılanlara yaşamaları ve mücadeleleri anlatıldı. Etkinlikte "Karelere sığmayan gerçekler" başlıklı resim sergisi ile "onların gündemleri" ve "bizim gündemimiz" başlığı altında duvar gazeteleri hazırlandı. "Onların gündemleri" başlığı altında burjuva medyanın gündemlere ve gelişmelere ilişkin yaklaşımları teşhir edilerek "Bizim gündemimiz" ile halkın gerçek gündemi, devrimci-sosyalist-yurtsever basından alınan gazete küpürleri ve yazılarla sergilendi. Gerçekleştirilen etkinliğe Alsas Bölgesi İşçi-Köylü ve Partizan okurları, Strasbourg Alevi Kültür Merkezi ve Fransa Atılım Gazetesi Okurları da mesajlarıyla destek verdi.

DHD'de "5. Nolu" film gösterimi

İzmir Demokratik Haklar Derneği'nde yapımcı Ayşe Çetinbaş ve Yönetmen Çayan Demirel tarafından çekilen "5 Nolu" adlı belgesel filminin gösterimi yapıldı. 26 Aralık günü yapılan belgesel filme ilgi oldukça yoğundu.

Film öncesinde DHF adına kısa bir konuşma yapıldı. Konuşmada Diyarbakır Hapishanesi'nde yaşanan vahşete değinilerek, aynı vahşetin bugün de gerek hapishanelerde gerekse yaşamın her alanında sürdüğü belirtilerek şu ifadelerle yer verildi: "Zulme karşı direniş meşrudur.

Diyarbakır zindanlarındaki zulme karşı yaşanan direnişi sahiplenmenin yolu bugün sınıf mücadelesini yükseltmekten geçiyor."

Filmin bitiminde izleyenlerin yüzünde orada yaşanan vahşetin ve vahşete maruz kalanların hüznü görüldüğü, diğer taraftan zulmün büyüklüğü kadar büyük olan o muazzam direnişin kahramanlarının yaratmış olduğu destansı direnişin vermiş olduğu heyecan ve coşku da vardı.

Setler Tuzla olmayacak

İSTANBUL- Sinema Emekçileri Sendikası (Sine-Sen) üyesi sinema-TV emekçileri, geçtiğimiz yıl set dönüşü hayatını kaybeden sinema-TV emekçisi Zehra Sezgin ve Tülay Engeldi'yi ölüm yıldönümlerinde anarak, setlerdeki çalışma koşullarının zorluklarına dikkat çekti. Galatasaray meydanında toplanan sinema emekçileri adına açıklamayı Sine-Sen üyesi Ruhsan Çimen yaptı. Sinema-TV setlerindeki ağır çalışma koşullarına dikkat çeken Çimen, Sezgin ve Engeldi'nin hayatını kaybetmesinin nedeninin ağır çalışma koşulları olduğunu dile getirdi. Çimen ağır çalışma koşullarının, yarıdımçı yönetmen Abdullah Bay-

kal'ın kalp krizi geçirmesine, fi-güranlık yapan Fatma Elif Develili'nin de kalbinin durmasına neden olduğunu hatırlattı. Çimen, "Bir çoğumuz hala 90 dakikalık dizileri bir haftada yayına yetiştirebilmek için deliler gibi koşuşturuyoruz. 21. yüzyıl Türkiye'si'nde insanlık dışı koşullarda çalışıyoruz. Artık bu duruma ilgisiz kalmayın! Yoksa bizleri daha fazla kaza, daha fazla ölüm bekliyor" dedi. Eylem boyunca sık sık "Setler Tuzla olmayacak", "Sette ölmek istemiyoruz" sloganları atan sinema-TV emekçileri, yapılan açıklamaların ardından slogan atarak pankartları ile sendika binasına yürüdü.

TİYATROLAR CEP YAKACAK

Bu yıl kuruluşunun 60. yılını kutlayan Devlet Tiyatroları, yeni yıla zamlarla girecek. Halkın TV kanallarına mahkum edildiği ülkemizde bunu kırıp tiyatrolarda kafa dinleyenler de artık TV ile idare etmek zorunda! Tiyatro biletlerine yapılan zam da yabancı olmadığımız 'paran kadar sağlık'ın başka bir ifadesi gibi olacak. İfadeyi alın tiyatroya uyarlayın, artık 'paran kadar sanat.' Sinema ücretlerinin özellikle İstanbul'da tam bir soygun olduğu koşullarda tiyatro alternatifinin de yok edilmesi, devletin 'her yer ticari olacak' zihni-

yetini tekrar tekrar ortaya koymuyor mu? Ordunun savaş için ayırdığı bütçe bir taraftan birilerini tehdit ederken, diğer taraftan doğru düzgün bütçe ayrılmayan tiyatroya ve yapılan zam da hem oyuncuların hem de tiyatro severleri tehdit ediyor. Ülkemizde sınırlı sayıda insanın tiyatroya gittiği-gidebildiği düşünüldüğünde zam yapan devlet şu nu diyor sanırız: "Tiyatroya da gitmeyeyin." Eh artık kimsenin kullanmadığı tiyatro salonlarını da birilerine satarlar olur biter. Örneğin ne hikmetse tadilatı bitemeyen ve üzerine bir sürü şaibeli ifadelerin döndüğü Taksim Meydanı'nda bulunan AKM gibi... Devlet Tiyatroları'nın artık tiyatro salonlarını

kullanmayalım diye, yaptığı zam tarfesine göre bugüne kadar Ankara, İzmir, İstanbul, Bursa, Adana ve Antalya bölgelerindeki bilet tarifelerini tam 6 TL, indirimli 4 TL olarak uygulayan DT, Ocak 2010'dan itibaren biletleri tam 10 TL, indirimli 6 TL'den satışa sunacak. Buna göre, 2 Ocak'ta sahnelenecek tüm oyunlar zamla tarifieden izleyicisiyle buluşacak. Trabzon, Diyarbakır, Van, Erzurum, Sivas, Konya bölgelerinde ise tam bilet fiyatları 5 TL, indirimli 3 TL olacak. Bu bölgelerdeki biletler, tam 3 TL, indirimli 2 TL idi. Oyunlarda yüzde 65 zam uygulayan DT, müzikal biletlerine ise yüzde yüzlük bir zam uyguladı. Eski tarifiede, tam bilet fiyatı 7.5 TL,

indirimli bilet fiyatı 5 TL olan müzikallerde, Ocak'tan itibaren tam biletler 15 TL, indirimli biletler ise 9 TL'den satışa sunulacak. DT, en düşük fiyatı uyguladığı çocuk oyunları biletlerini de zamla satışa sunacak. Çocuk oyunlarının bilet fiyatları yeni yılda 2 TL'den 4 TL'ye çıkacak. Trabzon, Diyarbakır, Van, Erzurum, Sivas ve Konya bölgelerinde çocuk oyunları 2 TL'den izlenebilecek. Eski tarifiede bu bölgelerde, çocuk oyunları 1 TL idi. Yaptıkları özelleştirmelerle, zamlarla sağlıktan, ulaşımına halka her şeyi imkansız kılacak bir süreç doğuran hükümet, öyle gözüküyor ki oldukça sınırlı olan sanattan yararlanma olanağını da ortadan kaldıracak!

Doğalgazda yeni zam: Seni yakacaklar benim yerime

Doğalgaza Ocak'ta küçük, Şubat'ta büyük zam yapılması gündemde. Bakan, zammın yüzde 50'yi bulmayacağını savundu. Konu ile ilgili açıklama, TRT 2'deki 'Işın Doğrusu Programı'na katılan Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Taner Yıldız'dan geldi.

Zammın kaçınılmaz olduğu savunan

Taner Yıldız, ancak zammın tartışıldığı gibi yüzde 50 gibi bir oran olmayacağını iddia etti.

Zam kararının siyasi bir tercih olmadığını söyleyen Yıldız, zam veya indirim kararlarının otomatik fiyatlandırma çerçevesinde verildiğini öne sürdü; "valla biz yapmıyoruz, mekanizma

otomatik yapıyor, zamma kilitlenmiş meret" demeye getirdi. Yeni zamların yürürlüğe girmesinin ardından, yeni yılda yoksulun evinde doğalgaz yanar mı bilinmez ama, zamlarla yoksul halkın hem cebinin, hem de kensinin yacacağı kesin.

Bir soygunun şifreleri: ATILGAN, 1699

Bir soygunun, hem de büyük bir soygunun şifrelerinin televizyonlarda fır dönen bir reklamda gizlenebileceğini düşünür müydünüz? Üstelik reklamın 'gizli' soygunu gerçekleştirenler tarafından çekildiğini ve reklamı izleyenlerin ezici çoğunluğunun ise soyulanlar olduğunu? Dahası soyulanların, soyguncular tarafından hazırlanan reklamı, yüzlerinde tebessümle izlediklerini? Bugüne kadar düşünmediyseniz, şimdi durup düşünmeniz tam sırası. Düşünmeye, Türkiye İş Bankası'nın "Bankamatik" reklamlarından başlayabilirsiniz. Hani şu anti-kapitalist olduğunu söyleyen Mehmet Ali Alabora'nın oynadığı reklamdan.

"İddia ediyorum; unutkanlık, çağımızın en büyük hastalıklarından biri"

Reklamın başlama vuruşunu bu cümle ile yapıyor Alabora. Haksız olduğunu kim söyleyebilir ki? Gerçekten de çağımızın en büyük hastalıklarından birisi değil midir unutkanlık. Bilmiyorum diyorsanız, cüzdanınızı açıp bir bankamatik ya da kredi kartıyla göz göze gelmeniz yanıt bulmanıza yeterli olacaktır. O kibrit kutusu büyüklüğündeki karta baktığınızda aklınıza; Balikesir'de kredi kartı borcunu ödeyemediği için intihar eden 36 yaşındaki Tahsin Örük ya da Bursa'da aynı nedenle intihar eden işçi emekliisi İsmet Karakuşoğlu gelirse şayet, unutkanlık hastalığı sizi teğet geçmiş demektir. Ama bunları hatırlamıyorsanız ya da siz de halen kredi kartılarınızı bir kara gün dostu olarak görüyorsanız, unutkanlık hastalığı iliklerinize kadar işlemiş demektir.

"Bankamatik", bir soyguncudan ve katilden neyi eksik

Siz, Alabora'nın sorduğu; "Sorarım size, Karloftça Antlaşması'nın tarihçesini kim hatırlıyor ya da Uzay Yolun'daki geminin adını?" sorusuna yanıt ararken, o da adım adım sizi nasıl soyacağını anlatıyor. Tabii aleni değil, gizli ve görmek isteyene. "Şu gün, şu an, şu dakika kim bilir kaç kişi kartını evde unuttuğu için para çekemiyor..." "düşündürücü" sorusunun ardından reklam, İş Bankası'na ait bankamatiklerden, bundan sonra kartınız olmadan da cep telefonunuzla bankaya mesaj atıp alacağınız tek kullanımlık şifreyle para çekebileceğinizi izah ediyor. Bunun iyi bir icad olduğunu düşünmek için acele etmeyin. Çünkü size kötü bir haberimiz var. Siz Karloftça Antlaşması'nın tarihini, Uzay Yolu'ndaki gemi-

nin adını düşünüp, holdinglere para kazandırmak için oyunculukta döktüren anti-kapitalist Mehmet Ali Alabora'yı tebessümle izlerken, bankalar kredi kartları üzerinden yeni bir soygunu devreye koydular.

Tek kullanımlık soygun

Ülkedeki bankalar, 1 Ocak 2010'dan itibaren başta internet bankacılığı olmak üzere interaktif bankacılık işlemleri için tek kullanımlık şifreler isteyecek ve bu şifreler için 5 ila 10 TL alacak.

1 Ocak'tan itibaren ülkemizdeki tüm bankaları kapsayacak uygulamayla hesap sahiplerinden müşteri numarası, parola ve şifre bilgilerine ek olarak "Tek Kullanımlık Şifre" istenecek. Uygulamada banka, internet şubesini kullanacak müşterilere kısa mesajla "Tek Kullanımlık Şifre" gönderecek. Bankamatiklerden kartsız para çekme işlemi için de aynı şifre gerekecek.

İş Bankası reklamının, bankaların ortak atm (bankamatik) kullanmaya başlayacakları ve interaktif işlemler için "Tek Kullanımlık Şifre" üzerinden halkı daha fazla soyacakları 2010'un arifesinde televizyonlarda dönməsi boşuna değil.

Tek kullanımlık şifreye ücret tepkisi

Tüketici Örgütleri Federasyonu (TÖF) Genel Başkanı Fuat Engin, bankaların Ocak 2010'dan itibaren internet bankacılığı için başlatacağı tek kullanımlık şifre uygulamasından ücret alınmasının meşru olmadığını ve herhangi bir hukuki dayanağı bulunmadığını söyledi. Engin, yaptığı yazılı açıklamada, tek kullanımlık şifre uygulamasının 1 Ocak 2010 tarihinde başlatılarak zorunlu hale getirilmesinin tüketicilere yeni bir yük getireceğini, bankalara ise yeni bir haksız kazanç kapısı açacağını belirtti.

Bankaların tüketiciden yapılan işlem başına 10-20 kuruş arasında bir bedel alması yanında şifrematik için alınacak ücretin de ortalama 20 lirayı bulacağını ifade eden Engin, "İnternet bankacılığı üzerinden yapılan işlemlerde bugün herhangi bir ücret alınması söz konusu değilken 2010 yılından başlayarak, yapılan her işlemden 10 kuruş alınırsa 5 milyon lira, 20 kuruş alınırsa 10 milyon lira tüketicinin cebinden, bankaların kassasına aktarılacaktır." görüşünü ifade etti.

UFUK ÇİZGİSİ

Bakış CAN

Yeni yıl kutlamaları değişik ırk, dil, dinden kategorilere ayrılmış dünya toplumlarını kapsayarak evrensel bir gelenek halinde sürmektedir. Yılbaşı etkinliklerini böyle kabul etmek öncelikle gereklidir. Her şeyde olduğu gibi bu evrensel gelenekle de olumlu ve olumsuz yanlar vardır. Emperyalist ya da gerici sistemlerin hükümünde bulunan toplumsal sistem biçimlerinin geçerliliği devam ettiği müddetçe egemen sınıfların her şeyi kendi sınıf çıkarları doğrultusunda ele alıp kullanacakları benlenmek durumundadır. Ne var ki, insan toplumlarının ortak değerleri-gelenekleri haline gelmiş olan anane ya da sembolilere sadece gerici sınıfların bunları yozlaştırma gerçeğiyle yaklaşamayız. Dünya ulus ve halkları için belli anlamlarla yüklü olup, tarihsel belleği yüklenmiş olan simgeler-günler burjuvazinin tesirinden çıkarılarak insanlığa mal edilme durumundadırlar.

Yeni yıl kutlamaları şahsında da gerici sınıf ve sistemlerin bu karakterini izlemek mümkündür. Hakim sınıfların halk kitlelerinin ortak gelenek ve değerlerini kendi sömürü düzenlerine kaldıraç ettikleri görülmek durumundadır. Bunun görülmesiyle daha bilinçli hareket etmemizin mantıklı sebepleri ortaya çıkmış olacaktır. Egemen sınıflar yıl başı kutlamaları vesilesiyle muazzam derecede tüketimi teşvik etmekte, savurganlığı sonuna kadar uygulamaktadır. Bu, hem halk kitlelerinin hediye alış verişleriyle ve benzeri tüketimlerini arttırıp kısıtlı gelirlerini farkına varmadan hakim sınıflara aktırmalarına ve hem de düzenlenen ışıklı şölen-süsleme ve eğlencelerde ulusal gelirin uygunsuz kullanılmasına yol açmaktadır. Bir gerçek var ki, tüm giderler yoksul emekçi halk kitlelerinin cebinden çıkmaktadır. Ve tüketimdeki artış burjuva gerici sınıfların kassalarını doldurmaktadır.

Yaratılan savurgan kültür ve alışkanlıklarla halk kitleleri baskılanma altına alınarak harcamalara mecbur bırakılmaktadır. Hediye alamayan, kutlama yapıp savruk eğlenceler yapamayanlar adeta ayrıık düşüp ayıplanmakta, böylece aşırı tüketim zorunlu bir şık olarak kitlelerin önüne sürülmektedir.

Elbette yeni yıl kutlamaları yapılabilir. Ancak daha mütevazı harcamaların, daha kontrollü tüketimin yapılması mümkündür. Mümkün olmaktan da öteye gerekli ve doğru olandır. Hiç ihtiyac olmadığı halde gereksiz harcamaların yapıldığını kim inkar edebilir ki?

Bilince çıkarılması gereken bir nokta da bizlerin hakim sınıflar gibi sorumsuz davranamayacağıdır. Harcama ve eğlencelerimizde kontrollü olmamız gerekmektedir. Taşdığımız sorumluluklar bunu emreder. Dahası bizler burjuvazi gibi parayı rahat ve haksız kazanç olarak elde etmemekte, ağır bedeller ve alın teriyle kazanmaktayız. Kolay kazanmadığımız paranın kolay harcanmasına razı olmayız. Onlar sırtımızdan kazandıkları paraları göz kırpmadan harcayabilirler, çünkü sömürü çarkları daima işlemekte ve emeğimiz onlara sunulmaktadır. Onların gelecek kaygısı yoktur, bizlerin ise tam tersi. Bizler çocuğumuzu okula gönderememe ve hatta doyuramama sorunuyla karşı karşıyayız. Bizler her bakımdan burjuva sömürücü sınıflardan ayrılmak durumundayız. Hiçbir noktada onlar gibi olamaz, onlar gibi yaşayamayız. Yaşamın en güzel emekçi halk kitlelerinin hakkı olmasına karşın, bunu elde etmiş değildirlir. Sömürü ve zulüm düzeni bu hakkı gasp ederek emekçi halk kitlelerini yoksulluğa mahkum etmiştir. Bu koşullarda kontrollü ve tutumlu olmamız zorunluyken; genel olarak onlar gibi davranmamız, savurgan ve sorumsuz olmamız asla düşünülemez. Bizler, hak ettiğimiz mutlu ve güzel yaşam için zorlukları göğüsleyerek, zorunlulukları kavramalı ve hak ettiğimiz yaşamı elde etmek uğruna kendimizi yaşamın zenginliklerinden mahrum bırakma pahasına özgür yarınlara ulaşmanın adımlarıyla yürümeliyiz. Dünyada olduğu gibi coğrafyamızda da sömürü ve zulüm kol gezmektedir. Gerici faşist saldırılar hız kazanarak kan ve gözyaşı dökme devam etmektedir. Emperyalizm ve tüm gerici en barbar usullerle yaşamı dar etmektedir. Krizlerin içinde emekçi halklar açlığa mahkum edilmekte, hegomanya uğruna yapılan silahlanma yarışını neticesinde yaratılan küresel ısınmayla doğal afetler büyütülmekte, insanlık başta olmak üzere, tüm yaşam ve doğa ağır bir şekilde tahrir edilmektedir. Yetmiyormuş gibi, işgal-ilhak gibi emperyalist saldırıların altında ezilen uluslar ve halklar kana boğulmaktadır. Ülkemizde ırkçı faşist karakterdeki egemen Türk ulus-hakim sınıflar, Kürt ulusunun üzerindeki millî zulümlerini tam bir terörizmle tırmandırmakta, ulusal köleliği derinleştirmektedirler. Halkımızın ekonomik demokratik hakları her gün kırılmakta baskı ve terör koşulları ağırlaşmakta, faşist saldırılar artmaktadır. İşsizlik çığ gibi büyümekte, yoksulluk derinleşerek geniş toplum

kesimlerinin yaşamını çekilmez hale getirilmektedir.

Tüm bunlar devrimci mücadelenin görevlerini ve aciliyetini açıklar. Yeni bir yıla daha başlarken halklarımız ve ezilen Kürt ulusunun daha zor şartlar altında acılara boğulacağı açıktır. Bu görevlerin yeni yılda devrimci sorumluluk bilinciyle ele alınması gerekiyken, yeni mücadele yılının çetinliklerle dolu olacağı ve öte yandan devrimci hareketin gelişme işaretlerini de taşıdığı görülmek durumundadır. Yeni yılda komünistleri ve devrimcileri bekleyen zorlu bir dönem ve bir o kadar da avantajlar taşıyan zemin mevcuttur. Karşı-devrimci tırmanış artarak devam edecek ama devrimci halk kitlelerinin tepki ve hareketinin gelişmesi mümkün olacaktır. Yeni yıla en azından bu bilinçle hazırlanmak kaçınılmazdır. Gerici hakim sınıflar yeni yıl kutlamalarından nemalanmakla birlikte, bu hedeflerinin yanı sıra gerici düzenlerini sürdürmenin hesapları ve keyfile coşku yaşarlar. Bu doğrultuyla planlar yapıp, sömürü ve zulüm sisteminin devam ettirilmesi çabasını temsil ederler. Devrimci halk kitleleri ise, üzerlerindeki bu karabasana son vermenin umudu ve heyecanıyla yeni bekleyişlere girerler. Bunca yoksulluk ve sefalet sonrasında yaşamlarının düzelmesi arayışlarına yaklaşırlar. Umutlarını yitirmezler. Sınıf bilinçli devrimciler sınıf kavgasını yükselterek sömürü ve barbarlık düzenini yıkmaya planlarıyla daha bir heyecanla kuşanırlar. Sınıf kavgasının derinleşen çelişki ve çatışkılarla büyümesi, siyasi iktidarın ele geçirilmesinde gelişmelerin kaydedilmesi uğraşlarına devam ederler. Hakim sınıflar kendi düzenlerini pekiştirip iktidarlarının sağlamlaştırılmaya çalışırken, bunun karşısı olarak komünist ve devrimciler bu düzeni baltalayarak yıkmayı amaçlarlar. Her yeni yıl bu sınıf mücadelesine tanıklık yapar.

Her yeni yılda, devrimci mücadele daha önceden kazanılmış tarihsel mevziler üzerinde ve bir önceki yılın edinilmiş tecrübe, yetenek ve birikimlerine sahip olarak yeni ruh, bilinç ve biçimlerle hazırlanmış olur. Her yeni yılda söz konusu olan her şey(bilinç, pratik ve benzeri) genel kural olarak geçmiş zamanın yarattığı avantaj ve öğretilerle daha da olgunlaşır, ilerler. Yeni zenginlikler devreye girer, eskiyen şeyler geride kalır. Yaşamın diyalektiği bazı şeyleri kaldırıp gerilere atarken, başka yeni şeyler önümüze koyar. Gelişme daima ileriye doğru olur. İlerleyen her zaman geleceğe yaklaşma-

nın adımlarını müjdeler. Tarihin bu akışını hızlandıran sınıf mücadelesi hedefleri doğrultusunda belli bir mesafe daha kaydederek amacına daha da yakınlaşmış olur. Bu, sınıf mücadelesinin zayıflıkları ve ağır ilerlemesine karşın böyledir. Çünkü eski ile yeni, geri ile ileri daima bir çatışma içindedir ve gelişim yasası ileriye dönük işlemektedir. Tarih geriye döndürülemez.

Her şeyden de önemlisi, bizler, yeni yılda daha güçlü bilimsel inançla sınıf mücadelesine hazırlanmak durumundayız. Birikim ve tecrübelerimizden öğrenerek daha ileri mücadele düzeylerini yakalamakla yükümlüyüz. Yeni yılda sınıflar mücadelesinin yeni filizlerle boy verdiği ve yeni kazanımlarla ilerlediği, başarılarla imza atıldığı bir mücadele dönemini yaratma hedefiyle hareket etmeliyiz. Sömürü ve zulüm düzenlerinin devam etmesine tahammüllümüz olamaz. Bizler için yeni yılın anlamı, gerekli hazırlıklarla yeni bir mücadele yılına geçme, daha büyük mücadelelere girme, halklarımızın kurtuluşu ve ezilen ulusların bağımsızlığı için bir adım daha ilerlemiş olmakta yatar. Emperyalizm ve yerli gerici iktidarlar başta olmak üzere her türden gericiğin karşısına daha kararlı çıkıp bent örerek, halklarımızın kurtuluşu uğruna devrimci dinamizm sergilenmemiş ise, yeni yılın anlamı elbette havada kalacaktır. Kavgaya daha ileri devrimci duygularla sarılınmamış ise, yeni yılın anlamı zayıf kalmış demektir. Dolayısıyla devrimci savaşın gerekliliklerine uygun olarak konumlanma ve bilinçli fedakar çalışmalarla sınıf mücadelesine hız verme vazgeçilmez tutum olarak değer kazanır. Hatalarımızdan arınıp bilincimizi parlatarak ve her bakımdan kendimizi donatıp yenileyerek ezilenlerin kavgasını zafere taşımak yeni mücadele yılının en anlamlı görevidir. Maoist hareketler dünya çapında ilerlemektedir. Devrimci kurtuluş, bilimsel Maoizm ideolojisi ışığında ilerleyen halklarımızın eseri olacaktır. Tarihi, proletarya partileri önderliğinde halk kitleleri yazacaktır. Bu inanç ve kararlılıkla, dünya ve ülkemiz halkı başta olmak üzere, dünya ve coğrafyamızda devam eden devrimci savaşları yeni mücadele yılı coşkusuyla selamlıyor, başarılarına dair inancımızı koruduğumuzu yineliyoruz.

19 Aralık direniş ruhudur

Ezen ve ezilen sınıfların uzlaşmaz savaşımı Türkiye-Kuzey Kürdistan'da zengin biçimler ararak sürüyor. Ezilen sınıflar, kırlarda, kentlerde, fabrikalarda, tarlalarda, sokaktaki barikatlarda çok ağır bedeller ödeyerek ezilen sınıflar hak ve özgürlükler mücadelesi sürdürüyor.

Hapishaneler de sınıf savaşımının bir iradi çatışma alanıdır. Faşist sistem vahşi yüzünü devrimci tutsaklara karşı hapishanelerde uyguladığı baskı, şiddet ve katliamlarla, kurduğu dar ağaçlarıyla göstermiştir. Devet dışarda işçi ve köylüye, Kürt ulusuna ve azınlıklara, farklı inanç gruplarına karşı uyguladığı red ve asimilasyoncu zorbalıklarla örülmüş sistemli siyasetine karşı mücadele eden devrimci ve komünistleri katletmek, tutuklayarak hapishanelerde etkisizleştirmek, öncülük misyonunu bitirmek ve böylece sınıf mücadelesini boğmayı amaçlamaktadır.

19 Aralık sınıf mücadelesi tarihine unutulmamak üzere kanla yazılmıştı. Her devrimci ve komünist, demokrasi mücadelesi veren her birey, 19 Aralık Katliamı'nın nedenlerini ve sonuçlarını doğru okuyamadığı takdirde, savaştığı güçlere karşı kendisini doğru konumlandıramaz.

Ancak faşizm koşullarında gerçekleş(e)cek bu katliam, egemenlerin yalancı ve sahtekarca biçimsel demokrasi, eşitlik ve adalet söylemlerinin bir aldatmacadan ibaret olduğunu göstermiştir. AB, demokrasi ve barış sözcükleri havalarda uçuşurken; Türkiye-Kuzey Kürdistan'da eş zamanlı 20 hapishaneye katliam saldırısı gerçekleştirildi. Bu saldırılarda, bir yıl öncesinden hazırlandıkları sonradan kamuoyuna yansıyan binlerce asker, gardiyan ve çevik kuvvet polisleri yer almıştır. Canlı canlı yakılma da dahil, onlarca yaralının yanında 28 devrimci komünist tutsak katledilmiştir.

F tipi hapishanelerini hayata geçirmek, bu saldırıya karşı başlatılan ölüm orucu direnişini bitirmek için burjuva feodal egemenliğin yüzlerce tutsağı öldürmesini gerektirecek saldırıyı göze almasının nedeni neydi? Fiziki olarak denetim altına aldığı devrimcileri neden öldürür? Neden öldürmeye devam eder?

Şüphe yok ki egemenlerin katliamcı saldırılarına karşı yakınmadık yakınmayacağız da. Baskı ve şiddetin olduğu her yerde direniş de vardır. 19 Aralık 2000'den günümüze bu büyük saldırı ve katliamın siyasi, politik, ideolojik ve toplumsal etkileri ve amaçları üzerine birçok değerlendirme yapıldı, yapılmaya devam ediliyor. İçeride dışarda binlerce devrimci ve komünistin katledildiği bilinen bir gerçektir. Egemenler, devrimci hareketin işçi sınıfı, köylülük ve ezilen halkımızla kurulacak olan bağı koparmayı amaç edinir. Komünist hareket egemenlerin sınıf çıkarlarını koruyan faşist devlet yapılanmasını paramparça etmek için sömürücü sınıfların tahakkümüne son verecek mücadeleye öncülük etmektedirler. Devrimci ve komünistlerin öncülük rolünü engellemek ve ortadan kaldırmak için katliamlar yaparlar. Hak ve özgürlük isteyen ezilen sınıflar devletin hedefleri arasındadır. Bugün Kürt ulusuna karşı yürütülen barbarca savaşta da sistemin niteliği kendisini göstermektedir.

Devrimci ve komünistler bağımsız bir ülke, halkların kardeşliği ve devrimci demokrasi istiyorlar. Sömürü-

nün ortadan kaldırılmasının, bir avuç burjuva feodal sınıfın yararına ülkemizin zenginliklerini, halkımızın emeğini, emperyalist tekellere pazarlanmasına son verilmesini istiyor. Kararlı ve tutarlı bir şekilde, özgürlüğün ancak emperyalist işbirlikçi egemen sınıfların sömürücü düzeninin yıkılması gerektiğini ilan ederek, bu uğurda savaşmaları nedeniyle tutsak edilseler de varlıkları sistemin bekasına yönelik bir tehlike oluşturduğu için katledilmektedirler. 19 Aralık, sınıf savaşımının çarpıcı kanlı bir görünümüdür.

Faşist gerici rejimin emperyalist efendileri ile kolkola devrimci iradeyi kırma, teslim alma saldırısıydı 19 Aralık. Örgütlülüğü dağıtma, topluma korku yayma ve derinleştirme, toplumu sağır ve dilsizler yığınına dönüştürme isteğine bağlı olarak tutsakların öldürülmesi yeterli değildi sistem için; teslim alınmalıydılar!.. Donanımlı sistemin generalleri ve uşak hükümetine karşı teslim olacak bir tek siyasi tutsak bulamadılar. Bedenlerini barikata çeviren tutsaklar, topluma dayatılan bu saldırıya karşı, sorumluluklarını bir an olsun unutmadan can bedeli bir direniş sergilediler. Maoist hareketin 19-22 Aralık tarihlerini "Kahramanlık Haftası" olarak ilan etmesi, bu görkemli direnişin devrim tarihindeki önemini kavramamıza işaret ediyor.

Sistemleştirilmiş bir politikayla o günden bu güne F tipi devrimci tutsaklar katledilmeye devam ediliyor. Büyük bir direniş geleneğinin ifadesi olan Ölüm Orucu direnişinde 122 şehit verilmiştir. Başvurulan şiddet ve katliamlara rağmen F tipi saldırısının devrimci tutsakları teslim alamayacağı kesin bir şekilde kanıtlanmıştır. Saldırının halen devam ettiği gerçekliğini bir an olsun unutmamalıyız. 19 Aralık sadece yıldan yıla şehitlerimizi anmanın ötesinde kavranmalıdır. Şehitlerimiz, F tipi ile teslim alma saldırısını geri püskürtmek için bedenlerini siper ettiler. Bu saldırı halen geri püskürtülmüş değil. 19 Aralık devrimci ruhunu anlayacaksak baskıya, zora, sömürüye karşı mücadele bayrağına sarılmak gereklidir. Devrimci tutsaklar halen tecrit ve teslim alınma saldırısı altında dayatmalara, sürgünlere ve öldürülmeye devam ediliyor. Engin Ceber'i unutmayalım! Hasta tutsakların tedavi edilmeyerek, bile bile öldürülmek istediklerini unutmayalım. Tecrit, insanlığa karşı yapılmış bir suçtur. Bugün devrimci güçlerin yakaladığı ortak zeminde tecrit karşıtı mücadeleyi yükseltmek görevdir. Bugün İmralı özgülünde gündemleşen sürgünlerle ortaya çıkan ağırlaştırılmış tecrit koşulları F tipinin bir gerçeğidir.

Ezilen sınıfların geleceğine devrimci tutsaklar şahsında yapılan bu saldırıya toplu kitlesel kahramanlık gösterip, bedenlerini siperleştirerek şehit düşen 28 devrimci komünisti saygı ve bağlılıkla anıyoruz. Ve tıpkı barikalarda onlarla birlikte haykırdığımız gibi "devrimci irade teslim alınamaz" diyoruz. Daha fazla mücadele ve direniş, daha iyi bir gelecek demektir.

Yoldaşlarımızın yolunda ilerlemenin onuru, devrimci iktidar uğruna mücadelede ısrar etmektir. Maoist hareket, her alanda komünistçe idealleri en yüksekte tutmaya kararlıdır. Varsın egemenler devrim güneşini hapishanelerde karartabileceklerini sansınlar, fakat asla ve asla devrim güneşi hapishanelerde karartılamaz. Bu tarih bizim devrimci ruhuna sanlalım.

Maoist Tutsaklar

Sol partinin doğuşu ve amacı...

Veysel KAPLAN

Edirne F Tipi Hapishanesi

Sınıf mücadelesinin uzlaşmaz çelişkileri en fazla kriz dönemlerinde göze çarpar. Kıyasıya bir iktidar mücadelesine dönüştüğünde ise devrimin yasaları yazılır. Dünya ölçeğinde yaşanmakta olan ekonomik kriz, tekelci kapitalizmin ezilen ve sömürülen dünya halklarına ve uluslarına saldırmasını engellemiyor, bilakis artırıyor. Yaşanmakta olan savaş ve işgaller son değil, daha büyük savaşların başlangıç süreçleridir. Bağımlılıkta ve asker olmakta ön sıralarda emperyalizme hizmet etmekte kusur etmeyen Türkiye egemen sınıflarının kokuşmuş düzeni de önemli ve zor süreçlerden geçiyor.

Ekonomik kriz ülkede de derinden hissedilmektedir. Bunun yanında Kürt ulusu en temel hakları için devrimci bir savaşım veriyor. Çok ciddi toplumsal çatışmaların ortasından geçilmektedir. İşsizlik artmış, yoksulluk makası açılmış, zenginler daha da servet sahibi olmuşlardır. Ezilen sınıfların mevcut durumdan memnun olmadıklarını çocuklar bile biliyor. Yığınlar umutsuz ve kaygı içindedir, egemenlerin yönetimine de güvenmemektedir. Yönetenlerin ciddi çelişki ve çatışmaları ortaya çıkmıştır. Koşullar genel ve özelde devrimci olanaklar yaratmaya doğru ilerliyor. Askerin kurşunu ve süngüsüne dayanan egemen sınıflar, mevcut sömürü çarkını devam ettirmenin olanaklarını sopsasının şiddetini arttırmakta bulmaktadırlar. Ama kitlelerin hoşnutsuzluğu gelişmektedir ve arayış kaçınılmazdır. Burjuvazinin tarihi tecrübesinden süzülüp gelen silahlarından birisi de şudur: Umut yaratmak!.. Ölen, dışlanan, sömürülen, acıyı ve zulmü teninde, kanında hisseden işçiyi, emekçiyi, köylüyü bu çilelerin mevcut sistemde bir gün biteceğine inandırmak, gerçekleşmesi olanaksız şeylerin olabileceği umudunu kitlelerin bilincine aşılarmak. Halkın gerçek yaşamsal deneyim ve düşüncelerini yıkıma uğratmak; işte bunlar sopyayla alınamaz.

Son dönemde siyaset zemininde sol parti kurma çalışmalarının tamamlanmak üzere olduğunu okuyoruz. Sol geçinen özünde liberal aydınlar, SHP, 10 Aralık Hareketi, Alevi Bektaşî Federasyonu ve PSAKD'nin kimi yöneticileri, sendika cephesinden de bir desteğin olduğu, Ufuk Uras ve Süleyman Çelebi gibi çevre ve partilerden oluşan karma kadro, "sol" parti kurma çalışmasında görev almıştır. Devrimci hareketin büyük kuşatma ve saldırılara karşı yürümesinin yanında ciddi savrulmaların ve sağ tasfiyeciliğin geliştiği, reformizmin, parlamenterizmin prim yaptığı koşullarda bu gelişme yabana atılamaz. Küçük burjuva dar görüşlülüğünün, sınıf uzlaşmacılığın tipik odakları haline gelip, legalizm bataklığında '90'lı yıllarda boy veren reformist partilerin yaşanan toplumsal hoşnutsuzluklara yanıt verecek, kitlelerin devrimci enerjisini sisteme taşıyabilecek kapasiteleri yoktur. Reformist cepheyne yenileri katılsa da değişen birşey olmaz. Ülkemizde tüm bu partileri de etkileyebilecek daha geniş sosyal demokrat bir partiye "ihtiyaç" duyulduğu bir gerçektir. Bu dönemde ezilen sınıfların öfkelerini boşaltmak, sisteme yedeklemek görevini yapacak "aracılara" ihtiyaç vardır. Bu görevi burjuvazinin işçi sınıfı içindeki ajanları ile elbirliğiyle yapabilirler.

AB'nin emperyalist gerici birlik olduğunu unutarak sadece demokrasi ve özgürlüğün merkezi olduğunu söyleyen sol maskeli liberaller, AB'nin siyasi politk deneyimlerini yükseltmenin de zamanı olduğuna karar vermişler. Yani Sosyal Demokrat Parti benzerini kuracaklarmış. Bunu başarmaları olanaklıdır. Ama görevleri neler olacaktır bu partinin? Anlamak için 'Sosyal Demokrasi'nin tarihi gelişimine ve günümüzdeki görevlerine bakmak yeterlidir.

Sosyal Demokrat Partiler 19. yy. İkinci yarısında sosyalist partiler olarak doğdular. Akım olarak gelişen Marksizmin Avrupa'da işçi sınıfının öncü güçleriyle ete kemiğe bürünmesiydi. Başta Almanya, Fransa olmak üzere Avrupa'nın birçok ülkesinde Sosyal Demokrat Partiler'in oluşmasında Marks ve Engels'in katkıları olmuştur. Denebilirki bu partiler Avrupa'da işçi sınıfının kurtuluşu mücadelesinde biricik merkez haline gelmiş, diğer küçük burjuva akımların etkilerini kırmışlardı.

19. yüzyılın sonu 20. yüzyılın başında Marksizmi yeniden gözden geçirme –revision- adına Marksizmi burjuva ideolojisinin bir yedeği haline getirmek isteyen Bernştayncılık ve oportünizmin, parlamenterizmin bir çeşidi olan Millerandizmi geçerse, 'Sosyal Demokrasi'nin Avrupa'daki ölümü 1914 tarihindeki 1. paylaşım savaşının başlangıcıdır. Kautsky'nin başını çektiği bu akım birçok ülkede anavatan savunuculuğunun arkasına sığınarak, kendi ülkelerinin emperyal burjuvazilerinin vahşi kar ve çıkarları demek olan savaşı desteklemişlerdir. Roza, "Sosyal Demokrat Partileri bundan böyle kokuşmuş bir ceset olarak" niteler. Devrimci komünizm ile devrime ihanet eden sosyal şovenlerin, sosyal demokratların bir daha birleşmemek üzere ayrılışı bu tarihi dönemde doğmuştur. Devrimlerin yenilgiye uğratılmasından sonra ise Avrupa'da özellikle burjuvazinin yanında saf tuttular.

Her türlü hile ve dolandırıcılıkla işçi sınıfının kurtuluş mücadelesini baltalayarak burjuva sisteme yedekleme, bu akımın en temel amacıdır. Burjuvazinin işçi sınıfı içindeki ajanları demek hiç abartılı değildir.

Ufkunda kocaman kararıyla ortalıkta gezinen Ufuk Uras'ın sosyalistlik ve devrimcilikle ilgisi yoktur. "Meclisimizi iki gözümüz gibi korumalıyız" diyenden sosyalist olmaz. Halka sosyalist olduklarını söyleyen bu "karma kadro"ya karşı ideolojik mücadele yürütmek şarttır.

"Devrimci hareketler ile reformcu hareketler yeni sol partide biraraya geliyorlar" diyor ve ardından ekliyor Uras: "Reel sosyalizm eleştirisini yaparak bu noktayı yakaladık." Anladık sistem ve koşullar olanaklar sunuyor, bu baylar "serbest düzene hizmete hazırız" diyorlar.

Gazetecinin "Bu sol partinin ekonomik politikası ne olacak? Serbest piyasayı destekleyecek misiniz?" sorusuna Uras şu cevabı veriyor: "Günümüz dünyasının piyasası küresel bir piyasa. Bu salı pazarı değil ki ben Misak-ı Milli'ye uygun olarak bu pazarı, piyasayı kaldırıyorum diyebileceğim. Yapılacak şey insanları küresel piyasalar karşısında sosyal politikalarla korumak. Biz özellikle kriz ortamında insanlara nefes aldırarak için sosyal politikalarla ağırlık vermekten yanayız." 8 Aralık 2009, Taraf Gazetesi.

Yoruma gerek yok. "İnsancıl" kapitalizmin, sol görünümülü burjuva feodal düzenin sözcülerinin önümüzdeki süreçte parlamentodan, eşitlik, kardeşlik, barış ve adaletin nasıl sağlayabilecekleri vaatleri ile haykırdıklarını ve sadece haykırdıklarını göreceğiz.

Yoksulluğun, baskının, uzlaşmaz çelişkilerin belirginleştiği sınıf mücadelesinden yana olanakların arttığı bu koşullarda, "sol parti"nin ortaya çıkması eskilerin tekrardır. Oportünizme karşı daha etkin mücadeleyi gerekli kılmaktadır.

Reformist hareketleri kendi ekseninde etkileme gerçekliğini içinde taşıyan bu sol partinin devrimci değil ama küresel piyasanın sınırlarından çıkamayan devrimcilerle maskelenmiş liberalizmin sözcüleri olacakları şimdiden bellidir. Dün de bugün de 'Sosyal Demokrasi'nin emperyalizm çağındaki görevi budur.

Maraş'ı unutmadık, unutturmayacağız

Aylar öncesinde devlet tarafından planlanan ve MİT eli ile 23-24 Aralık 1978'de gerçekleştirilen Maraş Katliamı'nda yüzlerce insan yaşamını yitirdi, binlerce insan yerinden yurdundan sürgün edildi. Satırlar, baltalar, silahlarla Alevi mahallerinde "Alah için savaş" nidaları ile binlerce kişi tarafından gerçekleştirilen saldırılarda resmi rakamlara göre 114, gayri resmi rakamlara göre ise 500'e yakın insan hayatını kaybetti. 210 ev, 70 işyeri saldırılarda büyük hasar gördü, yağmalandı. Alevi ve aydın demokrat insanların büyük bir katliamdan geçirilmesinin ardından 31 yıl geçti ve bugün katliamda payı olanlar hala devlet makamlarında görev yapıyor. Kimisi milletvekilliği yapıyor, kimisi Alevi sorunu için "Alevi Çalıştay"na davet ediliyor. Yüzlerce insanın yaşamını yitirdiği Maraş Katliamı devlet tarafından unutturulmaya çalışırken devrimci demokratik kişi ve kurumlar katliamı unutmadı.

Katliam bütün boyutlarıyla planlandı: İstanbul Pir Sultan

Abdal Kültür Derneği, Maraş katliamının 31. yılında dosyaların açılmasını istedi. Taksim Meydanı'nda bir araya gelen grup adına açıklamayı PSADK Kültür Sanat Sekreteri Feti Bölükgiray yaptı. Bölükgiray Maraş'ta yapılanların Alevi toplumunun ve Aleviliğin katledilmesi anlamına geldiğini belirtti. Katliamın 12 Eylül faşizmine zemin hazırlama projesi olduğunu vurgulayan Bölükgiray, katliamın bütün boyutlarıyla planlandığını dile getirdi. Katliamın bir numaralı sanığının milletvekili olduğunu, sanıklardan birinin AKP tarafından "Alevi Çalıştay"na davet edildiğini ve son olarak Sivas katliamı sanığı Cafer Erçakmak'a devlet tarafından maaş ödendiğini hatırlatan Bölükgiray, "Hükümet 'Alevi açılımı' yapacaksa bu katliamlar tarihi ile yüzleşmelidir. Tarihi gerçekler ortaya çıkmadan 'açılım' olmaz. 'Açılım' Maraş katliamının gizlenen dosyaları yeniden aılarak başlanmalıdır." dedi.

Sorumlular halen bulunmadı: İstanbul'da DHF, ESP, Halk

Evleri, KÖZ, Partizan, SODAP'ın ortaklaşa yaptığı eylemde grup, 19 Aralık hapishaneler ve 23 Aralık Maraş Katliamı'nı protesto etti. Kurumlar adına açıklama yapan Ersin Çataalkaya, "Maraş sokaklarının da faşistlerin azgınca saldırıları sonucu 114 kişi katledilmiş, onlarcası yaralanmıştı. Ardından devletin müdahalesi ile zaten kanlı saldırıların hedefi olmuş Alevi halkı, bu sefer de kitleler halinde yine devletin işkencelerinden geçirildi. Aradan geçen zamana rağmen sorumluları bulunmadı" dedi. 19 Aralık'ta hapishanelerde yaşanan katliamları da anımsatan Çataalkaya, F tiplerinde tecridin halen sürdüğünü ve devrimci tutsakların, en temel insani ihtiyaçlarını bile keyfi uygulamalar yüzünden karşılayamadığını belirtti.

Katliamı unutmayaacağız: Maraş Katliamı, Adana İnönü Parkı'nda yapılan eylemle protesto edildi. "Katil devlet hesap verecek", "Maraş'ı unutmamak, unutturmayacağız" sloganlarının atıldığı eylemde gerçekleştirilen

len açıklamada, katliam belgelerinin açıklanması istendi. Basın açıklamasının ardından Alevi Kültür Derneği'nde Maraş katliamını anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. Ankara Keçiören Pir Sultan Abdal Derneği, Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), ÖDP ve Halkevleri'nin örgütlediği etkinlikle Maraş katliamını unutmamak unutturmayacağız denildi. DHF'nin çağrısıyla eyleme destek için katılan TEKEK işçileri coşkuyla karşılandı. Danışment göbekte bir araya gelen kitle buradan yolu tek taraflı trafiğe kapatarak Pir Sultan Abdal Derneği'ne yürüdü. Yürüyüşe tahammül edemeyen polisler kitleyi kaldırımdan yürütmeye çalışsa da kitlenin kararlı tutumu sonrasında polis bu tavrından vazgeçmek zorunda kaldı. Yürüyüşün ardından yapılan açıklamada, Maraş özgölünde devlet tarafından gerçekleştirilen tüm katliamlar lanetlendi. Basın açıklamasından sonra Pir Sultan Abdal Derneği'nde Maraş katliamı ile ilgili sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

19 Aralık Katliamı protesto edildi

2000 yılının 19 Aralık sabahı ülke genelinde 20 hapishanede başlatılan "Hayata Dönüş" ile bir katliam "başansı"na hazırlandı devlet. Ve 8 jandarma komando taburu, 37 bölük olmak üzere 8 binden fazla asker ve polis birlikleri hapishaneleri kuşatıldılar. Dozerlerle girdiler hapishanelere. Ağır silahlar, kimyasal yakıcı maddeler, gaz bombaları ile alev toplarına çevirdiler hapishaneleri. Devasa bir gücünün ardından gelen sessizlikte 28 devrimcinin kurşunlanmış, yanmış bedenleri çıktı. Ve Başbakan Ecevit "Başarılı bir çalışmaydı. Terör yuvası yıkıldı" dedi. Saldırlardan kurtulanlar, "Yanık insan kokulan, yanıyorduz bağışmalan geliyordu. İnsanların etleri kullanılan kimyasallardan erimişti" sözleri ile tarif ettiler "Hayata Dönüşü." 19 Aralık Katliamı öncesinde MKP, DHKP-C ve TKLP tarafından başlatılmış olan ölüm orucu eylemi, F tipi hapishanelerde diğer devrimci örgütlerin katliamıyla sürdü. Kurulmak istenen F tipi hapishanelerine, tecrit işkencesine karşı çıkan devrimciler bunun için ölüm orucuna yattılar. DHKP-C, MKP,TKP/ML, MLKP, TKLP ve TIKB üyesi devrimcilerin F tiplerine karşı başlatıldığı direniş içinde ve dışarda toplumsal bir mücadeleye dönüştürüldü. 19 Aralık Katliamı da bu büyümenin "bastırılması" idi. Katliam devletin kanlı tarihindeki katliamlar defterine yeni bir yaprak olarak eklendi. Devrimciler ve demokrasi güçleri tarafından katliam unutulmadı ve 9. yılında bir çok ilde

gerçekleştirilen eylemlerle kadledilen devrimciler anılırken, "Katil devlet hesap verecek" denildi. **'Devlet katletti ama teslim alamadı':** İstanbul'da Gazi Mahallesi Eski Karakol önünde bir araya gelen Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), ESP-G, BDSP, Partizan ve PDD üyeleri bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüş boyunca 28 devrimci tutsağın isimleri sayılarak, hep bir ağızdan 'yaşıyor' denildi. "Yaşasın 19 Aralık Direnişimiz", "Katil devlet hesap verecek", "İçerde dışarda hücreleri parçala", sloganlarının atıldığı eylemde, Esenyurt'ta polis tarafından katledilen Alaattin Karadağ da anıldı. Yürüyüşün ardından yapılan açıklamada, "Katliamda yaralanan tutsaklar tedavileri yapılmadan işkencelerden geçirilerek, F tipi ölüm hücrelerine götürüldüler. Yapılan sevkler sırasında birçok kadın tutsağa taciz ve tecavüz edildi. Hıtların vahşetini aratmayan bu saldırılarıyla devlet katletti ancak devrimci iradeyi teslim alamadı" denildi. İstanbul'da bir diğer eylem de Tecrid Karşı Mücadele Platformu (TKMP) tarafından gerçekleştirildi. Bayrampaşa Hapishanesi önünde yapılan eylemde üyeler adına açıklamayı Tutuklu Aileleri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (TAYAD) Başkanı Mehmet Güvel yaptı. Güvel, "19 Aralık Katliamı'nın yıldönümünde yaşamını yitiren devrimci tutsakların saygı ile anıyor onların can bedeli ile yarattıkları direnişlerine, teslim olmama geleneklerine sahip çıkıyoruz" dedi. Eylem, atılan sloganlarla sonlandırıldı.

Eskişehir'de 19 Aralık paneli: Eskişehir'de DHF, BDSP, DPG, Mücadele Birliği ve EHP tarafından 19 Aralık paneli düzenlendi. KESK binasında düzenlenen panel, devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Sinevizyon gösteriminin yapıldığı etkinlikte panelistler tarafından hapishanelerde yaşananlar anlatıldı. Panele katılan ölüm orucu gazisi yaptığı konuşmasında dünyanın en büyük ölüm orucu direnişi içerisinde yer almanın onurunu dile getirerek, hapishanelerde yaşananları anlattı. DHF adına konuşan panelist ise, süreci hem bir tutsak ailesi gözüyle hem de kendisi de bu saldırılara maruz kalan bir devrimci gözüyle aktardı. DHF temsilcisi, "O dönemde toplumsal muhalefeti durdurmanın ve bu noktada toplumun öncüler olan devrimcileri 'durdurmak' için yapılan bu saldırı, aynı zamanda devrimci harekete dönük, politik-ideolojik-pratik tasfiyeyi öngören bir saldırdır" dedi.

İçerde dışarda hücreleri parçala: Ankara'da 19 Aralık anma çalışmalarını Yüksel Caddesi'nde açılan resim sergisi ve devrimci-demokratik kurumların yaptığı basın açıklamasıyla başladı. Kurumlar adına açıklamayı yapan DHF temsilcisi, "ABD ve AB emperyalizmine uşaklık, IMF-DB programları, mezarda emeklilik, işçi ve emekçilerin temel haklarını gasp eden yasalar, sömürü koşullarıyla tamamlanıyordu. Asıl hedef 'dışansiydi'. Devlet içeriği ve dışarıyı bu bütünlükte aynı anda kontrol altına almayı hedefliyordu." diyerek bu saldırının da onun bir sonucu olduğunu dile getirdi. Ankara'da diğer bir eylem ise Alinteri, BDSP, Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), EHP, ESP-G, Halk Cephesi, Kaldıraç, Partizan, Tüm-İGD ve 78'li Girişimi tarafından Sincan Hapishanesi önünde yapıldı. Eylemde yapılan açıklamada F tipi hapishaneler mücadelesinin bir bütün olarak halkların direnişinin simgesi olduğuna vurgu yapılarak, "Dersim'den Ulucanlar'a, 71 şafağından Mercanlar'a, 78'de Maraş'tan, Zonguldak madenlerine, 15-16 Haziran direnişinden 19-22 Aralık Hapishane Direnişleri'ne taşınan devrimci direniş geleneği teslim alınamamıştır, alınamaz" denildi.

Çağdaş Hukukçular Derneği temsilcisi ise yaptığı açıklamada devletin katliamları adeta meşrulaştırdığını belirterek "Elimiz yakalarında olacaktır" dedi. Gerçekleştirilen anmanın ardından grup, TEKEK işçileriyle dayanışmaya, işçilerin yanına gitti.

19 Aralık direnişi ruhuyla faşizme karşı mücadeleye: Mersin'de devrimci kurumlar bir eylem yaparak "Katil devlet hesap verecek" dedi. Mersin İnsan Hakları Derneği binası önünde bir araya gelen kitle, sloganlarla Taş Bina önüne yürüdü. DHF, ESP-G, Halk Cephesi, İHD, Mücadele Birliği ve Partizan'ın örgütlediği eylemde yapılan açıklamada, "Tüm duyarlı kesimleri; 19 Aralık direnişi ruhuyla faşizme, tecrite, anti demokratik yas ve uygulamalara karşı mücadeleyi yükseltmeye ve devrimci tutsaklarla dayanışmayı büyütmeye çağırıyoruz" denildi.

Almanya'da 19 Aralık anması: Almanya'nın Köln şehrinde Devrimci Tutsaklarla Dayanışma Komitesi (DETUDAK) tarafından düzenlenen eylemde de katliam lanetlenerek, devrimci tutsakların onurlu direnişi selamlandı. DETUDAK tarafından yapılan açıklamanın ardından insan hakları savunucusu avukat Eren Keskin bir konuşma yaptı. Eren Keskin'in ardından 19 Aralık saldırısında Ümraniye Hapishanesi'nde bulunan iki devrimci tutsak yaşadıklarını ve süreci özetleyen kısa konuşmalar yapıldı.

Devletin doğa katliamı sürüyor Senoz Vadisi rantçılara peşkeş çekildi

Devlet yetkilileri yargı, hukuk, adalet diye bağırardursun, kendi kurdukları mahkemelerin kararlarına bile uymuyorlar. Karadeniz'in gözde yerlerinden Senoz Vadisi'ne yapılan hidroelektrik santrallerinin (HES) yapımına mahkeme tarafından durdurma kararı verilmesine rağmen çalışmalar devam ediyor.

Ülkenin birçok yerinde doğal sit alanı olma özelliği göstermesine rağmen HES projelerini hayata geçiren devlet, mahkeme kararlarına da uymuyor. Senoz Vadisi'ndeki 11 köyün muhtarı, 2008 yılında Trabzon Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Bölge Kurulu'na başvurarak vadinin sit alanı olmasını talep etti. Fakat kurul bölgeye ancak 1 yıl sonra gelerek incelemelerde bulunup kararını şaşılmayacak bir şekilde verdi: "Senoz Vadisi'nde halen faaliyet gösteren taşocakları ve yapımı devam eden HES projeleri vadiyi olumsuz etkilemiş. Söz konusu alan doğal sit alanı özelliklerini yitirmiştir." Konuya ilişkin açıklama yapan TEMA Vakfı Rize Temsilcisi Nevzat Özer, bölgenin tüm sosyal ve kültürel özellikleriyle hala doğal sit alanı olduğunu vurgulayarak, "Doğal sit karakteri taşıyan bir alanda HES projelerine kolaylıkla 'ÇED gerekli değildir' kararı veriliyor" diyerek duruma sitem etti.

Çevre Bakanlığı doğayı yok etmekte kararlı

Hükümet Doğu Karadeniz'de HES atağına kalkmaya karar verince, Rize'de ilk olarak Senoz Vadisi'ndeki iki projeye karar verilmişti. Çevre ve Orman Bakanlığı, 43 MW ve 20 MW'lık her iki projeye de "ÇED (Çevresel Etki Değerlendirme) raporu gerekli değildir" kararı vererek, santral inşaatlarına başlanılmasının yolunu açtı. Sonradan mahkeme kararlarıyla Bakanlığın "ÇED gerekmez" kararı iptal edildi, ancak Sinoz Vadisi'nde inşaatlar sürüyor.

Domuz gribi yoksulları vuruyor

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) domuz gribi virüsüne karşı okullarda yapılan aşı çalışmalarını ilgili gözlemlerini basınla paylaştı. Sendika binasında konuya ilişkin açıklama yapan SES İzmir Şube Başkanı Ergün Demir, ülkede orta şiddette seyreden virüsün yayılmasına bağlı ölüm oranlarının giderek arttığını belirtti.

Yoksullar tehlikede: Demir, okullarda daha önce aşı olmak için, aşı onay kağıdı veren öğrenci oranının yüzde 5 ile yüzde 10 arasında olmasına karşın, onay kağıdı veren bir çok öğrencinin aşı yaptırmadığını açıkladı. Ekonomik ve sosyal durumu iyi olmayan, eşitsizliklerin daha fazla olduğu bölgelerdeki okullarda aşı olma oranının daha düşük olduğunu ifade eden Demir, salgın hastalığa karşı da duyarlılığın daha az olduğunu gözlemlendiğini söyledi.

Aşı onay kağıdı veren ancak aşı yaptırmayan öğrenci ve aileleri ile yapılan görüşmelerde "Başbakanın ben ve ailem aşı olmayacak" şeklindeki açıklamaları ile bakanların bu yöndeki açıklamalarının olumsuz yönde etkili olduğuna dikkat çeken Demir, aşı konusunda yaşanan karmaşa ve bilgi kirliliğinin, televizyon programlarında bilimsel ve kanıta dayalı olmayan tartışmalar nedeniyle öğrenci ve ailelerinde güvensizlik yarattığını belirtti. Yoksulluğun başlı başına hastalığa zemin hazırladığını aktaran Demir, domuz gribi ile kolay hastalanma, hastalığın daha ağır seyretmesi ve buna bağlı ölümlü vaka sayısının artmasının beklendiğini belirtti. Ülkenin içinden geçtiği ekonomik krizden dolayı artan işsizlik ve yoksulluk düşünüldüğünde risk grubunun büyüklüğünün de bütün açıklığı ile ortaya çıktığını söyleyen Demir, ülkede bir başka önemli risk nedeninin de sağlık hizmetlerinin piyasalaştırılması olduğunu altını çizerek ve buna bağlı olarak sağlık hizmetine erişimin her geçen gün daha da zorlaşmakta olduğunu ifade etti.

Mahkeme bu şarkıyı sevdi!

Ozan Arif ve İsmail Türot mahkeme tarafından beraat ettirildi, ya bilinçlerde... Hrant Dink'in katil zanlıları Ogün Samast ve Yasin Hayal'in isimlerinin geçtiği ve dahası Ermeni ve muhalif insanlara yönelik tehditler içeren parçayı yazan Arif Şirin, seslendiren İsmail Türot ve parçayı internet ortamında yayımlayan Zeynel Abidin Mutlu, çıkarıldıkları

mahkemece beraat ettirildiler. Katilleri "kahraman" ilan eden parçayla ilgili davada, İstanbul 16. Asliye Ceza Mahkemesi'nin verdiği karar da şaşırtıcı olmadı."Ozan Arif" adıyla tanınan Arif Şirin'in sözlerini yazdığı, İsmail Türot'un seslendirdiği "Plan yapmayın plan" isimli parça hakkında, "Hrant Dink cinayeti sanıklarının övüldüğü, halkın kin ve

düşmanlığa tahrik edildiği" gerekçesiyle açılan davada, beraat kararı çıktı. Arif Şirin, İsmail Türot ve Zeynel Abidin Mutlu her türlü şüpheden uzak kesin ve inandırıcı delil bulunamadığından her iki suçtan da beraat ederken, Hakan Öztekin ise suç ve suçluyu övüldüğü gerekçesiyle 1 yıl 5 ay 15 gün hapis cezasına çarptırıldı. verildi.

Mahkeme, parçayı söz ve yazılara uygun olarak resimlendirip klip şekline getirerek internet ortamında yayımlayan Hakan Öztekin'e verdiği 1 yıl 5 ay 15 gün hapis cezasını, sanığın yeniden suç işlemeyeceğini göz önüne alarak hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verdi.

TEKEL işçisinin direnişi sürüyor

İşyerleri kapatılan ve 4/C statüsünde güvencesiz çalışmaya zorlanan TEKEL işçilerinin verdikleri mücadele 15. gününü geride bıraktı. Ankara'nın buz kesen ayazında hakkına, emeğine ve ekmeğine büyük bir kararlılıkla sahip çıkan binlerce TEKEL işçisi, sık sık polisin saldırısına maruz kalsa da, "Ölmek var, dönmek yok" diyerek geri adım atmıyor. Hemen her gün çeşitli sendikaların, devrimci-demokratik kitle örgütlerinin destek zi-yaretinde bulunduğu TEKEL işçileri, taleplerini elde edinceye kadar Ankara'da direnişlerine yeni günler eklemeye devam edeceklerini haykırıyorlar.

Tüm çabalarına karşın özlük hakları ile çalışmaya devam etmelerine izin verilmeyen TEKEL işçileri, devletin ve AKP hükümetinin, kendilerinin sorunlarına çözüm bulmasını beklerken, Tayyip Er-

doğan işçilere, "devletin malını yiyen domuzlar" diyerek hakaret etmeyi sürdürüyor. Ülkemizdeki özelleştirme furası ile neredeyse tüm büyük devlet işletmelerinin satıldığı ve çalışanlarının tamamına yakınının ya işten çıkartıldığı ya da 4/C statüsünde, güvencesiz çalışıldığı ülkemizde, TEKEL işçileri, işçilere kazanmak için yürünmesi gereken yolu gösteriyor. Coplara, gaz bombalarına, tehditlere, soğuğa, iktidarın kuklası sendika yönetimlerine karşı ısrarla ve kararlılıkla direnmek, geri adım atmamak.

"Geleceğimiz için buna mecburuz"

Aldıkları son maaşlarının çoğunu Ankara'ya gelebilmek, buradaki yeme-içme ihtiyaçları için harcadıklarını ve evlerine ancak 20 TL bırakabildiklerini söyleyen

işçiler, "Ama geleceğimiz için bunu yapmaya mecburuz." diyerek, direnişin binlinçli niteliğine dikkat çekiyorlar. Eşlerinin ve çocuklarının, kendilerini Ankara'ya gelmeleri ve direnmeleri için teşvik ettiklerini belirten işçiler, "Zaten direniş sadece burada değil ki. Ailelerimizin olduğu her yerde irili ufaklı eylemler var." sözleri ile ailelerinin de direnişe her türlü desteği verdiklerini kaydettiler.

"Bizim direnişimiz bir başlangıç"

Direnişlerinin, işçi-emekçiler cephesinde gelişecek eylemlerin bir başlangıcı olduğunu belirten TEKEL işçisi Mehmet Bağcı, "Dalga dalga geliyor. Haziran 15'ten sonra Karayolları, TEDAŞ, şeker fabrikası işçileri, hepsi aynı bizim konumuza düşecek." diyerek, bu kurumlarda çalışan işçilere, direniş çağrısı yaptı.

Kendisinin eski bir AKP'li olduğunu, hatıta seçimlerde AKP'nin sandık görevlisi olduğunu söyleyen Cevdet Şenerman, "Koyu AKP'liydim. Başbakanımı çok seviyordum. Ama şimdi, geçmişte sevdiğim kadar nefret ediyorum" diyerek, AKP hükümetinin işçi-emekçilere ve halka dönük izlediği politikaları eleştirdi.

"4/C'yi kabul etmeyeceğiz"

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın, "Hem ihbar, hem kıdem tazminatlarını ödüyoruz bir de 4/C statüsünde iş veriyoruz" sözlerini değerlendiren işçiler, "Kıdem tazminatı zaten bizim kazanılmış hakkımız, bir lütuf değil ki. Ayrıca 4/C'ye geçince şimdiki maaşımın yarısından bile daha az alacağım ve beni istedikleri an işten çıkartabilecekler" sözü ile Erdoğan'ın riyakarlığına dikkat çektiler.

Saldırıya karşı her yerde dayanışma

16 Aralık akşamı, polisin TEKEL işçilerine saldırması sonrasında ülkenin birçok yerinde sokaklara akan binlerce kişi, TEKEL işçisi ile omuz omuza olduğunu haykırdı: TEKEL işçisi yalnız değildir! Eylemlerde Türk-İş yönetiminin hükümet yanlısı pasifist tutumu da teşhir edilerek eleştirildi.

"Aynı sınıfın üyeliyiz, saldırı bize de yapılmıştır"

İSTANBUL- TEKEL işçilerinin özelleştirmelere karşı Ankara'da yaptıkları eylem sırasında polis tarafından gerçekleştirilen saldırı Türk-İş'e bağlı şubeler tarafından protesto edildi. DISK'e bağlı Bir-

dan sloganlar eşliğinde Galatasaray meydanına yürüdü. Yürüyüşün ardından meydanda Hava-İş Genel Başkanı Atilla Ayçıl ve DISK temsilcisi Arzu Çerkezoğlu birer konuşma gerçekleştirdi. Hava-İş Genel Başkanı Ayçıl, TEKEL işçilerine yönelik saldırıları kınayarak devletin uzlaşma içerisinde olan Türk-İş yönetim kurulunu eleştirdi. Ankara'da direnen TEKEL işçilerinin yanında olmak istediklerini dile getiren Ayçıl, "Biz onlarla aynı sınıfın elemanlarıyız. Acımız, sorunlarımız ortak. Saldırıların hedefi olan bizler sınıf kardeşiyiz. İşçilere 'provakasyon olmasın diye' saldırdık diyor-

mizde böyle bir başkan, böyle bir Türk-İş varken devletin bizi denetlemesine gerek yok (!) Türk-İş devletin yapacağını yapıyor. Türk-İş'e sesleniyoruz AKP'nin arka bahçesi olmaktan vaz geç, sınıfına dön."

Ayçıl'ın ardından DISK adına bir konuşma yapan Arzu Çerkezoğlu ise, "Onlara bir tek şey söylüyoruz; sokağın, işçi sınıfının sesine kulak verin. Bu sese kulak vermez saldırırsanız bu ses sizin o kağıttan iktidarınıza son verecektir." dedi.

İşçiler, saldırı sonrası Ankara'ya aklı

16 Aralık akşamı polisin TEKEL işçilerine saldırması sonrasında çeşitli illerden yüzlerce TEKEL işçisi, arkadaşlarıyla dayanışmak için Ankara yoluna düştü. Onlarca otobüsle Ankara'ya gelen işçiler, direnişlerini sürdüren TEKEL işçilerine katılarak, sınıf dayanışmasını büyüttü.

Sessiz kalmaıyacağız

İSTANBUL- TEKEL işçilerine destek vermek amacıyla bini aşkın kişi, 25 Aralık akşamı Şişli'de toplanarak "TEKEL, itfaiye, demiryolu emekçilerine yapılan insanlık dışı saldırıyı kınıyoruz", "Yandaşlara ihale, işçilere gaz" pankartları açarak Mecidiye Caddesi üzerinde bulunan AKP İlçe Başkanlığı'na yürüdüler. Yürüyüşe, yoldan geçen halk da alkışlarla destek verdi. AKP İlçe binası önünde Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak tarafından yapılan basın açıklamasında, "Hak aramak ne zamandan beri suç? TEKEL ve itfaiye çalışanlarına yapılan saldırıyı kabul etmiyoruz. Artık sessiz kalmayacağız." ifadelerine yer verildi.

TEKEL işçisi kadınlar: Bizi 4/C sefaletine mahkûm etmeyin

Direnen TEKEL kadın işçileri bir basın açıklaması gerçekleştirerek Hayrunnisa Gül, Emine Erdoğan ve kadın milletvekillerine seslendiler: "4-C'yi istemiyoruz."

TEKEL işçisi kadınlar adına yapılan basın açıklamasında şu ifadelere yer verildi: "Bizler size TEKEL kadın emekçileri olarak sesleniyoruz. Ankara'nın ayazında günler, geceler boyu sokaklardayız. Hastalığa da katlanıyoruz, beton üstünde yatmaya da katlanıyoruz. Ne için dersiniz? Bir tek derdimiz var, çocuklarımız aç,

susuz kalsın. Gözlerindeki ışık sönmessin diye. Derdimiz yattığımız yerden para kazanmak değil. Bunca yıl devlete hizmet verdik. Ürettik, ülkeye kazanç sağladık. Yine çalışmak istiyoruz ama insan gibi onurumuzla çalışmak istiyoruz. Haklarımızı kaybetmeden, başka bir kamu kuruluşunda çalışmak istiyoruz. Bizi duyun derdimize çare arayın. Kadın ve ana yüreği ile bu sese kulak verin. Bizi 4/C sefaletine mahkûm etmeyin." Basın açıklaması işçilerin hep bir ağızdan attığı sloganlarla son buldu.

4/C nedir

4-C uygulaması özelleştirmeler nedeniyle işsiz kalan/kalacak olan işçilerle ilgili sus payı olarak, gündeme getirildi. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4'üncü maddesinin (c) fıkrası ile 03.05.2004 tarihinde yürürlüğe konulan 'Özelleştirme Uygulamaları Sonucunda İşsiz Kalan ve Bilahare İşsiz Kalacak Olan İşçilerin Diğer Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Geçici Personel Statüsünde İstihdam Edilmelerine İlişkin Esaslar'a göre, Bakanlar Kurulu tarafından 14.02.2005 tarihinde kararlaştırıldı.

Bu karara göre, istihdam edilecek geçici personele, tahsil dereceleri dikkate alınarak belirlenecek brüt aylık ücretler ödenecek. Bu ücret dışında herhangi bir ad altında ücret ödenmez ve sözleşmelerine bu yönde hüküm konulamaz. Ayrıca bu ücretler kanunda üst sınır olarak belirlenmiştir, asıl ücret gidecekleri kurumlarda ayrıca belirlenir. Başka bir deyişle sendikaya üye olsalar dahi toplu iş sözleşmelerinde, devletin belirlediği maaşlarının üstünde bir maaş alamayacaklar.

Çalışma saatlerinde devlet memurları için tespit edilen çalışma saat ve süreleri dikkate alınır, ancak, geçici personel kendisine verilen görevleri çalışma saatlerine bağlı kalmaksızın sonuçlandırmak zorundadır. Normal çalışma saatleri dışında veya tatil günlerinde yapacağı çalışmalar karşılığında herhangi bir ek ücret ödenmez. Bu bakımdan 4/C statüsündeki işçiler verilen işleri bitirmek zorundadır ve bu işi bitirmek için hafta sonu, mesai saatleri sonrası çalışsalar dahi ek bir ücret (mesai ücreti) alamayacaklar.

* Geçici personel, istihdam edildiği sürece dışarıda kazanç getirici başka bir iş yapamaz.
* Çalıştıkları her ay için azami 1 gün ücretli izin verilebilir.
* Geçici personelin hizmet sözleşmesinin feshinde, ihbar, kıdem veya sair adlar altında herhangi bir tazminat ödenmez.
* Geçici personelin sözleşme örneklerinin Maliye Bakanlığı'na vize edilmesi zorunludur. Vize işlemi yapılmadan sözleşme yapılamaz ve herhangi bir ödemede bulunulamaz.

AHP işçilerin, emekçilerin öfkesinden korksun

ADANA- Emek ve Demokrasi Platformu üyeleri 24 Aralık günü, 5 Ocak Meydanı'nda bir araya gelerek 10 gündür direnişte olan TEKEL işçilerine destek amacı ile bir basın açıklaması gerçekleştirdi. TEKEL işçilerinin de katıldığı eylem, yürüyüş ile başladı. 5 Ocak Meydanı'ndan İnönü Parkı'na yürüyen kitle adına yapılan açıklamada; "AKP günlerdir kontrolden çıkmış bir halde emekçilere saldırıyor. İstanbul'da hakkını arayan itfaiyeciler, 25 Kasım 'daki uyan grevine katıldığı için görevden uzaklaştırılan arkadaşlarına sahip çıkan demiryolu emekçileri, işine-aşına sahip çıkmak için Ankara sokaklarında direnen TEKEL işçileri polisin saldırısıyla susturulmaya çalışıldı, çalışılıyor. Ama bunu başaramadı, baramayacak. İşçiler ele ele verip daha bir kararlılıkla yürüdüler. Seslerini daha da büyüterek, öfkelerini çoğaltarak yürüdüler. Emperyalistler ve onun yerli işbirlikçisi Tayyip Erdoğan şunu çok iyi bilmeli ki; işine, ekmeğine, çocuklarının geleceğine sahip çıkan işçilerin yürüyüşlerini polis barikatları ile durduramazlar. AKP işçilerin,emekçilerin sesinden ve öfkesinden korksun, AKP'yi emekçilerin mücadelesi yıkacaktır." ifadelerine yer verildi.

İleşik Metal-İş'in ve çeşitli demokratik kurumların da destek verdiği eylemde devletin emekçilere yönelik saldırıları kınandı. Taksim Tramvay Duragı'nda toplanan kitle bura-

lar; sizden büyük provakatör var mı? Üreten yaratan biz, bu yaratıkları sırtımızda taşıyan bizler hesap sormasını bilemez miyiz? Biliriz!" Ayçıl konuşmasında Türk-İş'i şu sözleri ile eleştirdi, "İçi-

DHF direnişteki TEKEL işçilerini yalnız bırakmadı

TEKEL işçilerinin Ankara'ya gelişlerinden itibaren, ortaya koydukları yoğun çabıyla mücadelenin önemli destekçilerinden olan DHF faaliyetçileri, geline aşamada, bugün çalışmalarını TEKEL işçileriyle birlikte sürdürüyorlar. DHF, TEKEL işçisinin haklı mücadelesini, düzenlediği eylemler ve toplantılarla kesintisiz biçimde destekliyor. DHF, 20 ve 26 Aralık tarihlerinde düzenlediği ve TEKEL işçilerinin de katılımcısı olduğu eylemleriyle, TEKEL direnişini sahiplenerek, mücadeleyi yükseltme çağrısında bulundu. 20 ve 26 Aralık tarihlerinde, öğlen saatle-

rinde Sakarya Caddesi'nde bir araya gelen DHF'liler ve TEKEL işçileri, Türk-İş Genel Merkezi'ne yürüyüş düzenlediler. Çevre esnafının ve sokaklardan geçen insanların alkışlarla desteklediği, sloganlara katıldığı eyleme TEKEL işçilerinin tepkisi son derece olumlu oldu. Yapılan açıklamalar sık sık atılan sloganlarla kesilirken, DHF'li işçiler, kadınlar ve gençler, TEKEL işçisinin mücadelesinin, bugün tüm emekçi kesimlerin haklı mücadelelerinin somutlaştığı önemli bir mevzi olduğunu vurguladılar. Hazırladıkları bildiriler, dövizler, duvar ga-

zeteleri ile, işçilerle buluşmaya devam eden DHF'lilerin çalışmaları sürüyor.

TEKEL işçileri ve DHF'liler birlikteydi

Geçtiğimiz günlerde Ankara Demokratik Haklar Derneği'nde yapılan toplantıda, DHF tarafından yapılan çağrıya cevap olan TEKEL işçileri de yapılan eyleme katılarak, hazırlanan dövizleri taşıdı.

DHF: "Yılgınlık yok, direniş var!"

Türk-İş'in hazırladığı eylem takvimine ve son duruma değinilen DHF imzalı bildiriler, işçiler arasında yaygın bir şekilde dağıtıldı.

DHF dağıttığı bildirilerle, uzayan zaman içerisinde işçilerin yığılılığa kapılmadan, nasıl Türk-İş gibi bir sendikayı dahi harekete geçirdilerse yine aynı kararlılıkla kendi işçi komitelerini örgütleyerek mevcut durumu kazanıma taşıyabileceğini belirtti. DHF adına kürsüde yapılan konuşmada direnişin 12. günü selamlanırken, DHF'nin sürecin en başından beri olduğu şekilde bugün de TEKEL işçisinin yanında olduğu belirtildi. Alanda sık sık birlik, mücadele, sınıf dayanışması vurgulu sloganlar hep bir ağızdan atıldı.

